

உ

கந்தபுராணம்

தேவ காண்டம்

(தெய்வயானையம்மையார் திருமணம்)

உரை

யோகி க. கார்த்திகேசு

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

கந்தபுரணம்

தேவ காண்டம்

(தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம்)

முலமும்

சுழிபுரம்

திரு. க. கார்த்திகேசு யோகி அவர்கள்
செய்த

உரையும்

பதிப்பு :

செல்லையா சிவபாதம்
பணிப்புலம்

வெளியீடு :

வழக்கம்பரை பஜனைச் சபையார்

பிரபவ]

1987

[புரட்டாதி

கந்தபுராணம் — தேவ காண்டம் உரை

முதற் பதிப்பு — 1987

வழக்கம்பரை பஜனைச் சபையார் வெளியீடு

வழக்கம்பரை பஜனைச் சபையார் வெளியீடு

முதற் பதிப்பு

(வழக்கம்பரை பஜனைச் சபையார் வெளியீடு)

பதிப்புரிமை பதிவு செய்யப்பெற்றது.

வழக்கம்பரை பஜனைச் சபையார் வெளியீடு

முதற் பதிப்பு

வழக்கம்பரை பஜனைச் சபையார் வெளியீடு

முதற் பதிப்பு

வழக்கம்பரை பஜனைச் சபையார் வெளியீடு

பதிப்பு :

திருவகாசல் அமுத்தகம்

சுன்னாகம்

விலை: ரூபா 20-00

வெளியீட்டுரை

கந்தபுராணம் படிக்கவும், உரைசொல்லவும் பாடல்களை இலகுபடுத்தி மிகவும் நுணுக்கமாகவும் பொருத்தமாகவும் சுவைபடக் கூறி எம்மை எல்லாம் பக்திபண்ண வைத்தவர் அமரர் சுழிபுரம் யோகி க. கார்த்திகேசு உரையாசிரியர் அவர்கள். உண்மையில் இவரது உரையைக் கேட்ட யாவரும் பாக்கியசாலிகளேயாவர்.

யோகியார் எழுதிய கந்தபுராண யுத்தகாண்டம், கந்தரநுபூதி உரைநூல் ஆகியவற்றை வெளியிடும் பணியில் எங்கள் பஜனைச் சபையினர் பங்களிப்பு ஓர் முக்கிய இடத்தை வகிப்பதை யாவரும் அறிவர்.

எமது பகுதியில் எங்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த பேரறிஞர்களில் யோகியும் ஒருவராவர். நாம் இவர்மூலமாக மேலும் பல உரை நூல்களை எழுதி வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தோம். அமரர் சில பகுதிகளின் உரையை எழுதியும், தெய்வயானையம்மன் திருமணச் செய்யுளுக்கு முழுமையாக உரை எழுதியும் வைத்திருந்ததை எல்லாம் நாம் நன்கு அறிவோம்.

யோகியார் பிரமச்சரிய வாழ்வு வாழ்ந்து, அல்லும் பகலும் அவன் தாள் வணங்கி எங்கள் பகுதியிலுள்ள ஆலயங்கள், மடாலயங்களில் உரைகூறி நீண்டகாலம் வாழ்வார் என்று நாம் நம்பியிருந்தோம். விரைவாகத் தாம் வந்த கடமையை முடித்து இறைவனடி சேர்ந்த இவ் அறிஞரது இறுதிக்கிரியை அஞ்சலியின்போது நாம் தெரிவித்த கருத்தை இங்கு நினைவுகொள்ள விரும்புகின்றோம்.

யோகியின் உடல் மட்டுமே மறைந்துள்ளது. இவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ள இரு நூல்களும் என்றும் இவரது நினைவை எமக்கு நினைவுபடுத்தும். கந்தபுராண யுத்தகாண்ட உரை நூல் அறிஞர்களால் போற்றப்பட்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கந்தரநுபூதி உரை நூல் கந்தபுராண, பெரிய புராண மேற்கோள்கள் நிறைந்தவையாக உள்ளது. இதுவரை யாருமே இப்படி

யான உரையை எழுதவில்லை. யோகியாருக்கு நாம் செய்யும் நினைவஞ்சலி இவரது வெளியிடப்படாதிருக்கும் நூல்களை வெளியிட ஏற்பாடு செய்வதாகும் எனக் குறிப்பிட்டோம்.

பணிப்புலம் திரு. செ. சிவபாதம் அவர்கள் அமரர் யோகிக், கார்த்திகேசுவின் சீடனாக வாழ்ந்து, உரை கேட்டும், குருத் தொண்டு செய்தும் வந்தவர். இவர் கந்தபுராண உரை சொல்லும் வாய்ப்பும், தகுதியும் உடையவர். தமது குருவாக யோகியை மதித்து வருபவர். தமது சொந்தப் பணத்தைக்கொண்டு யோகியார் எழுதிய தெய்வயானையம்மன் திருமணச் செய்யுள் உரை நூலைத் துணிவுடன், எங்கள் வழிநடத்தலுடன் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது நற்செய்கைக்கு நாம் என்றும் நன்றியுடையோம்.

யோகியார் எழுதி வெளியாக்கிய இரு நூல்களையும் எம் கைகளில் இருக்கச் செய்த இளைப்பாறிய ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் திரு. சி. விசுவலிங்கம் அவர்களது ஆலோசனைகளோடும், மேற்பார்வையுடனும் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளோம். இந்தச் சிவகருமத்தை நிறைவுபெற உதவிய யாவருக்கும் நன்றி கூறி, அன்பர் திரு. செ. சிவபாதம் அவர்கள் போல் யோகியாரால் எழுதி வெளிவராதிருக்கும் பகுதிகளை வெளியிட முன்வருமாறு சைவ அன்பர்களை வேண்டுகின்றோம்.

எம்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே!

வணக்கம்.

வழக்கம்பரை,
சுழிபுரம்
2-10-1987

பஜனைச் சபையின் சார்பாக
க. வாமதேவன்
கௌரவ செயலாளர்

உ அணிந்துரை

கந்தபுராணம் முருகப்பெருமானது மகிமையெல்லாம் விரித்துரைக்கும் தில்விய புராணமாகி தமிழ்ப் பெரும் காப்பியமாய் நிலவுகிறது. இது நவில்தொறும் நவில்தொறும் நா-நயம் பயப்பது. பயில் தொறும் பயில்தொறும் ஆறுமுகப் பண்ணவன் திருவடிப் பக்திஞானம் விளைவிப்பது. வடமொழி காந்த புராணத்தைச் தழுவி பிறவியெனும் வெம்மை தீரத் தாதவிழ் பூம்பொழிற் காஞ்சிக் குவட்டிலேறிச் சலதியமுதினை நிகர் செந்தமிழ்தான காதன்மழை பொழிந்த அருள் கொண்ட லான கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இது ஆறு காண்டங்களை உடையது.

உலோகோபகாரமாக யோகி கார்த்திகேசு அவர்கள் கந்தபுராணம் முழுவதற்கும் உரை எழுதி புள்ளார்கள். அவரது புத்தககாண்ட உரையை கொழும்புத்துறை ஆசிரிய கலாசாலை மாணவர் 1971இல் யோகியார் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் உளம் பூரிக்கத் தக்கதாக முயன்று வெளியிட்டு முருகன் அருளையும் ஆசிரியரின் ஆசியையும் சைவ மக்களின் பாராட்டையும் கவிகரித்துக்கொண்டனர்.

யோகிகளது மாணக்கனும் முருக பக்தனுமான திரு. செ. சிவபாதம் அவர்கள் தமது நன்றிக்கடனைப் பூர்த்தி செய்வான் வேண்டி பல இன்னல்களின் மத்தியிலும் தமது குருவின் தெய்வயானையம்மை திருமணப் படல வுரையை அச்சவாகன மேற்றி வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவரது முயற்சி பாரட்டுக்குரியதாகும். யோகிகளது உரை தனித்துவமானது. இங்ஙனம் விசேடம் பெற்ற உரை செல்லரித்துச் சிதைந்து போகாது பாதுகாப்பது திரு. செ. சிவபாதம் போன்ற பெருநோக்குடைய பெரியர்களது பணியாகும்.

“ யமுன ”
ஆணைக்கோட்டை.
2-10-87.

சி. விஸ்வலிங்கம்

துர்க்காதூரந்தரி

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

வழங்கிய

வாழ்த்துரை

கந்தப் பெருமானை அல்லும் பகலும் தொழுது கந்தப்புராண படனம் விரித்து பேரமைதி கண்டவர் யோகி கார்த்திகேசு அவர்கள். அவர்களின் உரை கூறும் ஆற்றலை வியக்காத சைவமக்கள் இல்லை யெனலாம். இவர்களுடைய நினைவுச் சின்னமாகச் சிறந்த ஒரு ஞான உரையை வெளியிட வேண்டுமென்று விரும்பினர் வழக்கம்பரை சனசமூக நிலையத்தினர். அந்த விருப்பமே மேற்படி உரை விருத்தி யாக வெளிவருகிறது. அருள் ஓழுக அன்பொழுக பக்தி ஓழுகப் பயன் சொல்லும் யோகியாரின் உரையை நூல் வடிவில் அச்சுப்போடப் பேருதவியாக இருந்தவர் செல்லையா சிவபாதம் என்னும் அன்பர். இவருக்கு யோகியாரிடத்திலே மிகுந்த பக்தியும் அபிமானமும் உண்டு என்பதை நான் நன்கு அறிவேன்.

நல்ல கருமங்களைத் தேடிச் செய்யும் வழக்கம்பரை சனசமூக நிலையமும் ஞானப்பணியாகிய இப்பணியை மேற்கொண்டமை மேலும் பாராட்டுக்குரியது. அத்துடன் அன்பன் செல்லையா சிவபாதம் அவர் களின் தூய உள்ளமும் நன்றியுள்ளமும் எமது வாழ்த்துக்குரியது.

கந்தவேள் புராணந்தன்னை காதலித் தோதுவேள் அடையும் பயனை இவர்களனைவரும் அடைந்து உய்வார்கள் என வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

நன்றியுரை

காஞ்சி மாநகரத்திலுள்ள குமரக் கோட்டத்தில் ஆறு முகப் பெருமானுக்குப் பூசகராக இருந்த கச்சியப்ப சீவா சாரியார் வடமொழியில் உள்ள கந்தபுராணத்தை தமிழில் பாடினார். இதற்கு செட்டிகுறிச்சியைச் சேர்ந்த யோகி க. கார்த்திகேசு ஒரு பதவுரை கண்டார். இந்தப் பதவுரையை யோகியாரிடம் பெற்று நான் பாடித்தேன். பின்பு இதை நூல் வடிவில் வெளியிட வேண்டும் என்று முருகப் பெருமானிடம் வரம் கேட்டேன். இப்பொழுது தெய்வயானையம்மையார் திருமணத்தை வெளியிடுவதற்குத் திருவருள் பாலித்த திருப்பரங்குன்றத்து முருகப்பெருமானை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

இந்த நூலை வெளியிடுவதற்கு உரிமை பெற்றுத் தந்த அதிபர் கேனா நடராசா அவர்களுக்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்த நூலை வெளியிடுவதற்கு எனக்குத் துணையாக இருந்து ஆலோசனைகளைக் கூறிய வழக்கம்பரை பஜனைச் சபையார் அதிபர் மு. தம்பிஐயா, க. வாமதேவன் அவர்களுக்கும், இந்த நூலை அச்சிடும்போது அச்சப் பிரதிகளை மேற்பார்வை செய்து, திருத்தம் செய்து தந்த முன்னாள் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் சி. விசுவலிங்கம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கந்தபுராணம் தெய்வயானையம்மையார் திருமணத்தை நூல் வடிவில் வெளியிடுகிறேன் என்று நான் கூறியதும் சந்தோஷப்பட்டு இந்த நூலுக்கு ஒரு வாழ்த்துரையைத் தந்துதவிய தூர்க்காதூரந்தரி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கும் முருகன் திருவருள் பாலிப்பாராக என்று வழுத்துகின்றேன்.

இந்த நூலை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த திருமகன் அமுத்தக அதிபர், முகாரி செ. சின்னத்துரை, ஏனைய ஊழியர்களுக்கும் முருகன் திருவருள் பாலிப்பாராக!

பணிப்புலம், பண்டத்தரிப்பு

இங்ஙனம்

2-10-87

செல்லையா சிவபாதம்

உ
கணபதிதுணை
திருச்சிற்றம்பலம்
கந்தபுராணம்

விநாயகர் காப்பு

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சுகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

உச்சியின் மகுட மின்ன வொளிந்தர நுதலி னோடை
வச்சிர மருப்பி னொற்றை மணிகொள்கிம் புரிவ யங்க
மெய்ச்செவிக் கவரி தூங்க வேழமா முகங்கொண் டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்ரக் கணபதிக் கன்பு செய்வாம்.

கப்பிரமணியர் காப்பு

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற இராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

கந்தபுராணம்

தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம்

போர்க்களத்தில் முருகப்பெருமான் சூரபன்மனை இரு பிளவாகச் செய்து மயிலாகவும் சேவலாகவும் அவனை ஆட்கொண்டு பின்பு திருச்செந்தூரில் சிவபெருமானைப் பூசை செய்து வழிபட்டு திருப்பரங் குன்றில் வந்து தங்கியிருக்கும்போது இந்திரனின் மகள் தெய்வயானை அம்மையாரைத் திருமணம் செய்வதைக் கூறத் தொடங்குவோம்.

காய்ந்திடு தம்பகை கடந்து பொன்னகர்
வேந்தியன் முறையருள் வேற்கை வீரற்குக்
கூந்தலஞ் சிறுபுறக் குஞ்சரந் தனை
யீந்திட மகபதி யிதயத் தெண்ணினான்.

பதவுரை: காய்ந்திடு தம்பகை கடந்து - தம்மைக் கோபித்துப் புன்மைசெய்த பகைவனும் சூரபன்மனைப் பொருது வென்று, பொன் நகர் வேந்து இயல்முறை அருள் - பொன்மயமான சுவர்க்கவேந்தனும் தலைமையை யருள்புரிந்த, வேற்கை வீரற்கு - வெற்றிவேல் வீரனும் சண்முகப்பெருமானுக்கு, கூந்தல் அம் சிறுபுறக் குஞ்சரம்தனை - கரிய கூந்தல் புரளும் அழகிய சிறிய முதுகினையுடைய தெய்வயானையம்மையாரை, ஈந்திட - திருமணம் செய்துகொடுக்க, மகபதி இதயத்து எண்ணினான் - யாகாதிபனும் இந்திரன் தன்னுள்ளத்துண்ணினான். எ-று.

பொழிப்புரை: இந்திரன் தன் பகைவரைக் களைந்து சுவர்க்க அரகை மீட்டுத்தந்த வெற்றிவேற் கடவுளுக்குத் தனது மகளாம் தெய்வயானையம்மையாரைத் திருமண முறையாய்க் கொடுக்க எண்ணினான்.
எ - டி.

(1)

விருத்தம தாகுமீவ் விழைவை யிந்திரன்
 திருத்தகு மாலயன் தேவர் தேர்வுற
 உரைத்தனன் வினவலு முவகை பெற்றுநின்
 கருத்துநன் றுலெனக் கழறன் மேயினார்.

ப - ரை: விருத்தம் அது ஆகும் இவ்விழைவை - நூதனமான இவ்விருப்பத்தை, இந்திரன் - சுவர்க்கச் செல்வனும் தேவர்கோன், திருத்தகும் - மகிமைமிக்க, மால் அயன் தேவர் தேர்வுற - திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் தெளியுமாறு, உரைத்தனன் வினவலும் - சொல்லி வினவினகை, உவகைபெற்று - அவர்களும் உவகையுற்று, நின்கருத்து நன்றால் எனக் கழறல் மேயினார் - உன் மனக் கருத்து மிக நல்லது என்று கூறுவாரானார். எ - று.

பொ - ரை: இந்திரன் இவ்விருப்பத்தைத் திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கட்குச் சொல்லி வினவிய போழ்து அவரும் உவகை கூத்து நல்லதேயென்றிசைந்தார். எ - டி. (2)

பன்னிரு மொய்ப்புடைப் பகவன் பாற்படப்
 பின்னலஞ் சரிகுழற் பிடியும் பொய்கைவாய்
 முன்னுற வருந்தவ முயன்று வைத்தனள்
 இன்னுழி யதன்பய னெய்திற் றேகொலாம்.

ப - ரை: பன்னிரு மொய்ப்பு உடைப் பகவன் பாற்பட - பன்னிரண்டு திருப்புயங்கையுடைய அறுமுகப் பகவனைத் திருமணம் செய்ய எண்ணி, பின்னல் அம் சரிகுழற் பிடியும் - பின்னிய அழகிய சரித்த கூந்தலையுடைய தெய்வயானையம்மையும், பொய்கைவாய் - சரவணத் தடத்தே, முன்னுற - முன்னை நாட்களில், அருந்தவம் முயன்று வைத்தனள் - அரிய தவம் செய்து வைத்தாள், இன்னுழி - இப்போழ்து, அதன் பயன் எய்திற்றே கொல் ஆம் - அதன் பயன் கைகூடிற்றுப் போலும். எ - று.

பொ - ரை: தெய்வயானையம்மையும் முன்னே சரவணப்பொய்கையினிடத்தே யருந்தவம் செய்து வைத்தவள் இப்போது அதன் பயன் கைகூடிற்றுப் போலும். எ - டி. (3)

கயலுறழ் விழியுடைக் கடவுள் யானையை
 வியல்வரை யெறிந்திடு வேற்கை யண்ணலுக்
 கியல்புளி வதுவையா லீதற் கிவ்விடை
 முயலுதி கடிதென மொழிந்து வைகினார்.

ப - ரை : கயல் உறழ் விழி உடை கடவுள் யானையை - கயல் மீனை யொத்த கண்களை உடைய தெய்வயானையம்மையை, வியல்வரை எறிந்திடு - கிரவுஞ்சமலையைச் சங்கரித்த, வேற்கை அண்ணலுக்கு - வெற்றிவேற்பெம்மானுக்கு, இயல்புளி வதுவையால் ஈதற்கு - திருமண முறையினால் கொடுத்தற்கு, இவ்விடை - இங்கேயே, முயலுதி கடிது என மொழிந்து வைகினார் - விரைந்து முயற்சி செய்யென்று கூறியிருந்தார். எ - று.

பொ - ரை : தெய்வயானையம்மையாரைக் கிரவுஞ்சம்மார வெற்றி வேற் பெம்மானுக்குத் திருமணம் செய்வதற்கேற்ற முயற்சியைச் செய்யென்று கூறியிருந்தார். எ - டி.

வியல்வரை - கிரவுஞ்சமலை.

(4)

மற்றது போழ்தினின் மகத்தின் செம்மலோர்
ஒற்றனை நோக்கியே யொல்லை மேருவாம்
பொற்றையின் மனைவியைப் புதல்வி தன்னுடன்
இற்றையில் விளித்தனை யேகுநீ யென்றான்.

ப - ரை : மற்றது போழ்தினில் - அத்தகைய காலத்தே, மகத்தின் செம்மல் - யாகாதிபனும் இந்திரன், ஓர் ஒற்றனை நோக்கியே - ஒரு தூதுவனைப் பார்த்து, ஒல்லை - விரைவாக, மேரு ஆம் பொற்றையில் மனைவியை - மேருமலைக்கண்ணிருந்த என் மனைவியாம் இந்திராணியை, புதல்வி தன்னுடன் - மகளாம் தெய்வயானையம்மையாருடன், இற்றையில் - இற்றைத் தினத்திலே, விளித்தனை ஏகுநீ என்றான் - நீ அழைத்துக்கொண்டு வருவாய் என்று கட்டளையிட்டான். எ - று.

பொ - ரை : அப்போது இந்திரன் ஒரு தூதனைப் பார்த்து நீ இப் பொழுதே சென்று மேருமலைக்கண் இருந்த மனைவியாம் இந்திராணியை மகளோடும் அழைத்துவா என்றான். எ - டி.

(5)

என்றலுந் தூதுவ னிசைந்து மேருவிற்
சென்றனன் புலோமசைத் தெரிவை முன்புபோய்
நின்றனன் வணங்கின னினது சிந்தைபோல்
ஒன்றிய கேளென வுரைத்தன் மேயினான்.

ப - ரை : என்றலும் - என்று இந்திரன் கூறியதை, தூதுவன் - அதுகேட்ட தூதுவனும், இசைந்து - உடன்பட்டு, புலோமசைத் தெரிவை முன்புபோய் நின்றனன் - இந்திராணியின் முன்னே சென்று நின்று, வணங்கினன் - வணங்கி, நினது சிந்தைபோல் ஒன்றிய கேள் என உரைத்தல் மேயினான் - சுவர்க்கச் செல்வியே யுன்மனக்கருத்தின் படி வந்துசேர்ந்த செய்தியைக் கேள் என்று கூறுவானான். எ - று.

பொ - ரை : என்று இந்திரன் கூறக்கேட்ட தூதனும் இயைந்து, மேருமலையிற் சென்று இந்திராணியைக் கண்டு வணங்கி யுன்மனப்படி நடந்த செய்தியைக் கேள் என்று கூறுவானான். எ - டி. (6)

மாண்டனன் வெய்யசூர் மதலை தன்னொடு
சேண்டொட ரமரருஞ் சிறையி வீங்கினார்
ஆண்டலை யுயர்த்தவ னனிகந் தன்னொடு
மீண்டனன் திருப்பரங் குன்ற மேயினான்.

ப - ரை : மாண்டனன் வெய்யசூர் - கொடிய சூரபன்மன் இறந்தான், மதலை தன்னொடு சேண்டொடர் அமரரும் சிறையின் நீங்கினார் - உன் மைந்தனும் சயந்தனொடு ஏனைய சுவர்க்க வாசிகளான தேவர்களும் சிறையின் நின்று நீங்கினார், ஆண்டலை உயர்த்தவன் - கோழிக் கொடியையுடைய குமரவேட்பெம்மான், அனிகம் தன்னொடு மீண்டனன் - சேனையோடு மீண்டும் போந்து, திருப்பரம் குன்றம் மேயினான் - திருப்பரங்குன்றை யடைந்தான். எ - று.

பொ - ரை : கொடிய சூரபன்மன் இறந்தான்; உன் மைந்தனும் சயந்தனும் தேவர்களும் சிறை நீங்கினார்; குமரவேட்பெம்மானும் சேனையோடு மீண்டு திருப்பரங்குன்றை யடைந்தான். எ - டி.

ஆண்டலை - கோழி.

(7)

நின்றிட வணையது நினது நாயகன்
உன்றனை மகளொடு மொல்லை யிற்பரங்
குன்றிடை யிருக்கையிற் கொண்டு செல்கென
வின்றெனை விடுத்தன னேகுநீ யென்றான்.

ப - ரை : நின்றிட அணையது - அது நிகழ்ச்சி யவ்வளவில் நிற்க, நினது நாயகன் - உன் மணாளனும் இந்திரன், உந்தனை - உன்னை, மகள் ஓடும் - மகளாம் தெய்வயானையோடும், ஒல்லையில் - விரைவாக, பரங்குன்று இடை இருக்கையில் - திருப்பரங்குன்றின் இடத்தேயுள்ள கோயிலில், கொண்டுசெல்க என - அழைத்துக்கொண்டு வருக என்று கட்டுரைத்து, இன்று எனைவிடுத்தனன் - இன்று என்னை யீண்டுத் தூண்டினானாதலின், ஏகு நீ என்றான் - தாயே! நீ விரைந்து வா என்று கூறினான். எ - று.

பொ - ரை : அதுநிற்கத் தாயே யுன்மணாளன் உன்னை மகளொடும் திருப்பரங்குன்றுக் கோயிலில் அழைத்துவரும்படி யின்றே யென்னைத் தூண்டினான். ஆதலின் நீ விரைந்து வாவென்றான். எ - டி. (8)

அம்மொழி வினவலு மணங்கி னல்லவள்
விம்மித உற்றனள் விழும நீங்கினுள்
எம்மையு மில்லதோ ரீன்ப மெய்தினுள்
கொம்மென வெழுந்தனள் குமரி தன்னொடும்.

ப - ரை : அம் மொழி வினவலும் - அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட அளவிலே, அணங்கின் நல்லவள் - அழகில் மிக்க இந்திராணி என்பாள். விம்மிதம் உற்றனள் - அதிசயப்பட்டாள், விழுமம் நீங்கினுள் - துன்பமும் அகன்றாள், எம்மையும் இல்லதோர் இன்பம் எய்தினுள் - எக்காலத்திலும் இல்லாத இன்பம் உற்றாள், கொம் என எழுந்தனள் குமரி தன்னொடும் - மகளாம் தெய்வயானை அம்மையாருடன் விரைந்து எழுந்தாள். எ - று.

பொ - ரை : அழகில் மேம்பட்ட இந்திராணி யவ்வசனத்தைக் கேட்டவுடன் அதிசயித்துத் துன்பந் தீர்ந்து பெரிய இனிமையுடைய ளாய் விரைந்து மகளோடும் எழுந்தாள். எ - டி. (9)

புடையுற வணங்கினர் போற்றி மேருவின்
இடையுறு புலோமசை யேம மாகியே
யடலயி ராவத வாளை மேற்கொடு
மடமக டன்னொடும் வானத் தேகினுள்.

ப - ரை : புடை உற அணங்கினர் போற்றி - தேவர்கள் துதித்துப் பக்கத்தே வர, மேருவின் இடை உறு புலோமசை - மேருமலைக்கண் இருந்த இந்திராணி, ஏமம் ஆகியே - களிப்புற்று, அடல் அயிராவத ஆளை மேற்கொடு - வலிமைமிக்க அயிராவத ஆணைமீது ஏறி, மடமகள் தன்னொடும் - பெண்மைக்குணம் மிக்க மகளாம் தெய்வயானையம்மையுடன், வானத்து ஏகினுள் - விண்வழிச் சென்றாள். எ - று.

பொ - ரை : இந்திராணி தேவர்கள் பக்கத்தே துதித்துவரக் களிப்புற்று அயிராவதமீது ஏறி மகளோடும் வான்வழிச் சென்றாள். எ - டி. (10)

பொருப்பினுண் மேலதாய்ப் புவியிற் பேர்பெறும்
திருப்பரங் குன்றிடைச் சென்று தேவர்கோன்
இருப்பதோர் மந்திரத் தெய்தி வைகினுள்
மருப்பிரண் டுடையதோர் வார ணத்துடன்.

ப - ரை : பொருப்பினுள் மேலது ஆய் - மலையிடங்களுள் மேலானதாய், புவியில் பேர்பெறும் - இப் பூவுலகில் பேர்பெற்ற, திருப்பரங் குன்றிடைச் சென்று - திருப்பரங்குன்றினிடத்தே சென்று, தேவர்

கோன் இருப்பதோர் மந்திரத்து எய்தி - இந்திரன் இருக்கின்ற ஒரு திருக்கோயிலை யடைந்து, வைகிணன் - இருந்தான். மருப்பு இரண்டு உடையதோர் வாரணத்துடன் - அழகிய இரு நகிலங்களை உடைய தெய்வயானையம்மையாருடன். எ - று.

பொ - ரை : (இந்திராணி) மேதக்க திருப்பரங்குன்றிற் சென்று இந்திரன் இருக்கும் ஒரு கோயிலையடைந்து தன் மகளுடன் மகிழ்ந்திருந்தான். எ - டி. (11)

உறையுமவ் வெல்லையி னுயர் மகேந்திரச்
சிறையினு மகன்றிடு தெய்வத் தையலார்
இறைவியைப் பெற்றன மியாமுய்ந் தோமென
முறைமுறை வணங்கினார் முகிழ்த்த கையினார்.

ப - ரை : உறையும் அவ் எல்லையின் - இருந்த அப்போத்து, உயர் மகேந்திரச் சிறையினும் அகன்றிடு - உயர்ச்சிமிக்க மகேந்திர நகர்ச் சிறையில் நின்றுந் நீங்கிய, தெய்வத் தையலார் - தெய்வப் பெண்கள், இறைவியைப் பெற்றனம் - எங்கள் அரசியையடையப்பெற்றேம் ஆதலின், இயாம் உய்ந்தோம் என - யாம் உய்தி கூடினோம் என்று கூறி, முறை முறை வணங்கினார் - முறைமுறையாக வணங்கினார்கள், முகிழ்த்த கையினார் - குவித்த கையினராய். எ - று.

பொ - ரை : இந்திராணி யங்ஙனம் இருந்தபோத்து சிறை மீண்டு வந்த தேவப் பெண்கள் எம் அரசியை அடையப் பெற்றேம், யாம் உய்ந்தோம் என்று கூறி முறைமுறையாகக் கைகுவித்து வணங்கினார். எ - டி. (12)

சேணுறு மெழிலிவாய் திறந்த மின்னுவைக்
காணுறு கின்றதோர் கலாப மஞ்ஞைபோல்
மாணுறு புலோமசை வரலு மாதரார்
ஏணுறு கின்றன ரேமம் பெற்றுளார்.

ப - ரை : சேன்உறும் எழிலிவாய் திறந்த மின்னுவை - வான்மீ துற்ற முகிலின் நின்றுந் வெளிப்பட்ட மின்னலை, காணுறுகின்றதோர் கலாபமஞ்ஞைபோல் - காணுகின்ற கலாபியினையுடைய மயிற்பட்சி போல, மாண்உறு புலோமசை வரலும் - மகிமைமிக்க இந்திராணி வருதலும், மாதரார் - தேவப்பெண்கள், ஏண் உறுகின்ற ஏமம் பெற்றுளார் - பெருமையுறுகின்றார் களிப்புற்றவராய். எ - று.

பொ - ரை : இந்திராணி வரக்கண்ட தேவப் பெண்கள் முகிலில் நின்றுந் வந்த மின்னைக் கண்டு மகிழும் மயில்போல் பெருமைப்பட்டுக் களிப்புற்றார். எ - டி. (13)

கண்டனண் மதலையைக் கருணை யாற்றழீஇக்
கொண்டனண் மகிழ்ந்தனள் கொங்கை பாலுக்
விண்டனள் கவற்சியை வெறுமை யுற்றுளோர்
பண்டுள பெருநிதி படைத்த பான்மைபோல்.

ப - ரை : கண்டனள் மதலைபை - தன் மகனும் சயந்தனைக் கண்ட
டாள், கருணையால் தழீஇக் கொண்டனள் - கருணை செய்து கட்டித்
தழுவினாள், மகிழ்ந்தனள் - மகிழ்ச்சியுற்றாள், கொங்கை பால் உக விண்
டனள் கவற்சியை - நகிலங்களில் நின்றும் பால்சொரியக் கவலை தீர்ந்
தாள், வெறுமை உற்றுளோர் - வறுமைப் பட்டவர்கள், பண்டுஉள
பெருநிதி படைத்த பான்மைபோல் - பழைய பெரிய திரவியத்தைப்
பெற்ற தன்மைபோல். எ - று.

பொ - ரை : இந்திராணி தன் மகனும் சயந்தனைக் கண்டு கருணை
செய்து தழுவிப் பால்உணர்ச்சி மேம்பட இரங்கி மகிழ்ந்து கவலை
நீங்கினாள். அது வறியவர் பழைய செல்வத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்தது
போல. எ - டி. (14)

ஆடுறு பசியினோ ராக்கங் கண்டுழி
நீடுறு முவகையா னிறைவு பெற்றென
மாடுறு புலோமசை வடிவங் காண்டலும்
கூடினர் தன்மையுங் குரிசி லெய்தினான்.

ப - ரை : ஆடுறு பசியினோர் - தளர்வு மிக்க பசியுடையார், ஆக்கம்
கண்டுழி - செல்வம் பெற்றபோது, நீடுறும் உவகையால் நிறைவு பெற்று
என - பேருவகை யுற்றுத் திருப்தியடைந்தாற்போல, மாடுறு புலோ
மசை வடிவம் காண்டலும் - தன் பக்கத்தே யமைந்த இந்திராணியின்
தோற்றப்பொலிவைக் கண்ட அளவில், கூடினர் தன்மையும் குரிசில்
எய்தினான் - இந்திரன், தலைவியரைக் கூடின தலைவர்கள் போன்று இன்
புற்றான். எ - று.

பொ - ரை : சோர்வைத்தரும் பசிமிக்கார் செல்வம் பெற்றபோது
திருப்திப்பட்டது போன்று இந்திராணியைப் பக்கத்தே கண்ட இந்
திரன் திருப்தனானான். எ - டி. (15)

வேறு

அப்போது வானோர் குழுவோ டயிராணி கேள்வன்
செப்போது கொங்கை மகடுஉ மணஞ்செப்பன் முன்னி
யொப்போது நீர்மை யிலதா மொருவன் கழற்கே
கைப்போது தூவிப் பணிந்தேத்திக் கழற லுற்றான் .

ப - ரை : அப்போது - அத்தருணத்திலே, வானோர் குழுவோடு -
தேவகூட்டத்தோடு, அயிராணி கேள்வன் - சசிமனனானும் இந்திரன்,
செப்பு ஒது - அமிர்தச்செப்பை உவமை கூறும் அழகிய, கொங்கை -
நகிலங்கையுடைய, மகடுஉ மணம் செப்பல் முன்னி - தன் மகளாம்
தெய்வயானையம்மையாரின் திருமணச் செய்தியைச் சொல்ல எண்ணி,
ஒப்பு ஒதும் நீர்மை இலதாம் - உவமை கூற்றகரிய தன்மையினை
யுடைய, ஒருவன் கழற்கே - ஒருவனாகிய கந்தவேட் பெம்மானது திரு
வடிக் கமலங்களுக்கேயே, கைப்போது தூவிப் பணிந்து ஏத்தி - கைக
ளிற் பூக்களைக் கொண்டு சொரிந்து வணங்கித் துதித்து, கழறல் உற்
றான் - கூறுவானான். எ - று.

பொ - ரை : அப்போது தேவர்களோடு சென்று இந்திரன்
தெய்வயானையின் திருமணத்தைச் சொல்ல எண்ணி, இணையற்ற
முருகவேட் பெம்மானது திருவடிகளில் பூச்சொரிந்து வணங்கித் துதித்
துச் சொல்லுவான். எ - டி. (16)

கன்னின்ற மொய்ம்பி னவுணக்களை கட்டல் செய்தாய்
இந்நின்ற தேவர் சிறை மீட்டனை யென்றனக்கு
முன்னின்ற தொழில்சீர் புரிந் தாயது முற்றுநாடிச்
செய்ந்நன்றி யாகச் சிறியேன் செயத்தக்க துண்டோ.

ப - ரை ; கல்நின்ற மொய்ம்பின் - மலைக்கல்லுப் போன்ற புயங்களை
யுடைய, அவுணக்களை - அவுணமாக்களாகிய களைகளை, கட்டல் செய்
தாய் - களைந்தீர், இ நின்ற - இதோ நிற்கின்ற, தேவர் சிறை மீட்
டனை - தேவர்களது சிறையையும் மீட்டருளினீர், என் தனக்கு - எனக்
கும், முன்னின்ற தொல் சீர் புரிந்தாய் - பழைய செல்வங்களையும் தந்
தருளினீர், அது முற்றும் நாடி - அதுவனைத்தையும் கருதி, செய்ந்
நன்றி ஆக - செய்ந்நன்றியாம் வண்ணம், சிறியேன் செயத் தக்கது
உண்டோ - சிறியவனாகிய யான் செய்யத்தக்க கைம்மாறும் உண்டோ!
இன்று. எ - று.

பொ - ரை : எம்பெருமானே, அவுணராகிய களைகளைக் கட்டுத்
தேவராகிய எங்களை ரட்சித்தீர். எனது பறிபோன செல்வத்தையும்
மீட்டுத்தந்தீர். இந்த நன்மைகளை உத்தேசித்துச் சிறியேன் உமக்குச்
செய்யத்தக்க கைமாறு இவ்வுலகில் இல்லை. எ - டி. (17)

முந்தே தமிழேன் பெறுமங்கையிம் மொய்வரைக்கண்
வந்தே யமர்வா ளவடன்னை வதுவை செய்து
கந்தே புரைநின் பெருந்தோளிற் கலத்தி யாங்கள்
உய்ந்தே பிறவிப் பயன்பெற்றன மோங்க வென்றான்.

ப - ரை : முந்தே தமிழேன் பெறுமங்கை - தனித்தவனாகிய யான் முன்னே பெற்ற மகளாம் தெய்வயானை, இம்மொய் வரைக்கண் வந்தே அமர்வாள் - இந்த பெருமைமிக்க மலையிடத்தே வந்திருக்கின்றாள், அவள் தன்னை வதுவை செய்து - அவளைத் திருமணம் செய்து, கந்தே புரைநின் பெரும் தோளில் கலத்தி - தூணையொத்த நின் திரண்ட திருப்புயத் தணைப்பிராக, யாங்கள் உய்ந்தே - யாம் உய்திபெற்று, பிறவிப் பயன்பெற்றமை ஓங்க என்றான் - பிறவிப்பயனையும் அடைந்து உயர்நிலையெய்துமாறு என்றான். எ - று.

பொ - ரை : (இந்திரன்) தனியனேன், முன்பெற்ற மகளாம் தெய்வயானை யிண்டு வந்திருக்கின்றாள், அவளைத் திருமணம் செய்து சேரவேண்டும், யாம் உய்யும் வண்ணம் என்று வேண்டினான். எ - டி. (18)

என்னுந் துணையி லமரேசனை யெந்தை நோக்கி
யந்நங்கை தானு மிக நோற்றன ளாதலானீ
முன்னும் படியே மணநானே முடித்து மென்னத்
தன்னுங் கடந்த மகிழ்வெய்தித் தருக்கி நின்றான்.

ப - ரை : என்னுந் துணையில் - என்றுகூறி வேண்டியபோத்து, அமரேசனை - தேவராசனும் இந்திரனை, எந்தை நோக்கி - எம்மந்தையாம் கந்தவேள் பார்த்து, அம் நங்கைதானும் - அத் தெய்வயானையும், மிக நோற்றனன் - பண்டு பெரும் தவம் செய்துவைத்தான், ஆதலால் - ஆன தன்மையினாலே, நீ முன்னும்படியே - உன் மனக்கருத்தின்படியே, மணம் நானே முடித்தும் என்ன - நானாய தினம் திருமணம் புரிதும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, தன்னும் கடந்த மகிழ்வு எய்தி தருக்கி நின்றான் - தன்னிலும் பெரிய மகிழ்ச்சி யுற்றுத் தருக்கிநின்றான். எ - று.

பொ - ரை : என்று இந்திரன் கூற, எம்பிரான் பார்த்து, அவ்வம்மையும் முன் தவம் செய்துவைத்தான். ஆதலின், நின்மணப்படிநானாய்தினம், மணம் செய்வோம் எனப் பெருமகிழ்வுற்று நின்றான். எ - டி. (19)

வடிக்கொண்ட வெள்வேற் படைநம்பி தன் வார்கழற்கால் முடிக்கொண்ட டடியேஞ் சிறந்தேங்கண் முதல்வ னென்னுக் கடிக்கொண்ட வாய்தற் புடைவந்து கணிப்பில் காதம் நொடிக்கொண்ட போழ்திற் படர்தூதரை நோக்கி னானால்.

ப - ரை: வடிக்கொண்ட - கூரிய, ஒள்வேற்படை நம்பிதன் - ஒளி மிக்க வெற்றிவேற் பெம்மாணரது, வார்கழற்கால் முடிக்கொண்டு - உயர்ச்சிமிக்க வீரக்கழல் கலிக்கும் திருவடிகளை முடியிற் சூட்டி வணங்கி, அடியேம் சிறந்தேங்கண் முதல்வ என்னு - எம்பெருமானே அடியேங்கள் சிறப்புற்றேம் என்று கூறி, கடிக்கொண்ட வாய்தற் புடைவந்து - காவல் மிக்க வாயிலின்புறத்தே வந்து, கணிப்புஇல் காதம் நொடிக்கொண்ட போழ்தில் படர் - பலகாதவழி தூரத்தை ஒரு நொடிப்போழ்தினுள் கடக்கவல்ல, தூதரை நோக்கினுள் ஆல் - தூதுவரைப் பார்த்தான். எ - று.

பொ - ரை: இந்திரன், வெற்றிவேற் பெம்மானே வணங்கி யெம் பிரானே யடியேம் சிறந்தேம் என்று, புறத்தே வந்து, விரைந்து செல்ல வல்ல தூதரைப் பார்த்தான். எ - டி. (20)

முன்னாகி யுள்ள பலதூதர் முகத்தை நோக்க வன்னு ரெவருந் தொழுதேபொன் னடிவ ணங்கி யெந்நா யகனே தமிழேஞ் செய்வ தென்கொலென்னப் பொன்னு டுடையா னிஃதொன்று புகல லுற்றான்.

ப - ரை: முன்னாகி உள்ள பலதூதர் முகத்தை நோக்க - அங்ஙனம் இந்திரன் தன் முன்னுற்ற பல தூதர்களது முகத்தைப் பார்த்தபோழ்து, அன்னார் எவரும் - அவர்கள் யாவரும், தொழுதே பொன்அடி வணங்கி - தொழுது பொலிவுமிக்க திருவடிகளை வணங்கி, எம் நாயகனே - எம் பெருமானே, தமிழேம் செய்வது என்கொல் என்ன - தமிழேம் இப்போ என்ன செய்யவேண்டும் என வேண்ட, பொன்நாடு உடையான் - சுவர்க்கச் செல்வனும் பெரியோன், இஃது ஒன்று புகலல் உற்றான் - இங்ஙனம் பின்வருமாறு ஒன்று கூறுவான். எ - று.

பொ - ரை: இந்திரன், தன்முற்பட்ட பல தூதர்களது முகத்தைப் பார்க்க, அவர்கள் வணங்கி, எம் அரசே, யாம் செய்வது யாதென வேண்டப், பின்வருமாறு கூறுவான். எ - டி. (21)

மூவர்க்குண் மேலோன் கிரிசேர் முசுகுந்த னாதிக்
காவற் கடவுட் டலைவர்க்குங் ககன மேவும்
தேவர்க்கு மேனேத் திசையோர்க்கு முனிவ ராயோர்
ஏவர்க்கு மெந்தை மணநானை யெனச்சொல் வீரால்.

ப - ரை : மூவர்க்குள் மேலோன் கிரிசேர் - மும்மூர்த்திகளுள்
மேதக்க சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற கயிலையில் நின்றும் வந்த, முசுகுந்தன்
ஆதி - முசுகுந்தன் முதலிய, காவல் கடவுள் தலைவர்க்கும் - தெய்வத்
தன்மை மிக்க அரசர்க்கும், ககனம் மேவும் தேவர்க்கும் - விண்ணுலகில்
வாழும் தேவர்க்கும், ஏனேத் திசையோர்க்கும் - ஏனைய திகாந்தங்களில்
உள்ளவர்க்கும், முனிவர் ஆயோர் ஏவர்க்கும் - முனிவரர் பலர்க்கும்,
எந்தை மணம் - எம் அறுமுகப்பரனது திருமணம், நானை எனச் சொல்
வீரால் - நானைய தினமாகும் என்று சொல்லுங்கள். எ - று.

பொ - ரை : கயிலையில் நின்றும் வந்த, முசுகுந்தன் முதலிய வேந்
தர்க்கும், தேவர்க்கும், திசைகாப்பாளர்க்கும், முனிவர்க்கும், கந்தவேள்
திருமணம் நானைக்கு என்று சொல்லுங்கள். எ - டி. (22)

கந்தக் கடவுண் மணத்தன்மை கழறி வல்லே
யிந்தப் பொருப்பி னிடையாவரு மீண்டும் வண்ணம்
தந்திட் டிடுங்க ளெனவாசவன் சாற்ற லோடும்
அந்தக் கணத்திற் றெழுதொற்ற ரகன்று போரார்.

ப - ரை : கந்தக் கடவுள் மணத்தன்மை கழறி - கந்தவேட் பெம்மா
னது திருமண நிகழ்ச்சியைச் சொல்லி, வல்லே - மிக்க விரைவாக,
இந்தப் பொருப்பின் இடை - இத் திருப்பரங்குன்றினிடத்தே, யாவரும்
ஈண்டும் வண்ணம் - அனைவரும் நெருங்கும்படி, தந்திட்டிடுங்கள் என -
தந்துவிடுங்கள் என்று, வாசவன் சாற்றலோடும் - இந்திரன் கூறுதலும்,
அந்தக் கணத்தில் - அந்தட்சணத்திலே, தொழுது - வணங்கி, ஒற்றர்
அகன்று போரார் - தூதுவர் அகன்று சென்றார். எ - று.

பொ - ரை : இந்திரன், கந்தவேளது திருமண நிகழ்ச்சியைக் கூறி,
யிம்மலையிடத்தனைவரும் சேரும்வண்ணம் தருவீர் என்று கூறலும்,
தூதுவர் உடனே வணங்கி யகன்று சென்றார். எ - டி. (23)

வேறு

போனபொழு திற்புலவர் செம்மல்புலன் மிக்க
வானவர்கள் கம்மியனை வல்லையில் விளித்துக்
கானமர் கடம்புபுனை காளைதன் மணத்துக்
கானசெயன் முற்றுற வமைத்தியிவ னென்றான்.

ப - ரை: போனபொழுதில் - அங்ஙனம் தூதுவர் போனபோழுது, புலவர்செம்மல் - தேவராசனும் இந்திரன், புலன்மிக்க - சிற்பநூற் புலமை நிரம்பிய, வானவர்கள் கம்மியனை வல்லையில் விளித்து - தேவத்தச்சனை விரைந்து அழைத்து, காள் அமர் - வாசனை மிக்க, கடம்பு புனை காளை தன் மணத்துக்கு - கடம்பமலர் மாலை யணிந்த கந்தவேட் பெம்மானது திருமண வைபவத்திற்கு, ஆனசெயல் முற்றற - வேண்டிய செய்கைகளை யெல்லாம் முற்ற. அமைத்தி இவண் என்றான் - ஈண்டு செய்யக் கடவை என்றான். எ - று.

பொ - ரை: தூதுவர் போனபோழுது, இந்திரன் தேவத்தச்சனை யழைத்துக் குமரவேளது திருமணத்திற்கு வேண்டிய கருமங்களைச் செய் என்று கட்டளையிட்டான். எ - டி. (24)

புலவன துளங்கொடு பொருப்பினொரு சாரின்
நிலமிசை வரைப்பக னிதிக்கொடு விதித்துக்
குலமணி குயிற்றிநனி கோலம தியற்றி
வலனுயர் சிறப்பினொரு மண்டப மமைத்தான்.

ப - ரை: புலவன் அது உளம் கொடு - அத் தேவத்தச்சன் அதைச் சிந்தித்து, பொருப்பின் ஒருசாரின் - அம்மலையின் ஒருபக்கத்தே, நில மிசைவரை - நிலப்பரப்பின் மீது, பகல்நிதிக்க கொடு விதித்து - ஒளிமிக்க பொன்னால் அடித்தலம் அமைத்து, குலமணி குயிற்றி - நவரத்தினங்களைப் பதித்து, நனிகோலம் அது இயற்றி - பெரிதும் அலங்கரித்து, வலன் உயர் சிறப்பின் - வெற்றிமிக்க உயர்ந்த அழகான, ஒரு மண்டபம் அமைத்தான் - ஒரு மணமண்டபம் செய்து அமைத்தான். எ - று.

பொ - ரை: தேவத்தச்சன், அதை மனதிற்கொண்டு, அம்மலைப் பிரதேசத்தின் ஒருபால் நிலத்தை ஒளிமிக்க பொன்னால் அலங்கரித்து அமைத்து இரத்தினங்களைப் பதித்து ஒரு மண்டபம் செய்தான். எ - டி. (25)

மேலைநில முற்றுறவி தானவகை போக்கி
மாலையொடு பல்கவரி வான்குலிக டுக்கி
ஆலய நனந்தலையி லாறுமுகன் வைக
நூலின்முறை நாடியொரு நோன்றவி சமைத்தான்.

ப - ரை: மேலைநிலம் முற்றுற விதானவகை போக்கி - மேற்றலப் பரப்பெங்கும் மேற்கட்டிகளைக் கட்டி, மாலையொடு பல்கவரி வான் துகில்கள் தூக்கி - மாலைகளும் பல சாமரைகளும் வெள்ளிய விருதுக் கொடிகளையும் தூக்கி, ஆலய நனந்தலையில் - அக்கோயிலின் நடுவே, ஆறுமுகன் வைக - அறுமுகப்பெருமான் வீற்றிருப்ப, நூலின்முறை நாடி - சிற்பநூல் விதியையனுசரித்து, ஒரு நோன் தவிச அமைத்தான் - ஒரு பெருமையான ஆசனத்தையும் அமைத்தான். எ - று.

பொ - ரை : மேலிடங்களில் எங்கும் சித்திரவிதானங் கட்டி, மாலை, சாமரை, விருதுக் கொடிகளையும் தூக்கியக்கோயிலின் நடுவே யறுமுகப் பெம்மான் வீற்றிருப்பதற்கு, ஒரு ஆசனத்தையும் அமைத்தான். எ - டி. (26)

வேதநெறி தந்திடு விசாகனயல் வந்த
மாதவன் விரிஞ்சன்முதல் வானவர்கள் யாரும்
ஏதிலரும் வைகவியல் கின்றவிடை தோறும்
ஆதனம் வரம்பில வமைத்தன னிமைப்பில்.

ப - ரை : வேதநெறி தந்திடு - சூரபன்மனாதி அவுணரால் மறைந்து போன வேத ஒழுக்கத்தை மீட்டுத்தந்த, விசாகன் அயல் வந்த-முருகவேட்பெம்மானது பக்கத்தே வந்த, மாதவன் விரிஞ்சன் முதல் வானவர்கள் யாரும் - அரிபிரமதி தேவர்கள் எல்லாரும், ஏதிலரும் வைக - ஏனையோர்களும் இருப்பதற்கு, இயல்கின்ற இடைதோறும் - இயைந்த இடங்கள் தோறும், ஆதனம் வரம்பில அமைத்தனன் இமைப்பில் - அநேகம் ஆசனங்களையும் விரைந்து அமைத்தான். எ - று.

பொ - ரை : வேத ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டிய கந்தவேட்பெம்மானது பக்கலில் வந்த, அரிபிரமதிதேவரும், பிறரும் இருப்பதற்கேற்ற ஆசனங்களையும் ஆங்காங்கு அநேகமாக அமைத்தான். எ - டி. (27)

மன்றல்பயில் கின்றவது வைக்களன் மருங்கில்
குன்றுபுரை பல்சிகர கோபுரம் வகுத்தான்
அன்றிமணி மண்டப மளப்பில வமைத்தான்
இன்றியமையாப் பொதுவு மெண்ணில விழைத்தான்.

ப - ரை : மன்றல் பயில்கின்ற, - திருமணவிழாவைச் செய்கின்ற, வதுவைக்களன் மருங்கில் - திருமணமன்றின் பக்கலில், குன்றுபுரை - மலைபோன்ற, பல்சிகர கோபுரம் வகுத்தான் - பலசிகரங்கள் கோபுரங்களையும் செய்தான், அன்றி - அஃதல்லாமலும், மணிமண்டபம் அளப்பில அமைத்தான் - அழகிய பல மண்டபங்களையும் செய்தமைத்தான், இன்றியமையாப் பொதுவும் எண்ணில இழைத்தான் - இன்றியமையாச் சிறப்பினைவான பல சபைகளையும் செய்தமைத்தான். எ - று.

பொ - ரை : மணமன்றின் பக்கத்தே, மலைபோன்ற, பல சிகர கோபுரங்களும், மண்டபங்களும், சபைகளும் வகுத்து அமைத்தான். எ - டி. (28)

காலம்வரை யாதுகரு துற்றபொழு தெல்லாம்
சாலவெவர் கண்ணுநனி தம்பயன் வழங்கும்
சோலைமலர் வாவிகள் சுனைத்தொகை தொகுத்தான்
ஏலும்வது வைக்குரிய வேனவு மளித்தான்.

ப-ரை: காலம் வரையாது - காலவரையறையின்றி, கருதுற்ற பொழுதெல்லாம் - விரும்பியபோதெல்லாம், சால எவர் கண்ணும்- மிகுதியாக எவர்மாட்டும், நனி தம் பயன் வழங்கும் - அதிகமாகத் தம் பயனைக் கொடுக்கின்ற, சோலைமலர் வாவிகள் - சோலைகளும் மலர்த்தடாகங்களும், சுனைத்தொகை - சுனைத் தொகுதிகளும் ஆகியவற்றை, தொகுத்தான் - செய்து வைத்தான், ஏலும் வதுவைக்கு உரிய ஏனவும் அளித்தான்-இயைந்த திருமண விழாவிற்கு உரியனவான அனைத்தையும் செய்து அமைத்தான். எ - று.

பொ - ரை : காலவரையறையின்றி விரும்பியபோதெல்லாம் எவர் மாட்டும் தம்பயனை மிகுதியாக வழங்கும், சோலை முதலியவற்றையும் இன்னும் வேண்டிய அனைத்தையும் செய்தமைத்தான். எ - டி. (29)

அவ்வகை யெலாம்புலவ னங்ஙனம் வகுப்பச்
செவ்விது தெரிந்துவகை செய்தமரர் செம்மல்
மெய்வதுவை யாற்றும்வழி வேண்டுகர ணங்கள்
எவ்வெவையு மங்கனெ றிமைப்பில்வரு வித்தான்.

ப - ரை : அவ்வகையெலாம் - அத்தன்மைகளை எல்லாம், புலவன் - தேவத்தச்சன், அங்ஙனம் வகுப்ப - அங்ஙனம் செய்ய, செவ்விது தெரிந்து உவகை செய்து அமரர் செம்மல் - இந்திரன் இச்செய்தியை அறிந்து உவகையுற்று, மெய்வதுவை ஆற்றும் வழி - மெய்மைமிக்க தருமச்சடங்கு செய்யுங்கால், வேண்டு கரணங்கள் எவ் எவையும் - வேண்டப்படும் உபகரணங்கள் எவற்றையும், அங்கண் ஓர் இமைப்பில் வரு வித்தான் - அங்கே ஓரிமைப்போழ்தினுள் அழைப்பித்தான். எ - று.

பொ - ரை : தேவத்தச்சன் அங்ஙனம் எல்லாம் செய்தமையை, அறிந்து இந்திரன் மகிழ்ந்து திருமணம் செய்யுங்கால் வேண்டப்படும் உபகரணங்கள் எவற்றையும் வருவித்தான். எ - டி. (30)

தேவர்முதல் வன்றனது செய்கை யிதுநிற்க
ஏவல ரிசைத்திடலு மிவ்வதுவை காணக்
கோவியல் புரிந்தமுசு குந்தனெனு நேயிக்
காவலன் வரும்பரிசு கட்டுரைசெய் கிற்பாம்.

ப - ரை : தேவர் முதல்வன் தனது செய்கை இதுநிற்க - தேவராசனும் இந்திரனது செய்கை இவ்வளவில் நிற்க, ஏவலர் இசைத்திடலும் - ஏவற்றுதர் சென்று அறிவித்ததும், இவ் வதுவை காண - இந்தத் திருமண விழாவைக் காண்பதற்கு, கோஇயல் புரிந்த - அரசியல்புரிந்து வீற்றிருந்த, முசுகுந்தன் என்னும் - முசுகுந்தன் என்னும் பெயரையுடைய, நேமிக் காவலன் வரும் பரிசு-பூவுலக வேந்தன் வரும் செய்தியை, கட்டுரை செய்கிற்பாம் - கட்டுரைச் சுவைபடக் கூறுவாம். எ - று.

பொ - ரை : இந்திரனது செய்கை இவ்வளவில் நிற்கத் தூதுவர் சென்று கூறக் கேட்டு மகிழ்ந்த முசுகுந்தன் இவ் விழாவைக் காணுமாறு வரும் செய்தியை இனிக் கூறுவாம். எ - டி.

முசுகுந்தன் - குரங்குமுகமுடையவன். (31)

கல்லருவி தூங்குகயி லைப்பொழிலின் மேனாள்
அல்லுறழ் மிடற்றவனு மம்பிகையு மாக
எல்லையின் மகிழ்ச்சியொ டிருப்பமுசு வீட்டம்
வில்லுவ மரந்தொறும் வியன்சினையி லுற்ற.

ப - ரை : கல்லருவி தூங்குகயிலைப் - அரிக்குமியல்பினை யுடைய நீரருவி சொரிகின்ற கயிலையங்கிரியில், பொழிலின் - (உள்ள) ஒரு சோலையினிடத்தே, மேல்நாள் - பண்டோர்ஞான்று, அல்உறழ் மிடற்றவனும் அம்பிகையும் ஆக - திருநீல மிடற்றெம் பிரானும் உமையம்மைப் பிராட்டியுமாக, எல்லை இல் மகிழ்ச்சியொடு இருப்ப - அளவற்ற மகிழ்ச்சியொ டெழுந்தருளியிருந்தாராக, முசு கூட்டம் - குரங்குக்கூட்டம், வில்லுவமரம் தொறும் வியன்சினையில் உற்ற - வில்வமரங்கள்தோறும் உள்ள நல்ல கிளைகளில் இருந்தன. எ - று.

பொ - ரை ! சிவபிரானும், சிவபிராட்டியும் முன் ஓர்நாள் கயிலைமலைச் சோலைக்கண் மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தாராக, வில்வமரக் கிளைகள் தோறும் குரங்குகள் இருந்தன. எ - டி. (32)

முற்றுணர் கருத்தின்முனி வோர்களென முள்காந்துற்றிடு முசுக்கலையு ளொன்றிருவர் மீது
மற்றொருவில் வத்திலை வரம்பில பறித்துத்
துற்றிடுவ தென்னநனி தூர்த்துளதை யன்றே.

ப - ரை : முற்றுணர் கருத்தின் முனிவோர்கள் என - முற்றறிவினை உடைய தூய உள்ளம் படைத்த முனிவர்போல, முள்காந்துற்றிடு முசுக்கலையுள் ஒன்று - மவுனமாக இருந்த ஆண்குரங்குகளுள் ஒன்று, இருவர் மீது - அவ் எம்பிரான் எம்பிராட்டியர்மீது, மற்றொரு வில்வத்து இலை வரம்பில் பறித்து - ஒரு வில்வமரத்து இலைகளை அதிகம் பிடுங்கி, துற்றிடுவ தென்ன நனி தூர்த்துளதை அன்றே - குவிப்பது போல மிகுதியும் சொரிந்தது. எ - று.

பொ - ரை : மவுனசமாதி செய்கின்ற முனிவர்போல இருந்த குரங்குகளுள் ஒன்று எம் அம்மையப்பர்மீது பல வில்வபத்திரங்களைப் பிடுங்கிச் சொரிந்தது. எ - டி.

முள்காந்தல் - மௌனமாயிருத்தல்; துற்றல் - குவித்தல். (33)

தூர்த்ததொரு காலைதனிற் சுந்தரி பொருளாய்ச் சீர்த்திடலு மாங்கவள் செம்கைதனை யண்ணல் பார்த்துநமை யீண்டுவழி பட்டுளது தன்னை வேர்த்திடுவ தென்னிது விடுத்தியினி யென்றான்.

ப - ரை ; தூர்த்ததொரு காலைதனில் - அங்ஙனம் தூர்த்தபோழ்து, சுந்தரி - எம்பிராட்டி, பொருளாய்ச் சீர்த்திடலும் - பொறுக்காதவளாய்ச் சீற்றமுற, ஆங்கவள் செயற்கைதனை - அவளுடைய செய்கையை, அண்ணல் பார்த்து - எம்பிரான் பார்த்து, நமை ஈண்டுவழிபட்டுளது தன்னை - நம்மையிங்கே வழிபாடுசெய்த அம்முசுவை, வேர்த்திடுவது என் - சீற்றம் செய்வது எதற்காக, இது விடுத்தி இனி என்றான் - இச் சீற்றச் செய்கையை இனி விட்டுவிடக்கூடவை என்றான். எ - று.

பொ - ரை : அங்ஙனம் தூர்த்தபோழ்து, எம்பிராட்டி பொருது, சீற்றமுறக்கண்ட எம்பிரான், நம்மையீண்டு வழிபட்ட முசுவைச் சினப்பது என். இனி விடுவாய் என்றான். எ - டி. (34)

என்றிடலு மம்பிகை யிகற்சின மிலாளாய் நன்றருள் புரிந்திடலு ஞானவடி வானோன் வன்றிறன் முசுக்கலை மனத்திரு ளகற்றி ஒன்றியமர் வாலுணர் வொருங்குதவி னூலை.

ப - ரை : என்றிடலும் - என்று எம்பிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளுதலும், அம்பிகை - எம்பிராட்டி, இகல் சினம் இலாளாய் நன்று அருள் புரிந்திடலும் - மாறுபட்ட சீற்றம் இல்லாதவளாய் நல்ல திருவருள் செய்தலும், ஞானவடிவானோன் - ஞானமே திருமேனியாக உடைய சிவபிரான், வன்றிறல் முசுக்கலை மனத்து இருள் அகற்றி - வலிய திறமைமிக்க அம்முசுக்கலையின் மன இருளை நீக்கி, ஒன்றி அமர்வால் உணர்வு ஒருங்கு உதவினூலை - தன்னோடு ஒன்றுபட்டு இருக்கின்ற தூய ஞான உணர்ச்சியை முற்றுங் கெசடுத்தான். எ - று.

பொ - ரை : என்று சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருள எம்பிராட்டி திருவருள் புரிதலும் எம்பிரான் அம்முசுவின் மனவிருளை நீக்கி தன்னோடு ஒன்றுபட்டிருக்கின்ற சிவஞானத்தையீந்தான். எ - டி. (35)

மெய்யுணர்வு சேர்தலும் வியன்சினையி னின்றும்
ஒய்யென விழிந்துமுச வுட்குவர லெய்தி
யையனையு மாய்தனையு மார்வமொடு தாழ்ந்து
பொய்யடிய னேன்பிழைபொ றுத்திரென லோடும்.

ப - ரை : மெய் உணர்வு சேர்தலும் - அங்ஙனம் உண்மை ஞானம் உதயமான போழ்து, வியன்சினையில் நின்றும் ஒய்யென இழிந்து முச - அம்முசுக்கலையானது வியப்புமிக்க அவ் வில்வக் கினையில் நின்றும் விரைந்து இறங்கி, உட்குவரல் எய்தி - அச்சமுற்று வந்து, ஐயனையும் ஆய்தனையும் - சிவபிரான் சிவபிராட்டியர்களை, ஆர்வம்ஒடு தாழ்ந்து - ஆசையோடு தாழ்ந்து வணங்கி, பொய் அடியனேன் பிழை - பொய்மை மிக்க அடியேன் செய்த பிழையை, பொறுத்திர் எனலோடும் - பொறுத்தருளவேண்டும் என்று வேண்டுகலும். எ - று.

பொ - ரை : அம்முசுக்கலை, திருவடிஞானம் தோன்றியபோழ்து, அஞ்சி அம் மரக்கினையில் நின்றும் இறங்கிவந்து அம்மையப்பரை வணங்கி அறியாமையி்க அடியேனது பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும் என்று வேண்டுகலும். எ - டி. (36)

பிழையிதென வச்சமொடு பேசலெமை யீண்டே
விழுவியதொர் கூவினையின் மெல்லிலைக ளிட்டு
வழிபடல் புரிந்தனை மனுக்குல முதித்து
முழுதுலகை யாளுகென முன்னவன் மொழிந்தான்.

ப - ரை : பிழை இது என அச்சமொடு பேசல் - இது பிழை என்று அச்சற்றுக் கூறாதே, எமை ஈண்டே - எம்மையித் திருக்கயிலையில், விழுவியதொர் - சிறந்த, கூவினையின் மெல் இலைகள் இட்டு - மெல்லிய வில்வ பத்திரங்களையிட்டு, வழிபடல் புரிந்தனை - வழிபாடு செய்தாய் அதன்பயனாய், மனுக்குலம் உதித்து - மனுமரபிற் பிறந்து, முழுது உலகை ஆளுக என - உலகம் முழுவதையும் அரசசெய்க என்று, முன்னவன் மொழிந்தான் - முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளாகிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ - று.

பொ - ரை : பழையோனான சிவபிரான், (முசுவே நீ) இது பிழையென்று கூறற்க. எமை யீண்டு வில்வத்தாலர்ச்சித்த பயனாய், மனுமரபிற் றேன்றி, முழுதுலகையும் ஆள்வாய் என்றான். எ - டி. (37)

வேறு

அம்மொழி தேர்தலு மாயதொர் கள்வன்
கைம்மிக லுற்ற கலங்களு ரெய்தி
விம்மி யிரங்கி விதிர்ப்பொ டெழுந்தே
யெம்மிறை வற்றொழு திவ்விவை் செப்பும்.

ப - ரை : அம்மொழி தேர்தலும் - (சிவபிரான் றிருவாய் மலர்ந்தருளிய) அவ் வார்த்தையைக் கேட்ட அளவிலே, ஆயதொர் கள்வன் - அந்த முசுக்கலையானது, கைமிகல் உற்ற - அளவற்ற, கலங்கு அஞர் எய்தி - மனம் கலங்கி வருந்தி, விம்மி இரங்கி விதிர்ப்பொடு எழுந்தே - ஏங்கி அழுது நடுங்கி எழுந்து, எம் இறைவற் தொழுது - எம் ஆன்ம நாயகனாகிய சிவபிரானை வணங்கி, இவ் இவை செப்பும் - இங்ஙனம் பின்வருமாறு கூறும். எ - று.

பொ - ரை : அவ்வாக்கைக் கேட்டவுடனே, யம்முசுக்கலை கலங்கி, வருந்தி, ஏங்கியழுது நடுங்கியெழுந்து, வணங்கிக் கூறும். எ - டி. (38)

நுங்களை வைகலு நோக்கி யுவப்பாய்
இங்குறை கின்ற திகந்து நிலம்போய்
மங்குறு செல்வ வலைப்படு வேனேல்
எங்கள் பிரான்பினை யெங்ஙன முய்கேன்.

ப - ரை : நுங்களை வைகலும் நோக்கி - உங்களைத் தினந்தோறும் தரிசித்து, உவப்பாய் இங்கு உறைகின்றது திகந்து - மனமுவந்து ஈண்டிருப்பதை ஒருவி, நிலம்போய் - மண்ணுலகிற் சென்று, மங்குறு செல்வவலைப்படுவேனேல் - பல கேடுகளையும் தருகின்ற செல்வவலையிலே சிக்கினே னென்னில், எங்கள் பிரான் - எம்பெருமானே, பினை எங்ஙனம் உய்கேன் - பின் எங்குச் சென்று உய்தி கூடுவேன். எ - று.

பொ - ரை : எம் பெருமானே, சிறியேன், ஈண்டு, உங்களைத் தரிசித்து மனமுவந்திருப்பதை விடுத்து நிலவுலகிற் சென்று, கேடுமிக்க செல்வத்திற் சிக்கினால் பின் எங்ஙனம் உய்யமுடியும். எ - டி. (39)

என்னலு மன்னதை யெம்மிறை கேளா
நின்னுள நன்று நிலத்திடை வைகிப்
பின்னிவண் மீள்குதி பேதுற லெய்தி
முன்னலை யாது முசுக்கலை யென்றான்.

ப - ரை : என்னலும் - என்று வேண்டுதலும், அன்னதை - அவ் வேண்டுகோளை, எம் இறை கேளா - எம் தலைவராம் சிவபிரான் கேட்டு, நின் உளம் நன்று - உன் மனக் கருத்து மிக நல்லது, நிலத்திடை வைகி-நிலவுலகிற் சென்று அரசியல் புரிந்திருந்து, பின் இவண் மீள்குதி - பின்பு இங்ஙனம் வருவாய் ஆக, பேதுறல் எய்தி முன்னலை யாதும் முசுக்கலை என்றான் - முசுக்கலையே யிதையிட்டு நீ மனம் பேதலித்துப் பிற எண்ணங்களை யெண்ணாதே என்றான். எ - று.

பொ - ரை : அம் முசுக்கலை யங்ஙனம் கூற அதை, யெம்பிரான் கேட்டு, உன் கருத்து நல்லது, மண்ணுலகில் வைகிப் பின் ஈண்டுவா, இதையிட்டு மனம் பேதுற்றுப் பிறிதியாதும் எண்ணாதே யென்றான். எ - டி. (40)

பொய்ம்மறை யான புலாலுடல் போற்றி
யம்மையில் வாழ்விடை யற்ற முருமே
யிம்முக னோடுற வெற்கரு ளென்னு
மெய்ம்முசு வின்கலை வேண்டிய தன்றே.

ப - ரை : பொய்மறை ஆன - நிலையற்றதும் மறைப்பதும் ஆன, புலால் உடல்போற்றி - தசைப்பற்றோடு கூடிய உடலை ஒம்பி, அம்மையில் வாழ் விடை அற்றம் உருமே - மண்ணுலக வாழ்விற் சிக்கிச் சேராத வண்ணம், இம்முகனோடு உற - இம்முக முகத்தோடு தோன்ற, எற்கு அருள் என்னு - எனக்கு அருள் செய்யவேண்டும் என்று, மெய் முசுவின் கலை - மெய்மை மிக்க அம்முசுக் கலையானது, வேண்டியதன்றே - வேண்டிற்று. எ - று.

பொ - ரை : மெய்மை மிக்க வம்முசுக்கலையானது, பொய்யான மாய உடற் சூமையிலகப்பட்டுச் சோராமல், இம் முகத்தோடு, தோன்ற வருள்செய்யவேண்டும் என்று வேண்டிற்று. எ - டி. (41)

அற்றமி லவ்வர மைய னளிக்கப்
பெற்றருள் கொண்டு பெருங்கயி லாயப்
பொற்றை யகன்று பொருக்கென விம்பர்
மற்றொர் கணத்தினில் வந்தது மன்னோ.

ப - ரை : அற்றம்இல் அவ்வரம் - சோர்வற்ற அவ்வரப்பிரசாதத்தை, ஐயன் அளிக்கப் பெற்று - சிவபிரான் றிருவருள் செய்யப்பெற்று, அருள் கொண்டு - திருவருளையும் பெற்றுக்கொண்டு, பெரும் கயிலாயப் பொற்றை அகன்று - பெருமை மிக்க கயிலையங்கிரியை நீங்கி, பொருக் கென - மிக்க விரைவாக, இம்பர் - இந்நில உலகிலே, மற்று ஓர் கணத் தினில் வந்ததுமன் ஓ - ஒரு கணப் போழ்தினில் வந்தது. எ - று.

பொ - ரை : அம்முசுக்கலையானது, எம்பிரான், அவ்வரமீயப் பெற்று, அருளும் பெற்றுக் கயிலையை நீங்கி, விரைந்து ஈண்டு வந்தது. எ - டி. (42)

ஆரஞர் மூழ்கியு மாக்க மிழந்தும்
வாரிசு ருங்கியும் வாய்மை நிறுத்தித்
தாரணி யாளரிச் சந்திர னென்போ
னோர்மரு மானென வேயுதித் தன்றே.

ப - ரை : ஆர் அஞர் மூழ்கியும் - பெரிய துக்கத்தில் ஆழ்ந்தும், ஆக்கம் இழந்தும் - செல்வத்தை இழந்தும், வாரி சுருங்கியும் - பெருமை குறைந்தும், வாய்மை நிறுத்தி - வாக்குறுதியை நிலைநாட்டி, தாரணி ஆள் அரிச்சந்திரன் என்போன் - நிலவுலகையாண்ட அரிச்சந்திரன் என்றும் உண்மை வேந்தனது, ஓர் - இணையற்ற, மருமான் எனவே உதித்தன்றே - வழித் தோன்றலாக உதித்தது. எ - று.

பொ - ரை : துன்பத்தில் ஆழ்ந்தும், செல்வத்தை விழந்தும், பெருமை சுருங்கியும், சத்தியத்தைப் பாதுகாத்து, உலகையாண்ட அரிச்சந்திரனது வழித்தோன்றலாக உதித்தது. எ - டி. (43)

மாமுக மேமுசு மற்றுள வெல்லாம்
காமரி லேர்தரு காட்சிய தாகிக்
கோமுறை சேர்முசு குந்த னெனுவோர்
நாம வியற்பெயர் நண்ணிய தன்றே.

ப - ரை : மாமுகமே முசு - மகிமைமிக்க முகமே முசுமுகம், மற்றுள எல்லாம் - ஏனைய அங்கங்கள் எல்லாம், காமரில் ஏர்தரு காட்சியது ஆகி - ஒளியில் மேம்பட்ட அழகிய தோற்றம் உடையதாய், கோமுறை சேர் - அரசவரிசைமிக்க, முசுகுந்தன் என - முசுகுந்தன் என்னும், ஓர் - இணையற்ற, நாம இயற்பெயர் நண்ணியது அன்றே - கீர்த்திமிக்க இயற்பெயரை எய்திற்று. எ - று.

பொ - ரை : முகம்மட்டும் முசுவாக, ஏனைய உறுப்புகள் எல்லாம் ஒளியில் மேம்பட்ட, அழகமைந்தனவாகத் தோன்றி, முசுகுந்தன் என்றும் இயற்பெயர் பெற்றது. எ - டி. (44)

ஆயவ ழிப்படு மம்முசு குந்தன்
றாயபொ லன்முடி தொன்முறை சூடி
மாயிரு ஞால வளாகம துள்ள
தேயமெ லாமொர் செகிற்கொடு காத்தான்.

ப - ரை : ஆயவழிப்படும் அம்முசுருந் தன் - அம்முறையாகத் தோன்றிய அந்த முசுருந்தன் என்பான். தூய பொலன்முடி - தூய்மைமிக்க பொன்மலுலியை, தொன்முறை சூடி - பழைய முறைப்படி சூடி, மாயிருஞ்ஞாவ வளாகமதுள்ள தேயமெலாம் - மகிமை மிக்க பூவுலகத்துள்ள தேசம் அனைத்தையும், ஒரு செகிற்கொடு காத்தான் - தன் ஒருதோண் மேற்கொண்டு காவல் செய்தான். எ - று.

பொ - ரை : அம்முறை தோன்றிய முசுருந்தன் முறையே முடிசூடி, நிலவுலகத்துள்ள நல்ல தேசத்தை யரசுசெய்தான். எ - டி. (45)

ஓவறு சீர்க்கரு வூரிடை மேவிக்
கோவிய லோம்புறு கொள்கைய னாகித்
தேவரை யேவல்கொள் சீர்கெழு சூரன்
காவலி னுணை கடக்கல னுற்றான்.

ப - ரை : ஓவறுசீர்க் கருவூர் இடை மேவி - குறைவற்ற செல்வம் மிக்க கருவூரின்கண்ணே பொருந்தி, கோஇயல் ஓம்புறு கொள்கையன் ஆகி - அரசியல் செய்யும் தலைமையுடையனாய், தேவரை ஏவல்கொள் சீர்கெழு சூரன் காவலின் - தேவர்களை யேவல்கொண்ட சிறந்த சூர பன்மனது அரசியலுள், ஆணை கடக்கலன் உற்றான் - ஆணைக்குட்பட்டு இருந்தான். எ - று.

பொ - ரை : செல்வம் மிக்க கருவூரிற் பொருந்திச் சூரபன்மனது ஆணைக்குட்பட்டிருந்தான். எ - டி. (46)

சொற்றிறன் மேதகு சூரெனும் வெய்யோன்
உற்றிடும் வைப்பினி லோரிடை தன்னின்
மற்றொ ரிளம்பிறை வைகிய வாபோல்
கொற்றவ னாமுசு குந்த னிருந்தான்.

ப - ரை : சொற்றிறன் மேதகு - சொல்லத்தக்க வலிமை மிக்க, சூர் எனும் வெய்யோன் உற்றிடும் வைப்பினில் - சூரபன்மன் என்னும் சூரியன் வதியும் இடத்த, ஓர் இடை தன்னில் - ஓரிடத்திலே, மற்று ஒரு இளம்பிறை வைகியவாபோல் - வேறொரு பாலசந்திரன் இருந்தது போல, கொற்றவனும் முசுருந்தன் இருந்தான் - அரசனாகிய முசுருந்தன் வீற்றிருந்தான். எ - று.

பொ - ரை : ...சூரபன்மனது, பேரரசியலுள் முசுருந்தன், அரசியல் செய்திருந்தது, சூரியதேவனது மருங்கு இளம் பிறை யமைந்தது போன்றது. எ - டி. (47)

சூரனை யெந்தை தொலைத்தது கேளா
வாரனார் நீங்கி யருஞ்சிறை பெற்ற
மேருவ தென்ன வியன்மிடல் பெற்றுச்
சீரிறை மாட்சி செலுத்தி யமர்ந்தான்.

ப - ரை : சூரனை - சூரபன்மனும் அவுணர்கோனை, எந்தை தொலைத்
தது கேளா - எம் சண்முகப்பெருமான் சங்காரம் செய்த செய்தியைக்
கேட்டு, ஆர் அனார் நீங்கி - பெரியதுன்பம் தீர்ந்து, அரும்சிறை பெற்ற
மேருவது என்ன - அரிய சிறகுகள் பெற்ற மேருமலைபோல, வியன்மிடல்
பெற்று - வியக்கத்தக்க வலிமைபெற்று, சீர் இறை மாட்சி செலுத்தி
அமர்ந்தான் - சிறந்த மகிமைமிக்க அரசு செலுத்தியிருந்தான். எ - று.

பொ - ரை : (அம்முககுந்தன்) கந்தவேட் பெம்மான், சூரசம்
மாரம் செய்தமையைக் கேட்டு, மனமகிழ்ந்து, சிறகுபெற்ற மேருமலை
போல, வலிமை பெற்றுச், சிறந்த அரசு செய்திருந்தான். எ - டி. (48)

வேறு

அமரு மெல்லையி னரசன் முன்னரே
யிமைய வர்க்கிறை யேவு தூதர்போய்க்
கமல மன்னபொற் கழல்கள் வாழ்த்தியே
தமது வன்மையாற் சாற்றன் மேயினார்.

ப - ரை : அமரும் எல்லையின் - அங்ஙனம் அரசு செய்திருக்கின்ற
காலத்திலே, அரசன் முன்னரே - அம்முககுந்தவேந்தனது முன்னே,
இமையவர்க்கு இறை ஏவுதூதர் போய் - தேவர்கோளும் இந்திரன்
அனுப்பிய தூதுவர் சென்று, கமலம் அன்ன பொன்கழல்கள் வாழ்த்
தியே - செந்தாமரை மலரையொத்த பொலிவுமிக்க திருவடிகளைத்
துதித்து, தமது வன்மையால் சாற்றன் மேயினார் - தம் சொல் வன்மை
யினால் பின்வருமாறு கூறுவாரானார். எ - று.

பொ - ரை : அங்ஙனம், முசுகுந்தன் இருக்கின்ற காலத்திலே,
யிந்திரன்தூதர் சென்று, முன்னின்று துதித்துப், பின்வருமாறு கூறுவா
ரானார். எ - டி. (49)

உனது நண்ப யூயுறு புரந்தரன்
றனது தூதர்யாந் தாவில் சீர்பெற்றீஇ
நினது சுற்றமு நீயும் வாழிகேள்
இனிது மங்கல மிசைப்ப வெய்தினேம்.

ப - ரை : உனது நண்பனும் உறு - உனது நண்பனும் உள்ள, புரந்தரன்
றனது தூதர் யாம் - இந்திரதேவனது தூதுவர் யாம், தாஇல்
சீர்பெறீ - குற்றமற்ற செல்வம் பெற்று, நினைது சுற்றமும் நீயும் வாழி
கேள் - உன் சுற்றமும் நீயும் நீடுழி வாழி! யாம் சொல்வதைக் கேள்,
இனிது மங்கலம் இசைப்ப எய்தினேம் - இனிமையான மங்கலவார்த்தை
கூற வந்தேம். எ - று.

பொ - ரை : உனது நண்பனை சுவர்க்கச் செல்வனது தூதர்
யாம். நீயும் சுற்றமும் நல்ல செல்வம்பெற்று நீடுழி வாழ்வாயாக.
யாம் நல்ல மங்கலச் செய்தி செப்ப வந்தேம் கேள். எ - டி. (50)

அடாத தீமைசெய் தமரர் தஞ்சிறை
விடாத சூரனை வீட்டி வேலவன்
வடாது பூமிவாய் வந்து கூடலின்
குடாது சேர்பரங் குன்றில் வைகினான்.

ப - ரை : அடாத தீமை செய்து - தகாத தீமையைச் செய்து,
அமரர் தம் சிறைவிடாத சூரனை வீட்டி - தேவர் சிறையை விடாத
சூரபன்மனைச் சங்கரித்து, வேலவன் - வெற்றிவேற்பெம்மான், வடாது
பூமிவாய் வந்து - வடக்கு நோக்கி யெழுந்தருளிப் பூமிக்கண்ணே வந்து,
கூடலின் குடாது சேர் - மதுரைமாநகரின் மேற்றிசைக் கண்ணுள்ள,
பரங்குன்றில் வைகினான் - திருப்பரங்குன்றில் எழுந்தருளியிருந்தான்.
எ - று.

பொ - ரை : எம் வெற்றிவேற் செல்வேள் தேவர்கட் கல்லல்
செய்து சிறைப்படுத்த சூரனைச் சங்கரித்து, வடக்கு நோக்கி வந்து
திருப்பரங் குன்றில் வீற்றிருந்தான். எ - டி. (51)

கொற்ற வேற்படைக் குமரற் கிந்திரன்
றெற்றெ னத்தருந் தெய்வ யானையை
யிற்றை சென்றபி னீகின் றுனிது
சொற்றி டும்படி தூண்டி னுனெமை.

பொ - ரை : கொற்ற வேற்படைக் குமரற்கு - வெற்றி வேற்படைக்
கலத்தைத் தன்றிருக்கரத்தேந்திய குமரவேட் பெம்மானுக்கு, இந்தி
ரன் - சுவர்க்கச் செல்வனும் இந்திர தேவன், தெற்றெனத் தரும் தெய்வ
யானையை - தன் மகளாம் தெய்வயானையம்மையாரை விரைந்து,
இற்றை சென்றபின் - இன்றைய தினம் கழிந்தபின்னர் (நானைய
தினத்தில்), ஈகின்றான் - திருமணஞ் செய்து கொடுக்கின்றான், இது
சொற்றிடும்படி தூண்டினான் எமை - இந்த மங்கலச் செய்தியைக்
கூறும்படி யெம்மை யீண்டு அனுப்பினான். எ - று.

பொ - ரை : இந்திரதேவன், தன் மகளாம் தெய்வயானையம்மை யாரை, நானையதினம் குமரவேட் பெம்மானுக்குத் திருமணமுறை யாய்க் கொடுக்கின்றானும், இச் செய்தியை யுனக்குச் செப்புமாறு எம்மை யீண்டனுப்பினான். எ - டி. (52)

மாறி லாதவவ் வதுவை காணநீ
யீறில் சேனையோ டெழுந்து தென்றமிழ்க்
கூறு சீர்ப்பரங் குன்றந் தன்னிடைச்
சேறி யாலெஞ்ச் சிலத ரோதினார்.

ப - ரை : மாறு இலாத - இணையற்ற, அவ் வதுவைகாண - அத் திருமணவிழாவைக் காணுமாறு, நீ - நீ, ஈறுஇல் சேனையோடு எழுந்து - எல்லையற்ற சைனியத்தோடெழுந்து, தென்தமிழ் கூறு சீர் - செந்தமிழ் கூறும் சிறப்பினையுடைய, பரங்குன்றம் தன்இடை - திருப்பரங்குன்றத்தி னிடத்தே, சேறியால் என - செல்வாயாக என்று, சிலதர் ஓதினார் - தூதுவர் கூறினார். எ - று.

பொ - ரை : நீ, அத்திருமணத்தைக் காண வுன்சேனையோடெழுந்து, செந்தமிழ் பேசும், சிறந்த, திருப்பரங்குன்றிற் செல்லுதியென்று தூதர் கூறினார். எ - டி. (53)

ஓத வன்னவ னுவகை சிந்தையின்
மீது பொங்குற மெய்ப னித்தெழீஇத்
தூத ரைத்தழீஇச் சோப னம்மிதற்
கேது மில்லையா லீயுமா றென்றான்.

ப - ரை : ஓத - அங்ஙனம் தூதுவர் கூற, அன்னவன் - அதுகேட்ட முககுந்த வள்ளல், உவகை சிந்தையின் மீது பொங்குற - உள்ளத்தின் கண்ணே மகிழ்ச்சி மேம்பட, மெய்பனித்து எழீஇத் தூதரைத் தழீஇ - உடல் குளிர்ந்து எழுந்து தூதுவரைக் கட்டித் தழுவி, சோபனம் இதற்கு - இச் சப்சோபன வார்த்தைக்கு, ஏதும் இல்லையால் ஈயுமாறு என்றான் - தரும் கைமாறு ஒன்றும் இல்லை என்றான். எ - று.

பொ - ரை : அங்ஙனம் கூறக்கேட்ட முககுந்தன் பேருவகையுற்று உடல் குளிர்ந்தெழுந்து, தூதுவரைக் கட்டித் தழுவி, யிச்சப சோபன வார்த்தைக்குத் தரத்தக்க கைமாறு யாதும் இல்லையென்று வியந்தான். எ - டி. (54)

ஈண்டை மாநிதி யாவு நல்குகோ
காண்ட குங்குடை கவரி நல்குகோ
வாண்டி ருந்தவென் னரசு நல்குகோ
வேண்டு கின்றதென் விளம்புவீ ரென்றான்.

ப-ரை : ஈண்டை மாநிதி யாவும் நல்குகோ - ஈண்டுள்ள திரவியங்கள் அனைத்தையும் தரட்டுமோ, காண்தகும் - காணத்தக்க, குடை கவரி நல்குகோ - சந்திர வட்டக் குடையும் சாமரையும் தரட்டுமோ, ஆண்டிருந்த என் அரசு நல்குகோ - ஆட்சி செய்திருக்கின்ற என் அரசியலைத் தரட்டுமோ, (இவற்றுள்) வேண்டுகின்றது என் - நீர் விரும் பியது யாது, விளம்புவீர் என்றான் - சொல்லுங்கள் என்று வினவினான். எ - று.

பொ - ரை : ஈண்டுள்ள திரவியங்களனைத்தையும் தரட்டுமோ என் குடை சாமரைகளைத் தரட்டுமோ, அரசியலைத் தரட்டுமோ யாது வேண்டும் சொல்வீர்களாக. எ - டி. (55)

கோதில் சீர்முசு குந்த னிந்தவா
ரோது மெல்லையி லுவகை யுற்றவன்
ஆத ரத்தின தளவை நோக்கியே
தூத ராயினோர் வியந்து சொல்லுவார்.

ப-ரை : கோது இல்சீர் முசுகுந்தன் - குற்றமற்ற சிறந்த முசு குந்த வள்ளல், இந்தவாறு ஒதும் எல்லையில் - இங்ஙனம் கூறிய போழ்து, உவகை உற்று - உவகைப்பட்டு, அவன் ஆதரத்தினது அளவை நோக்கியே - அவனுடைய அன்பின் மேன்மையைப் பார்த்து, தூதர் ஆயினோர் - அத்தேவதூதர், வியந்து சொல்லுவார் - வியப்புற்றுப் பின்வரு மாறு கூறுவார்கள். எ - று.

பொ - ரை : முசுகுந்த வள்ளல், இங்ஙனம் கூறக்கேட்ட தூதர் உவகைப்பட்டு அவனது அன்பின் பெருக்கை வியந்து பின்வருமாறு கூறுவார். எ - டி. (56)

சொல் வினைப்படுந் தூதர்க் கிவ்வெலாம்
ஒல்வ தன்றிவை யுதவிற் றொக்குமால்
வல்வி ரைந்துநீ வாச வன்முனம்
செல்வ தேயெனச் செப்பிப் போயினார்.

ப - ரை : சொல்வினைப்படும் தூதர்க்கு - ஒரு அரசன் கூறிய தூது வார்த்தையைப் பிறர்க்குச் சென்று கூறும் தூதர்க்கு, இவ் எலாம் - நீ கூறிய இவையெல்லாம், ஒவ்வது அன்று - பொருந்துவது அல்ல, இவை உதவிற்று ஒக்கும் - இவற்றைத் தந்ததற்குச் சமம், வல்விரைந்து நீ - நீ மிக்க விரைவாக, வாசவன்முனம் செல்வதே என செப்பிப் போயினார் - இந்திரதேவன்பால் செல்வதே யென்று கூறிச் சென்றார். எ - று.

யொ - ரை : ஏவற்றுதர்க்கு, இவையெல்லாம் பொருந்தாது, நீ யிந்திரன்பாற் செல்வதே யிவற்றைத் தந்ததற்குச் சமம் என்று சொல்லிச் சென்றார். எ - டி. (57)

போய தூதுவர் புவியின் மன்னவர்
ஆயி னோர்க்கெலா மாறு மாமுகச்
சேய வன்மணஞ் செப்பி மாதிரம்
ஏயி னோர்க்குமிங் கிதுவி ளம்பினார்.

ப - ரை : போய தூதுவர் - அங்ஙனம் சென்ற தூதர்கள், புவியின் மன்னவர் ஆயினோர்க்கு எலாம் - பூமியின்கண் உள்ள அரசர்கட்கெல்லாம், ஆறுமாமுகச் சேயவன் மணம் செப்பி - செந்நிறத் திருமேனியை யுடைய அறுமுகப்பண்ணவனது திருமணவிழாவைக் கூறி, மாதிரம் ஏயினோர்க்கும் - திகாந்தத்துள்ளவர்க்கும், இங்கிது விளம்பினார் - இம் மணச் செய்தியை யுரைத்தார். எ - று.

யொ - ரை : அங்ஙனம் சென்ற தூதர், பூவுலக வேந்தர் யாவருக்கும் அறுமுகப்பெம்மானது திருமணத்தைச் சொல்லித் திக்குப்பாலர்க்கும் அறிவித்தார். எ - டி. (58)

அகல்வி சம்பிடை யல்க லும்படர்
பகல வன்முதற் பகவர் யாவர்க்கும்
இகலின் மாதவ ரெவர்க்கு மிச்செயல்
விகல மின்றியே விளம்பி யேகினார்.

ப - ரை : அகல்விசம்பிடை - விசாலமான வானமீது, அல்கலும் படர் - தினந்தோறும் செல்லும், பகலவன் முதல் பகவர் யாவர்க்கும் - சூரியதேவன் முதலிய கடவுளர் பலர்க்கும், இகலில் மாதவர் எவர்க்கும் - பகையற்ற பெரிய முனிவரர் எவர்க்கும், இச்செயல் - இத்திருமணச் செய்தியை, விகலம் இன்றியே விளம்பி ஏகினார் - குறைபாடின்றிக் கூறிச் சென்றார். எ - று.

பொ - ரை : வானமீது என்றும் சஞ்சரிக்கும், சூரியன் முதலிய தேவர்கட்கும், முனிவர்க்கும் இத்திருமணச் செய்தியைக் குறையின் றிச் சொல்லிச் சென்றார். எ - டி. (59)

வேறு

ஆய காலையின் முசுகுந்த னப்பதி தன்னின் மேயி னார்களுந் தன்பெருஞ் சேனையும் வேற்கை நாய கன்மணங் காணிய முன்னரே நடப்பான் பாய்ம தக்கரி மிசைமுர சறைந்திடப் பணித்தான்.

ப - ரை : ஆயகாலையின் - அத்தகைய காலத்திலே, முசுகுந்தன் - முசுகுந்தவேந்தன், அப்பதி தன்னின் மேயினார்களும் - அக் கருவூரின் கண்ணுள்ள மக்களும், தன் பெரும் சேனையும் - தனது பெரிய சைனிய மும், வேற்கை நாயகன் மணம் காணிய - நம் ஆன்மநாயகனான வெற்றி வேலாயுதப் பெம்மாளுரது திருமணவிழாவைத் தரிசிக்குமாறு, பாய் மதக் கரிமிசை முரசு அறைந்திடப் பணித்தான் - மதசலம் சொரியும் யானைமீதிருந்து பறையடித்துப் பரப்புமாறு கட்டளையிட்டான். எ - று.

பொ - ரை : அப்போழ்து முசுகுந்தன், அந்நகரமாந்தரும், தன் சேனையும் வெற்றிவேற்பெம்மானது திருமணத்திற்குச் செல்லுமாறு, ஆணைமீதுர்ந்து பறையறையப் பணித்தான். எ - டி. (60)

அந்த நீர்மையை வள்ளுவ னகன் கருவூரில் நந்தியின் மிசை யேறியே தனிமுர சறைந்து முந்து சீர்க்கம லாலயத் தரன்விழா மொழிந்தே யிந்திரன் திரிந்திடுதல்போற்றிரிந்தனனிசைத்தான்.

ப - ரை : அந்த நீர்மையை - அத்தன்மையான கட்டளையை, வள்ளுவன் - புலையன், அகன் கருவூரில் - விசாலமானவக் கருவூரின் கண்ணே, நந்தியின் மிசை ஏறியே - யானைமீதேறி, தனிமுரசு அறைந்து - இணையற்ற பறையையறைந்து, முந்துசீர்க் கமலாலயத்து - பழைய செல்வம் மிக்க திருவாரூரின் கண்ணே, அரன்விழா - எழுந்தருளியுள்ள சிவபிரானது திருவிழாவை, மொழிந்தே இந்திரன் திரிந்திடுதல் போல் = கூறி இந்திரன் திரிந்திடுவதுபோல, திரிந்தனன் இசைத்தான் - திரிந்து கூறினான். எ - று.

பொ - ரை : அச் செய்தியை வள்ளுவன், யானைமீதிவந்து, அக் கருவூரின் கண்ணே, பறையறைந்து, திரிந்து கூறினான். அது திருவாரூரின் கண்ணே, இந்திரன் புலையருக்கொண்டு அரன்விழா மொழிந்து திரிவதுபோலும். எ - டி. (61)

வேறு

ஆனதோர் பொழுதி லந்நகரின் மாக்களும்
சேனையின் வெள்ளமுந் திசைக ளின்புறம்
போனதோர் பெருப்புறப் புணரிக் கேகுறும்
ஏனைய கடலென வெழுத லுற்றவே.

ப - ரை : ஆனதோர் பொழுதில் - அத்தகைய காலத்திலே, அந்நகரின் மாக்களும் - அந்நகர மாந்தரும், சேனையின் வெள்ளமும் - சேனாவெள்ளமும், திசைகளின் புறம் போனதோர் - திக்கெல்லையின் புறத்துள்ள, பெரும்புறப் புணரிக்கு ஏகும் ஏனைய கடல் என - பெரும் புறக் கடலை நோக்கிச் செல்கின்ற ஏனைய சமுத்திரங்களைப்போல, எழுதலுற்றவே - எழுந்தன. எ - று.

பொ - ரை : அப்போத்து, அவ்வூர்வாசிகளும், சேனையும் வழிக் கொண்டெழுந்தன. அது பெரும்புறக் கடற்கேகும், மற்றைய கடல்களைப் போலும். எ - டி. (62)

எண்டிசை யாற்றுவ விபங்க ளாதலின்
அண்டமுந் தாங்கு வானயன் படைத்தென
விண்டொட நின்றிடும் வேழ மெண்ணில
கொண்டல்கள் சூழிபோற் குலவச் சென்றவே.

ப - ரை : எண்டிசை ஆற்றுவ இபங்கள் ஆதலின் - அட்ட திக்கிலமைந்து தாங்குவன யானைகளே யாதலின், அண்டமும் தாங்குவான் அயன் படைத்து என - ஆகாயத்தையும் தாங்குமாறு பிரமன் படைத்ததுபோல, விண்டொட நின்றிடும் வேழம் என இல - ஆகாயத்தைத் தொடுவதுபோலுயர்ந்து நின்ற பல யானைகள், கொண்டல்கள் சூழி போற் குலவச் சென்றவே - முகில்கள் முகபடாம்போல விளங்கச் சென்றன. எ - று.

பொ - ரை : அட்டதிக்கையும் தாங்குவன யானைகள் ஆதலின் ஆகாயத்தையும் தாங்குமாறு, இவ் யானைகளைப் பிரமன் படைத்தானே என்று வியக்கும்படி உயர்ந்த பல யானைகள், முகில்கள் முகபடாம் போன்று, விளங்கச் சென்றன. எ - டி. (63)

வால்கிளர் கற்றையு மதர்வை நோக்கமும்
பால்கிளர் செவிகளும் பழிப்பில் சென்னியும்
கால்கிளர் செலவுமாய்க் கால்கள் சென்றன
மேல்கிளர் புரவியின் வெள்ளஞ் சென்றவே.

ப - ரை : வால்கிளர் கற்றையும் - கிளர்ந்த வால்மயிர்க் கற்றையும், மதர்வை நோக்கமும் - மதர்த்த பார்வையும், பால்கிளர் செவிகளும் - பக்கத்தே கிளர்ந்த செவிகளும், விழிப்பு இல் சென்னியும் - பழிப்பற்ற தலையும், கால்கிளர் செலவும் ஆய் - வாயுவேகமுமாய், கால்கள் சென்று என - வாயுக்கள் சென்றது போல, மேல்கிளர் புரவியின் வெள்ளம் சென்றவே - மேற்கிளர்ந்த குதிரைப்படை சென்றன. எ - று.

பொ - ரை : மேற்கிளர்ந்த குதிரைப்படை வெள்ளம், வாற்கற்றையும், மதர்த்த நோக்கமும், கிளர்ந்த செவிகளும், குற்றமற்ற தலையும், வாயு வேகமுமாய், வாயுக்கள் சென்றதுபோலச் சென்றன. எ - டி. (64)

ஐயிரு திசையினு மணிந்து செல்வன
கொய்யுளை வயப்பரிக் குழாங்கள் பூண்டன
வெய்யவ ருதித்தென விளங்கு காட்சிய
வையமெண் ணில்லன வையம் போந்தவே.

ப - ரை : ஐஇரு திசையினும் அணிந்து செல்வன - பத்துத் திக்கிலும் அலங்காரமாகச் செல்வன, கொய்யுளை வயப் பரிக்குழாங்கள் பூண்டன - பிடரோமம் பொருந்திய வலிய குதிரைக் கூட்டங்கள் பூட்டப்பட்டன, வெய்யவர் உதித்து என - பல சூரியர் உதயம் செய்தது போல, விளங்கு காட்சிய - காட்சியளிப்பனவாய், வையம் எண் இல்லன - அநேகம் தேர்கள், வையம் போந்தவே - பூமிக்கண்ணே சென்றன. எ - று.

பொ - ரை : பல தேர்கள், அலங்காரமாகப் பத்துத் திசையினும் சென்றன. எ - டி. (65)

வலிபுணர் யாக்கையர் வயங்கொள் வாகையர்
கொலைகெழு பல்படைக் கூட்டுண் வாட்கையர்
புலியுறழ் மானவப் பொருந ராயினார்
தலைவர்க டம்மொடு தழுவிப் போயினார்.

ப - ரை : வலிபுணர் யாக்கையர் - வலிமை மிக்க சரீரத்தையுடையவர், வயம்கொள் வாகையர் - பல பகைவரை வென்று வெற்றிமாலை சூடியவர், கொலைகெழு பல்படைக் கூட்டுண் வாட்கையர் - கொலைத் தொழில் வல்ல பல படைக் கூட்டங்களைக் கொன்ற வாட்படையைக்

கையிலுடையவர், புலிஉறழ் - புலியை ஓத்த, மானவப் பொருநர் ஆயினார் - பெருமை மிக்க போர் வீரராயுள்ளார், தலைவர்கள் தம்மொடு தழுவிப் போயினார் - தத்தம் தலைவர்களைச் சார்ந்து சென்றார். எ - று.

பொ - ரை : வலியவரும், வெற்றி மாலை யணிந்தவரும், கொல்லும் தொழில் வல்ல வாட்படை பரித்தவரும், புலியை யொத்தவரும் ஆன போர்வீரர் பலர், தத்தம் தலைவர்களோடு சார்ந்து சென்றார். எ - டி. (66)

அடல்வலி மானவ ரங்கை யேந்திய
படைவகை மின்னுவ பல்லி யங்களும்
இடியொலி காட்டுவ வீண்டு தானையுட்
கொடிநிறை விசம்புதோய் கொண்ட லாயவே.

ப - ரை : அடல்வலி மானவர் - பகைவரைக் கொல்ல வல்ல போர் வீரர்கள், அங்கை ஏந்திய படைவகை மின்னுவ - அழகிய கைகளிற் றரித்த பல படைகளும் மின்னுவன, பல்லியங்களும் இடி ஒளிகாட்டுவ - பல வாத்தியங்களும் இடிபோல ஒலிப்பன, ஈண்டு தானையுட் கொடிநிறை - நெருங்கிய சேனையுட் பறக்கும் கொடிக்கூட்டம், விசம்பு தோய் கொண்டல் ஆயவே - வானமீது உலவும் முகில்கள் ஆயின. எ - று.

பொ - ரை : வீரர்களேந்திய படைகள், மின்னினி காட்ட, பல வாத்தியங்களும் இடியொலி காட்ட, கொடிப் புடவைகள் முகில்களை யொத்தன. எ - டி. (67)

தானாறு கழலினர் சரம்பெய் தூணியர்
தோனாறு வில்லினர் தொடையற் குஞ்சியர்
வானாறு தடங்கணர் மருங்கு மன்மத
வேளென வொருசில வீர ரேகினார்.

ப - ரை : தாள்உறு கழலினர் - கால்களில் கட்டப்பட்ட வீரக் கழலினை யுடையர், சரம்பெய் தூணியர் - அம்புகள் நிறைந்த அம்புக் கூட்டத்தை உடையர், தோள் உறு வில்லினர் - புயத்திலே பொருந்திய வில்லை உடையர், தொடையல் குஞ்சியர் - மலர்மாலை சுற்றிய குடுமியை உடையர், வாள் உறு தடம் கண்ணார் மருங்கு - வாள்போன்ற பெருமை மிக்க கண்களை உடைய வனிதையர் மருங்கு, மன்மதவேள் என - மதனவேளோ என்று ஐயுறுமாறு, ஒரு சில வீரர் ஏகினார் - ஒரு சில வீரர்கள் சென்றார். எ - று.

யொ - ரை : ஒரு சில வீரர், வீரக்கழலணிந்து, பிடரியின் அம்ப ருத் தூணி கட்டித் தோளில் விற்படை தொங்க, மாலை சுற்றிய குடு மியையுடையராய், மங்கையர் மருங்கு, மன்மதன் போலச் சென்றார். எ - டி. (68)

கறுத்திடு பலகைவாட் கையர் சாலிகை
பொறுத்திடு மெய்யின ராகிப் போகுவார்
மறுத்தவிர் மதிமுக மாதர் நாட்டவேல்
ஒறுத்தி நம்மையென் றுன்னி னூர்கொலோ.

ப - ரை : கறுத்திடு பலகை வாட்கையர் - கரிய பரிசையும் வாணையும் பற்றியவராய், சாலிகை பொறுத்திடு மெய்யினர் ஆகிப் போகுவார் - சட்டை யணிந்த உடலினராய்ச் செல்கின்றார்கள், (ஆதலின்) மறுத் தவிர் மதிமுக மாதர் நாட்டவேல் - களங்கமற்ற சந்திரனையொத்த முகத்தினையுடைய மங்கை நல்லாரது கண்களாகிய வேல்கள், ஒறுத் திடும் நம்மை என்று உன்னினூர் கொலோ - நம்மை வருத்தும் என்று நினைத்தார்போலும். எ - று.

யொ - ரை : கரிய பரிசையும், வாணையும் தாங்கிச் சட்டையும் அணிந்து, பல வீரர்கள் செல்கின்றார். ஆதலின், மங்கை நல்லாரது கண்களாகிய வேல்கள், தம்மை வருத்தும் என்று எண்ணினூர் போலும். எ - டி. (69)

அடைந்திடு துன்பெலா மாற்றி யம்புவி
மடந்தைமுன் செய்திடு மாத வத்தினால்
தொடர்ந்திடு பிடியினந் தொலையப் பூமிசை
நடந்தனர் வரம்பிலா நகைமென் கொம்பனார்.

ப - ரை : அடைந்திடு துன்பெலாம் ஆற்றி - பொருந்திய துன்பங் களை யெல்லாம் மாற்றி, அம்புவி மடந்தைமுன் செய்திடு மாதவத்தி னால் - அழகிய பூமலக்குமி முன்னே செய்த பெரிய தவத்தினால் தொடர்ந்திடு பிடியினம் தொலைய - நடையினாலினையாவம் என்று தொடர்ந்து வருகின்ற பிடியன் யானைகள் பின்னிட, பூமிசை - பூமிக் கண்ணே, நடந்தனர் - நடந்தார், வரம்பு இலா - அளவற்ற, நகை மென் கொம்பனார் - ஒளி பொருந்திய மிருதுவான கற்பகப் பூங் கொப்பை யொத்த மங்கை நல்லார் பலர். எ - று.

பொ - ரை : பூமலக்குமியின் தவத்தால் துன்பங்களை மாற்றி, பிடியன் யானைகளும் தோற்குமாறு, மண்மீது பல பெண்கள் கற்பகப் பூங்கொம்புபோல நடந்தார். எ - டி. (70)

ஏரகன் மணந்தனைக் கெய்து மாசையால்
வாரக முலையுடை மடந்தை மார்பலர்
பாரக மலிதர பரவிப் போயினார்
தாரகை விண்ணெறி படருந் தன்மைபோல்.

ப - ரை : ஏரகன் மணம் தனைக்கு எய்தும் ஆசையால் - திருவே ரகப் பெருமானது திருமண விழாவுக்குச் செல்லும் விருப்பத்தினால், வாரக முலையுடை மடந்தைமார் பலர் - கச்சக் கடங்கா நகிலங்களை யுடைய மடந்தையர் பல்லோர், பாரகம் மலிதரப் பரவிப் போயினார் - பூமியில் மிகுதியாக யாண்டும் பரந்து சென்றார், தாரகை - நட்சத்திரங்கள், விண்ணெறிப் படரும் தன்மைபோல் - வான்வழிச்சேறல் போலும். எ - று.

பொ - ரை ; பூரித்த நகிலங்கையுடைய மடந்தைமார் பலர், கந்த வேட்பெம்மானது, திருமண வைபவத்திற்குச் செல்லும் வேட்கை மிக் குடையராய்ப் பூமியில் பரந்து சென்றார், வானமீது நட்சத்திரங்கள் செல்வதுபோல. எ - டி. (71)

இடையிடை கால்களும் யாறுஞ் சேர்தலில்
படிமிசை நடந்திடு பாவை மார்களை
விடலைக ளேந்தியே மெல்ல வேகினார்
கடலிலும் பெரியதாங் காம மூழ்குவார்.

ப - ரை : இடை இடை - இடையிடையே, கால்களும் யாறும் சேர்தலில் - வாய்க்கால்களும் நதிகளும் எதிர்ப்படலால், படிமிசை நடந்திடு பாவைமார்களை - பூமியின் கண்ணே நடந்து சென்ற மங்கை நல்லார்களை, விடலைகள் ஏந்தியே மெல்ல ஏகினார் - காணையர்கள் தம் கைகளினால் தூக்கியேந்தி மெல்லச் சென்றார், கடலிலும் பெரியதாம் - கடலிலும் பெரிதாய், காமம் மூழ்குவார் - காமத்திற்குய்ப்பவராய். எ - று.

பொ - ரை : இடையிடை, வாய்க்கால்களும், ஆறுகளும், வருதலினால். மண்மீது நடந்த மங்கை நல்லார்களை, காணையர்கள் மெல்ல ஏந்திச் சென்றார் பெரிய காமவின்பமுடையராய். எ - டி. (72)

தந்திக ளின்மிசைத் தைய லாருடன்
மைந்தர்க ளேகினார் மாநிலந் தனில்
அந்தமில் சீரயி ராணி தன்னொடும்
இந்திரர் போவதோ ரியற்கை போலவே.

ப - ரை : தந்திகளின் மிசை - கனிற்றுயானைகள் மீது, தையலாருடன் மைந்தர்கள் ஏகினார் - பெண்நல்லார்களுடன் ஆண்டகையார்களும் சென்றார்கள், (அது) மாநிலம் தனில் - மகிமைமிக்க நிலவுலகத்தில், அந்தமில்சீர் அயிராணி தன்ஓடும் - எல்லையற்ற சிறந்த இந்திராணியோடும், இந்திரர் போவதோர் இயற்கை போலவே - பல இந்திரர் செல்வதுபோல. எ - று.

பொ - ரை : ஆண்யானைகள் மீது, மங்கை நல்லாருடன், காணையர் பலர் சென்றார். (அது) சிறந்த இந்திராணியோடும், பல இந்திரர், இந்நிலவுலகில் செல்லும் இயல்பு போலும். எ - டி. (73)

அதிர்குரற் தேர்களி லரிவை மாருடன்
கதுமெனப் போயினர் கணிப்பில் காணையர்
மதிமுகத் தாருடன் வரம்பில் வெய்யவர்
முதுவரைச் சிகரமேன் முடுகிச் சென்றென.

ப - ரை : அதிர்குரல் தேர்களில் - அதிர்ந்து ஒலிக்கின்ற தேர்களின் மீது, அரிவைமாருடன் - பெண்நல்லாரோடு, கதும் என போயினர் - விரைந்து சென்றார்கள், கணிப்புஇல் காணையர் - அநேகம் காணையர்கள், (அது) மதிமுகத்தாருடன் - சந்திரன் போன்ற முகத்தினையுடைய மங்கையரோடும், வரம்பு இல் வெய்யவர் - அளவற்ற ஆதித்தர், முதுவரைச் சிகரமேல் முடுகிச் சென்று என - பழைய அஸ்தமயன மலைச் சிகரத்தில் விரைந்து சென்றது போல. எ - று.

பொ - ரை : அநேகம் காணையர்கள், மங்கை நல்லாருடன், தேர்க ளில் ஏறிச் சென்ற காட்சி, பல சூரியர்கள், மங்கைநல்லாரோடும், அத்தமன கிரிச்சிகரத்திற் சென்றது போலும். எ - டி. (74)

கூற்றினை வென்றிடுங் கொலைக்க ணர்சிலர்
ஏற்றமில் பிடியிசை யேறிப் போந்தனர்
ஆற்றல தின்மையா லவர் நடைக்குமுன்
தோற்றன நாணியே சுமத்தல் போன்றவே.

ப - ரை : கூற்றினை வென்றிடும் - இயமனையும் வெல்லவல்ல, கொலைக்கண்ணூர் சிலர் - கொல்லும் தொழில் வல்ல கண்களையுடைய மங்கையர் சிலர், ஏற்றமில் பிடிமிசை ஏறிப் போந்தனர் - பெருமையற்ற பிடியன்யானை மீது ஏறிச் சென்றார், (அது) ஆற்றலது இன்மையால் - வெற்றியில்லாமையினாலே, அவர் நடைக்கு முன் தோற்றன - அம் மங்கையரது நடைக்கு முன்னே தோல்வியுற்றனவாய், நாணியே சுமத்தல் போன்றவே - வெட்குற்றுச் சுமத்தல் போன்ற. ௭ - று.

பொ - ரை : இயமனையும் வெல்லும், கொலைவல்ல கண்களையுடைய பெண்கள் சிலர், பெருமையற்ற பெண்யானைகள் மீது ஏறிப் போந்த காட்சி, நடையினால் இணையாகாது, தோற்றுச் சுமப்பது போலும். ௭ - டி. (75)

காமரு கொங்கையாற் கரிம ருப்பினை
யேமுற வென்றுளார் யானைக் கோடுகள்
மாமருங் கடைதலு மருண்டங் கோடினார்
தாமுதற் செய்வினை தம்மைச் சூழ்ந்தென.

ப - ரை : காமரு கொங்கையால் - அழகிய நகிலங்களினாலே, கரிமருப்பினை - யானைக்கொம்பினை, ஏம் உற வென்றுளார் - இறுமாப்புடன் வென்ற சில மங்கைநல்லார், யானைக் கோடுகள் மாமருங்கு அடைதலும் - யானைத்தந்தங்கள் அழகிய தம்மருங்கு சார்தலும், மருண்டு அங்கு ஓடினார் - அஞ்சியங்கே ஓடிச்சென்றார், தாம் முதல் செய்வினை தம்மைச் சூழ்ந்து என் - முன்னே தம்மாற் செய்தவினை பின் தம்மைச் சூழ்ந்தது போல. ௭ - று.

பொ ரை : தம் நகிலங்களினாலே, யானைமருப்பை வென்ற, இளம் வனிதையர் சிலர், யானைத்தந்தங்கள், பக்கத்தே நெருங்கக்கண்டு, அஞ்சியோடினார், தாம் செய்தவினை தன்னைச் சூழ்ந்தது போல. ௭ - டி. (76)

விரிதரு சேனையில் விண்ணிற் பாய்தரு
பரிகளின் மடந்தையர் பலரங் கேகினார்
கரையறு மமரர்கள் கடைந்த பாற்கடற்
றிரைதனில் வருபல திருவைப் போலவே.

ப - ரை : விரிதருசேனையில் - விரிந்த அச்சேனைக் கடலில், விண்ணில் பாய்தரு பரிகளின் - வானமீது துள்ளிப்பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகளில், மடந்தையர் பலர் அங்கு ஏகினார் - பல வனிதையர் அங்கே

சென்றார், (அது) கரை அறும்-எல்லையற்ற, அமரர்கள் கடைந்த - தேவர்களாலே கடையப்பட்ட, பாற்கடல் திரைதனில் வரு - திருப்பாற் கடற்றிரையினிற் தோன்றிய, பல திருவைப்போலவே - பல திருமகளைப்போல. எ - று.

பொ - ரை; அச் சேனைக் கடலின் இடையே, பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகள் மீது, பலபெண்கள் சென்ற காட்சி. தேவர்களால் கடையப்பட்ட, பாற்கடற் திரையினிற் றேன்றிய பல திருமகளைப்போல விருந்தது. எ - டி. (77)

மேகம துற்றிடு மின்னின் மீமிசைப்
போகிய சிலையொடும் போந்த தன்மைபோல்
பாகினை யன்னசொற் பாவை மார்நர
வாகன மவைகளின் மருவி யேகினார்.

ப - ரை: மேகம் அது - முகிலானது, உற்றிடு மின்னின் மீமிசை - பொருந்திய மின்னலின் மீது, போகிய சிலையொடும் போந்த தன்மை போல் - வளைந்த இந்திரதனுவோடும் சென்ற தன்மையைப்போல, பாகினை அன்ன சொல் பாவைமார் - கருப்பம்பாகை ஒத்த வசனத்தை யுடைய மங்கை நல்லார் சிலர், நரவாகனம் அவைகளின் மருவி ஏகினார் - சிவிகையின் கண் ஏறிச் சென்றார். எ - று.

பொ - ரை: கருப்பம் பாகை ஒத்த வசனத்தை உடைய, பெண் நல்லார் சிலர், சிவிகை யூர்ந்து சென்ற காட்சி, முகிலானது தன்கட் பொருந்திய மின்னலொடும் மேலே வளைந்து விளங்கும் இந்திரதனுவுடன் செல்வதுபோல இருந்தது. எ - டி. (78)

அவிகையின் முழுமதி யளிப்பப் பல்பொறி
குவிகையி லம்புயங் குலவிச் சென்றெனக்
கவிகையி லாதபங் கரப்ப மூடுபொற்
சிவிகையி லேகினார் தெரிவை மார்சிலர்.

ப - ரை: அவிகை இல் முழுமதி அளிப்ப - ஒளி குன்றாத பூரண சந்திரன் தண்அளி செய்ய, பல்பொறி - பல மகாலட்சுமிகள், குவிகை இல் - குவிதலில்லாத, அம்புயம் குலவிச்சென்று என - செந்தாமரைப் பூக்களிற் பொருந்திச் சென்றற்போல, கவிகையில் ஆதபம் கரப்ப - குடையினால் சூரிய கிரணம் மறைபட, மூடுபொற் சிவிகையில் ஏகினார் தெரிவைமார் சிலர் - பொற்றகடு மருவிச் செய்யப்பட்ட பல்லக்கில் சென்றார் சில வனிதையர்கள். எ - று.

பொ - ரை : சில பெண்கள், குடைநிழற்ற, பொற்றகடு மருவிச் செய்த பல்லக்கிற் சென்ற காட்சி, பூரண சந்திரன் மேலேநின்று விளங்க, குவியாத தாமரைப் பூக்களிற் றிருமகள் பலர் பொருந்திப் போந்தது போலும். ௭ - ௮. (79)

வேறு

பரதனங் கவரு மல்குற் பரத்தையர் தம்மைப் பாரா
 விரதநன் முனிவர் தாமும் வேதியர் பலரு மீண்டிச்
 சுரதநண் புடைய ராகுங் கணிகையர் தோளாற் றுளால்
 உரதனந் தன்னூற் றுக்க வுளைந்துளைந் தொதுங்கிப் போனார்.

ப - ரை : பரதனம் கவரும் - அன்னியரது திரவியத்தை யபகரிக்கும், அல்குற் பரத்தையர் தம்மைப் பாரா - நிதம்பத்தானத்தையுடைய பரத்தையரைக் காணாத, விரதநன் முனிவர்தாமும் - தவவிரதங்களை யுடைய நல்ல முனிவர்களும், வேதியர் பலரும் ஈண்டி - அந்தணர் பலரும் நெருங்கி, சுரதநன்பு உடையர் ஆகும் கணிகையர் - புணர்ச்சி நட்புடைய கணிகைப் பெண்கள், தோளால் - புயங்களாலும், தாளால் - தாள்களாலும், உரதனம் தன்னூல் தாக்க - வலிய நகிலங்களாலும் நெருக்க, உளைந்து உளைந்து ஒதுங்கிப் போனார் - மனம் நொந்து நொந்து ஒதுங்கிச் சென்றார். ௭ - ௮.

பொ - ரை : பிறரது பணத்தைப் பறிக்கும் பரஸ்திரீகளைப் பார்த்தலும் செய்யாத தவவிரதங்களையுடைய முனிவரும் வேதியரும் நெருங்கி புணர்ச்சி நட்புடைய கணிகைப்பெண்கள் தோளாலும், தாளாலும் நகிலாலும் சருவ சருவ, வருந்திச் சென்றார். ௭ - ௮. (80)

வேண்டிய மாற்றங் கொள்ளாள் வெகுண்டுசென் றிடுவாண்
 முன்னம்
 ஆண்டொரு மதமால் யானை யடர்த்துவந் திடலு மஞ்சிப்
 பூண்டிடு புலவி நீங்கிக் கணவனைப் புல்லிக் கொண்டாள்
 தூண்டரு தோளி னானு மிபத்தினைத் தொழுது நின்றான்.

ப - ரை : வேண்டிய மாற்றங் கொள்ளாள் - விரும்பி வேண்டிக் கூறிய வார்த்தையைக் கேளாதவளாய், வெகுண்டு சென்றிடுவாள் முன்னம் - சினந்து அகன்று செல்கின்ற ஒரு பெண்கொடியின் முன்னே, ஆண்டு - அவ்விடத்தே, ஒரு மதமால் யானை - ஒரு மதமயக்கம் மிக்க யானையானது, அடர்த்து வந்திடலும் - நெருங்கிவருதலும், அஞ்சி - அச்சுற்று, பூண்டிடு புலவி நீங்கி - உள்ளத்துற்ற புலவியை விட்டு, கண

வணைப் புல்லிக்கொண்டாள் - அம்மணவாளனைத் தழீஇயினுள் ஆக, தூண்தரு தோளினுளும் - தூண்போன்ற பருத்த புயத்தினையுடைய அவ்விடலையும், இபத்தினைத் தொழுதுநின்றான் - அவ்யானையை வணங்கி நின்றான். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு பெண்கொடி தன் மணாளனோடு பிணங்கிப் பிரிந்து செல்ல, ஒரு யானை எதிர்த்து அணுகிற்றுக அஞ்சித் தன் மணாளன் பாற் சென்று சினந்தீர்ந்து தழீயினுளாக வக்கானையும் யானையை வணங்கி நின்றான். எ - டி. (81)

ஏமருங் கலாப மஞ்ஞை யினமெனச் செல்லு மாதர்
 மாமருங் கிறுங்கொ லிற்றான் மதனர சிறக்கு மென்றே
 காமருங் கவற்சி கொள்ளக் கரத்தினு லவரைப் புல்லித்
 தாமருங் காசுப் போனார் தார்முடி யினைய ரானார்.

ப - ரை : ஏமரும் - மிக்க களிப்பினைபுடைய, கலாப மஞ்ஞை இனம் என - கலாபியையுடைய மயிற்கூட்டம்போல, செல்லும் மாதர் - செல்கின்ற மங்கையரது, மாமருங்கு இறும்புகொல் - அழகிய இடை முரியும் போலும், இற்றால் - அங்ஙனம் முரிந்தால், மதன் அரசு இறக்கும் என்றே - மதன ராச்சியம் அழியும் என்று, காமரும் கவற்சி கொள்ள - காமவேளும் கவலைப்படும்படி, கரத்தினால் - தம் கையினால், அவரைப் புல்லி - அம் மங்கைநல்லார்களைத் தழுவி, தாம் மருங்காகப் போனார் - தாமும் பக்கத்தே சென்றார். தார்முடியினையர் ஆனார் - மாலைசுற்றிய குடுமியை உடைய இளைஞர்கள். எ - று.

பொ - ரை : மாலைசுற்றிய, குடுமியையுடைய இளைஞர் பலர் மயிற்கூட்டம் போன்ற மங்கையரைத் தழுவிப் பக்கத்தே சென்றார் இவர்களுடைய இடை முரியுமோ வென்று மன்மதனும் கவலும்படி. எ - டி. (82)

கணவன்றன் பிழையை யுன்னிக் கனன்றிடுங் கணவன் றோனையணவுரு நீர்மை யுன்னி யமுங்குறு மமல மூர்த்தி
 மணவினை தன்னை யுன்னி மகிழ்ந்திடு மிவ்வா ருகிப்
 புணர்சுயிற்றுசல்போ லும்புந்திகொண்டொ ருத்திபோனான்.

ப - ரை : கணவன்றன் பிழையை உன்னிக் கனன்றிடும் - தன் மணவாளன் செய்த பிழையை யெண்ணிச் சினந்தும், கணவன் தோளை அணவுரு நீர்மை உன்னி - அவனது புயங்களைத் தழுவாத் தன்மையை யெண்ணி, அமுங்குறும் - வருந்தியும், அமல மூர்த்தி - மலரகிதனும்

கந்தவேட்பெம்மானது, மணவினைதன்னை உன்னி - திருமண விழாவை யெண்ணி, மகிழ்ந்திடும் - மகிழ்ந்தும், இவ்வாறாகி - இங்ஙனமாகவே, புணர்கயிற்று ஊசல்போலும் புத்தி கொண்டு - கயிற்றூலான ஊஞ்சல் போல நிலையற்ற எண்ணத்தோடும், ஒருத்தி போனான் - ஒரு பெண் கொடி சென்றான். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு பெண்கொடி தன் மணாளனது பிழையை யெண்ணிச் சினந்தும் அவனது புயங்களைத் தழுவாமையை யெண்ணி வருந்தியும் முருகவேட் பெம்மானது திருமணவிழாவையெண்ணி மகிழ்ந்தும் இங்ஙனம் ஊஞ்சல்போன்று அலைந்துதிரியும் எண்ணத்துடன் சென்றான். எ - டி. (83)

கையிலார் கைகள் பெற்றுங் காலிலார் கால்கள் பெற்றும்
மொய்யிலார் மொய்கள் பெற்று மூங்கைகண் மொழியைப்
பெற்றும்
மையல்சேர் குருட ரானோர் வாள்விழி பெற்றுஞ் சென்றார்
ஐயன்மே லுள்ளம் வைத்தார்க் கணையதோ வரிது மாதோ .

ப - ரை : கைஇலார் கைகள் பெற்றும் - கையில்லாதவர்கள் கைகளைப் பெற்றும், கால் இலார் கால்கள் பெற்றும் - காலில்லாதவர்கள் கால்களைப் பெற்றும், மொய் இலார் மொய்கள் பெற்றும் - வலிமையில்லாதவர்கள் வலிமையைப் பெற்றும், மூங்கைகள் மொழியைப் பெற்றும் - ஊமர்கள் வாக்கு வன்மையைப் பெற்றும், மையல் சேர் குருடர் ஆனோர் - மயக்கம் மிக்க குருடர்கள், வாள் விழி பெற்றுஞ் சென்றார் - ஒளி மிக்க கண்களைப் பெற்றுஞ் சென்றார்கள், ஐயன்மேல் உள்ளம் வைத்தார்க்கு - எம் அப்பனும் ஆறுமுகப் பெம்மான் மாட்டு மனம் வைத்து அன்பு செய்தவர்க்கு, அணையதோ அரிது மாதோ - இப்பெறுபெறுகள் தானே அரியன. எ - று.

பொ - ரை : அங்கபங்கமுற்றவரெல்லாம், அக்குறை தீர்ந்தும், வலிமையற்றவர், வலிமையைப் பெற்றும் சென்றார்கள். ஆறுமுகப் பெம்மான்மீது உள்ளம் வைத்தவர்க்கு இவை யரியனவல்ல. எ - டி. (84)

விடந்தரு வேற்க ணல்லாள் வெளிப்படு கொங்கை தன்னைப்
படந்தனின் மறைத்த லோடும் பாங்கிலோர் காளை பாராத்
தொடர்ந்தன னவள்பின் போனான் றுணைமுலைப் படத்திற்
சிக்கு
கிடந்ததன் மதியை மீட்சக் கிலேச மோ டேகு வான்போல்.

ப - ரை : விடம்தரு - நஞ்சூட்டப்பட்ட, வேல்கண் நல்லாள் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய பெண் ஒருத்தி, வெளிப்படு கொங்கை தன்னை - வெளியேதோன்றிய தன் நகிலத்தை, படம்தனில் மறைத்த லோடும் - அழகிய புடவைப் போர்வையால் மறைத்தலும், பாங்கில் ஓர் காளை பாரா - பக்கத்தே சென்ற ஒரு இளைஞன் கண்டு, தொடர்ந்தனன் அவள்பின் போனான் - அவள் பின் தொடர்ந்து சென்றான், துணைமுலைப் படத்திற் சிக்கிக்கிடந்த தன் மதியை - நகிலங்களை மறைத்த புடவையிற் சிக்கிக்கிடந்த தன் மனத்தை, மீட்க - தன்பால் மீட்க விரும்பி, கிலேசமோடேகுவான் போல் - கவலையோடு செல்பவன் போன்று. எ - று.

பொ - ரை : நஞ்சூட்டிய வேல் போன்ற கண்களையுடைய பெண் னொருத்தி, வெளிப்பட்ட நகிலைப் போர்த்துச் செல்ல, ஒரு காளை கண்டு, தொடர்ந்து சென்றான். தன் மனத்தைத் தன்பாலீர்க்க கவன்று செல்வானேபோல். எ - டி. (85)

நெய்தலுங் கமலப் போது லேழு நெடுநீர்ப் பொய்கை கொய்தனர் குமரரானோர் கொடுங்குழை மடந்தை மார்தம் கைதனிற் கொடுத்துச் செல்வார்கன்னிமீ ரிவையோ நுங்கள் மைதிகழ் விழிக்குத் தோற்ற மலரெனக் காட்டுவார்போல்.

ப - ரை : நெய்தலும் - நெய்தற்பூவும், கமலப்போதும் - தாமரைப் பூவும், நீலமும் - நீலோற்பலமும் ஆகியவற்றை, நெடுநீர்ப் பொய்கை கொய்தனர் - நீர்மிக்க பெரிய தடாகங்களிலே கொய்து, குமரர் ஆனோர் - ஆண்டகையார் பலர், கொடுங்குழை மடந்தைமார்தம் - வளைந்த காதணிகளையுடைய மங்கையரது, கைதனில் கொடுத்துச் செல்வார் - கையிற் கொடுத்துப் போவார், கன்னிமீர் இவையோ - மங்கைநல்லீர் இவைகள்தானோ, நுங்கள் - உங்களது, மைதிகழ் விழிக்கு - மைதீட்டப்பட்ட கண்களுக்கு, தோற்ற - இணையாகாது தோல்வியுற்ற, மலர் எனக் காட்டுவார் போல் - மலர்கள் என்று காட்டுபவர்களைப் போல். எ - று.

பொ - ரை : பல ஆண்டகையார், நெய்தலும், தாமரையும், நீலமும் ஆகிய பூக்களைக் கொய்து மங்கையரது கையிற்கொடுத்துச் செல்லும் காட்சி, இவைதானோ, உங்கள் கண்ணுக்குத் தோற்ற பூக்கள் என்று காட்டுபவர்களைப் போலும். எ - டி. (86)

அரிசன மேனி நல்லா ளணிதுகி லசைவின் சீரால் கரிசன மன்ன கொங்கை காண்டலுந் தளர்ந்தோர் காளை தெரிசனந் தன்னி லீதென் சிந்தையைப் பிணித்த தென்றால் பரிசனந் தனிலென் னாமோ. வென்றுயிர் பதைத்து நின்றான்.

ப - ரை : அரிசனமேனி நல்லாள் - மஞ்சளணிந்த மேனியையுடைய பெண் ஒருத்தியின், அணிதுகில் அசைவின் சீரால் - அணிந்த துகில் அசைந்த அழகினால், கரிசனம் அன்ன - யானைத்தந்தத்தையொத்த, கொங்கை காண்டலும் - நகிலத்தினைக்கண்ட அளவிலே, தளர்ந்து ஓர் காளை - ஒரு ஆண்டகையான் மனந் தளர்ந்து, தெரிசனம் தன்னில் ஈது - இது கண்ட அளவிலேயே, என் சிந்தையைப் பிணித்தது என்றால் - என் மனத்தைத் தன்வசப்படுத்திற்று என்னின், பரிசனம் தனில் - இதனைத் தீண்டினால், என்ன ஆமோ என்று - என்ன ஆகுமோ என்று, உயிர் பதைத்து நின்றான் - உயிர்நிலை கலங்கி நின்றான். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு காளை, ஒரு பெண்கொடியின், உத்தரீயத்தின் அசைவினால் யானைமருப்பொத்த நகில் வெளியே தோன்றக் கண்டு தளர்ந்து கண்டவுடனே யென்மனத்தைக் கொள்ளைகொண்ட இதைப் பரிசித்தால் என்ன ஆகுமோ என்று கலங்கி நின்றான். எ - று. (87)

கற்பக வல்லி யன்றோ ளொருத்திதன் காதன் மூழ்கி
யற்பக வேவல் செய்வா னாங்கவள் செல்லும் போதில்
பொற்புறு படாத்தி னீங்கிப் பூண்முலை சிறிது தோன்றப்
பற்பகல் நோற்று வேண்டும் பரிசில் பெற்ற ருரை யொத்தான்.

ப - ரை : கற்பகவல்லி அன்றாள் ஒருத்திதன் - கற்பகப் பூங்கொடியையொத்த ஒரு பெண்கொடியின்பால் வைத்த, காதல் மூழ்கி - காதற் கடலிலே முழுகி, அல்பகல் ஏவல் செய்வான் - இரவும் பகலும் ஏவல் செய்து திரியும் ஒரு காளை, ஆங்கவள் செல்லும் போதில் - அக்காதலி செல்லுங்கால், பொற்புறு படாத்தில் நீங்கி - அழகிய உத்தரீயத்தில் நீங்கி, பூண் முலை சிறிது தோன்ற - அணிதயங்கிய நகில் சிறிது வெளிப்படக் கண்டு, பல்பகல் நோற்று வேண்டும் பரிசில் பெற்ற ருரை ஒத்தான் - பலநாள் தவம் பண்ணி விரும்பிய பெறுபேறு பெற்றவரை ஒத்து மகிழ்ந்தான். எ - று.

பொ - ரை : காமவல்லி போன்ற ஒரு பெண்கொடியின்பாற் காதல் வைத்து, இரவும் பகலும் ஏவல் செய்து திரியும் காளை யொருவன், அவள் செல்லுங்கால், அழகிய புடவைப் போர்வையின் நீங்கி, நகில் சிறிது தோன்றக் கண்டு மகிழ்ந்தான். அது, பல நாட் தவம்பண்ணிப் பெறுபெற்றவனைப் போலும். எ - று. (88)

ஒப்பிலா வெருவேற் காளை யொள்ளெயிற் றூறு தாங்கித்
துப்புறு பவளச் செவ்வாய் திறக்கலள் சொல்லு மாடாள்
அப்படி யொருத்தி செல்ல வநங்கவே ளமுதம் வைத்த
செப்பினிற் குறியுண் டாங்கொ றிறக்கலீர் சிறிது மென்றான்.

ப - ரை: ஒப்பு இல்லா - இணையற்ற, ஒரு வேல்காளை - ஒரு வேல்
வீரனது, ஒள்ளெயிற்றூறு தாங்கி - ஒளி பொருந்திய பற்குறி பொருந்தி,
துப்பு உறு பவளச் செவ்வாய் திறக்கலள் - பொலிவு மிக்க பவளம் போ
லச் சிவந்த வாயைத் திறவாதவளாய், சொல்லும் ஆடாள் - ஒன்றும்
சொல்லாதவளாயும், அப்படி ஒருத்தி செல்ல - அங்கனம் ஒரு பெண்
கொடி செல்ல, அநங்கவேள் - மதனவேள், அமுதம் வைத்த செப்பி
னில் - அமிர்தத்தை வைத்த செப்பினிடத்தே, குறி உண்டாங் கொல் -
குறியுண்டுபோலும், திறக்கலீர் சிறிதும் என்றான் - சிறிதேனும் திறக்
கின்றிலீர் என்றான். எ - று.

பொ - ரை: ஒரு இணையற்ற வேல்வீரனது, பற்குறி பொருந்தி, வாய்
திறந்து பேசாதவளாய் ஒரு பெண்கொடி செல்ல, அக்காளை மன்மதன்
அமுதம் வைத்த செப்பினில் குறியுண்டுபோலும், சிறிதும் திறக்கி
லீர் என்றான். எ - டி. (89)

புடைதனி லொருத்தல் புல்லப் போவதோர் பிடியின் மேவும்
மடவரல் வெருவ லோடு மற்றது கண்டோர் வள்ளல்
இடையக நேரு மாவும் யானையும் படையுங் கொண்டீர்
கடகரி யொன்றற் கஞ்சு காரணம் யாதோ வென்றான்.

ப - ரை: புடைதனில் ஒருத்தல் புல்ல - பக்கத்தே ஆண்யானை
சார, போவதோர் பிடியின் மேவும் மடவரல் - செல்கின்ற ஒரு
பிடியன் யானையின் மீதிருந்த பெண் கொடி, வெருவலோடும் - அஞ்சு
தலும், மற்றது கண்டு - அதனைக் கண்டு, ஓர் வள்ளல் - ஒரு கொடை
யாளன், இடை அகல் தேரும் - இடையகன்ற தேரும், மாவும் - குதிரை
யும், யானையும் - யானையும், படையும் கொண்டீர் - படையையும்
வைத்திருக்கின்றீர், கடகரி ஒன்றற்கு அஞ்சும் காரணம் யாதோ
என்றான் - ஒரு மத யானைக்கு அஞ்சும் காரணம் யாது என்றான். எ - று.

பொ - ரை: பக்கத்தே ஆண் யானை வரச் செல்கின்ற பெண்யானை
யின் மீதிருந்த பெண்ணொருத்தி யஞ்சினளாக, அதுகண்ட ஒரு
கொடை வீரன், இடையகன்ற தேரும், குதிரையும், யானையும், படையு
ம் உம்மிடத்திருக்கவும் ஒரு மதயானைக் கஞ்சும் காரணம் யாது
என்றான். எ - டி. (90)

ஆழியி லமுதம் பொங்கி யலையெறிந் தொழுகிற் றென்ன
ஏழிசை நரம்பு கொண்ட மகரயா ழிசையப் பண்ணி
வேழமுந் தேரு மூர்ந்து விறலிய ரோடு பாணர்
நீழலும் பருந்து மென்ன நெறிப்பட விசைத்துப் போனார்.

ப - ரை : ஆழியில் அமுதம் - பாற்கடவினிடத்தே அமிர்தமானது, பொங்கி அலை எறிந்து ஒழுகிற்று என்ன - பொங்கியெழுந்து அலை வீசி யொழுகினால் போல, ஏழ்இசை நரம்பு கொண்ட - சப்த சுரங் களையும் இசைக்கும் நரம்போடு கூடிய, மகரயாழ் இசையப்பண்ணி - மகர யாழினை இசையச்செய்து, வேழமும் தேரும் ஊர்ந்து - யானையும் தேரும் ஆகிய ஊர்திகளில் ஊர்ந்து, விறலியர் ஒரு பாணர் - விறலிய ரோடு பாணரும், நீழலும் பருந்தும் என்ன - நீழலும் பருந்தும் போல யாமோசையும் மிடற்றோசையும் ஒன்றுபட, நெறிப்பட இசைத்துப் போனார் - முறையாக இன்னிசை பாடிச் சென்றார். எ - ரு.

பொ - ரை : விறலியரோடு பாணர், யானையும் தேரும் ஊர்ந்து, பாற்கடலில் அமிர்தம் பொங்கி யலைவீசி யொழுகினாற்போல யாழ் வாசித்து இன்னிசை பாடிச் சென்றார். எ - டி. (91)

வெங்கரி நுதலி லப்பும் வீரசிந் துரம்வில் வீச
மங்கையர் மைந்தர் பூணும் படைகளும் வயங்க மாடே
தொங்கலுங் கவிகைக் காடுந் துவசமு மிருளைச் செய்யக்
கங்குலும் பகலு மாலைக் காலமும் போலு மாதோ.

ப - ரை : வெங்கரி நுதலில் அப்பும் - வெவ்விய யானையின் நெற்றியி லப்பிய, வீரசிந்துரம் வில்வீச - வீரசிந்தாரப் பொட்டு ஒளி செய்ய, மங்கையர் மைந்தர் - மங்கைநல்லார்களும் ஆடவர்களும் அணிந்த, பூணும்-ஆபரணங்களும், படைகளும் வயங்க-படைக்கலங்களும் விளங்க, மாடே - பக்கத்தே, தொங்கலும் - பீலிக்குச்சமும், கவிகைக்காடும் - குடைக்கூட்டமும், துவசமும் - கொடிக்கூட்டமும், இருளைச் செய்ய - இருளையுண்டாக்க, கங்குலும் பகலும் மாலைக்காலமும் போலும் மாதோ - இரவும் பகலும் மாலையும் போலும். எ - ரு.

பொ - ரை : யானையின் வீரசிந்தாரப் பொட்டு ஒளிவிட, ஆடவ மகளிர் அணிந்த அணிகளும் ஒளிவிட, வீரரது படைகளும் மிளிர மருங்கே பீலிக்குச்சமும், குடைகளும், கொடிகளும் இருட்ட, இரவும் பகலும் மாலையும் போன்றது. எ - டி. (92)

கொக்கரை படகம் பேரி குடமுழாக் கொம்பு காளம்
தக்கைதண் னுமை தடாரி சல்லரி நிசாளந் தாளம்
மெய்க்குழ றுடியே பம்பை வேறுபல் வியமுந் தாங்கி
மைக்கடல்வாய்விட்டென்னவரம்பிலோரியம்பிப்போனார்.

ப - ரை : கொக்கரை - சங்கு, படகம் - படகம், பேரி - ரணபேரி, குடமுழா-குடமுழா, கொம்பு-ஊதுகொம்பு, காளம்-எக்காளம், தக்கை-தக்கை, தண்ணுமை - மத்தளம், தடாரி - தடாரி, சல்லரி - சல்லரி, நிசாளம் - நிசாளம், தாளம் - தாளம், மெய்க்குழல் - துளையோடு கூடிய ஊதுகுழல், துடியே பம்மை - துடியும்பம்பையும் ஆகிய இவையே யன்றி, வேறு - இன்னும் பல வேறுவகைப்பட்ட, பல்லியமும் தாங்கி - வாத்தியங்களையும் பற்றி, மைக்கடல்வாய் விட்டென்ன - கரிய கடல் ஒலித்ததுபோல, வரம்பிலோர் இயம்பிப் போனார் - அநேகம் வீரர்கள் இசைத்துச் சென்றார்கள். எ - று.

பொ - ரை : அநேகம் மாந்தர் கடல் ஒலி போல, சங்கு முதலிய பல வாத்தியங்களை யிசைத்துச் சென்றார். எ - டி. (93)

ஆரண முனிவர் தாமு மமரரு மகல்வான் செல்வார்
சீரணி முசுகுந் தன்மேற் றிருமலர் சிதற லுற்றார்
காரண மில்லா வள்ளல் கடிமணந் தாமுங் காண்பான்
தாரணி தன்னிற் செல்லுந் தாரகா கணங்கொ லென்ன.

ப - ரை : ஆரண முனிவர்தாமும் - வேதஒழுக்கினரான முனிவரும், அமரரும் - தேவர்களும், அகல்வான் செல்வார் - விசாலமான வான் வழிச் செல்வாராய், சீர் அணி முசுகுந்தன்மேல் - அழகிய வரிசைமிக்க முசுகுந்தவேந்தன் மீது, திருமலர் சிதறல் உற்றார் - தெய்வத்தன்மை மிக்க கற்பகப்பூக்களைச் சொரிந்தார், (அது) காரணம் இல்லா வள்ளல் கடிமணம்-தாமே காரண வஸ்துவான வள்ளற்றன்மைமிக்க கந்தவேட் பெம்மானது திருமணத்தினை, தாமும் காண்பான் - தாமும் தரிசிக்க எண்ணி, தாரணி தன்னில் செல்லும் - நிலவுலகிற் செல்லும், தாரகா கணங்கொல் என்ன - நட்சத்திரங்கள் தானே எனும்படி. எ - று.

பொ - ரை : வான்வழிச் செல்லும், முனிவரும், தேவரும் முசுகுந்தன் மீது சொரிந்த பூக்கள் நட்சத்திரங்களைப் போலும். எ - டி. (94)

இன்னன சனங்க ளீண்டி யெங்குமா யேகு மெல்லைத்
தன்னுறு கிளைஞர் தாமுந் தந்திரக் கிழவர் யாரும்
முன்னொடுபின்னும்பாங்குமொய்த்துடன்செல்லத்தானேர்
பொன்னெடுந் தேர்மேல் கொண்டு முசுருந்தன் போத
லுற்றான்.

ப - ரை : இன்னன சனங்கள் - இத்தகைய மக்கள், ஈண்டி எங்கு
மாய் ஏகும் எல்லை - எங்கும் நெருங்கிச் செல்கின்ற காலத்திலே, தன்
உறு கிளைஞர் தாமும் - தன் சுற்றத்தவரும், தந்திரக் கிழவர் யாரும் -
மந்திரிமார்களும், முன்னொடு பின்னும் பாங்கும் மொய்த்து உடன்
செல்ல - முன்பின் இடம் வலம் எங்கும் மொய்த்து உடன் போதர,
தான் ஓர் பொன்னெடும் தேர்மேல் கொண்டு - தானும் ஒரு பொன்
ஒளிமிக்க பெரிய தேர்மீதிவர்ந்து, முசுருந்தன் போதலுற்றான் -
முசுருந்தவேந்தன் சென்றான். எ - று.

பொ - ரை : இத்தகைய மக்கள், எங்கும் நெருங்கி முன்செல்ல,
முசுருந்தவள்ளலும், ஒரு தேரில் ஏறி, சுற்றத்தவரும், மந்திரித்தலை
வரும் நாற்றிசையும் மொய்த்து வரச் சென்றான். எ - டி. (95)

வேறு

அடவியு மிகந்தன னகணி நாட்டுடன்
இடையிடை யடுக்கலும் யாறு நீங்கினுன்
படர்தலு மவன்வழிப் பரிதி நாயகன்
நடுவுறு முச்சிமே னன்ணி னானரோ.

ப - ரை : அடவியும் இகந்தனன் - காட்டையும் கடந்து, அகணி
நாட்டுடன் - மருதநிலமாகிய நாட்டோடு, இடையிடை - இடை
யிடையே, அடுக்கலும் யாறும் நீங்கினுன் - மலைகளையும் யாறுகளையும்
கடந்து, படர்தலும் - அங்ஙனம் செல்லுதலும், அவன்வழிப் பரிதி
நாயகன் - அவனது குலமுதலாகிய செங்கதிர்ச் செல்வனும், நடு உறும் -
நண்பகல் என்னும், உச்சிமேல் நண்ணினுன் அரோ - உச்சநிலையை
யடைந்தான். எ - று.

பொ - ரை : காட்டையும் கடந்து, மருதநில நாட்டையுங் கடந்து,
இடையிடையே யுள்ள மலைகள் ஆறுகளையும் கடந்து செல்லுதலும்
அவனது குலமுதலாம் செங்கதிர்ச் செல்வனும் உச்சமாணன். எ - டி. (96)

அண்ணலம் படைகளு மளப்பின் மாக்களும்
உண்ணெகி முவகையோ டொல்லை வந்திடத்
தண்ணிழல் வெண்குடைத் தரணி காவலன்
பண்ணவன் மேவுறு பரங்குன் றெய்தினான் .

ப - ரை : அண்ணலம் படைகளும் - பெருமைமிக்க சேனைகளும், அளப்பு இல் மாக்களும் - அளவற்ற மக்களும், உள்நெகிழ் உவகையோடு ஒல்லைவந்திட - மனம் உருகி உவந்து விரைந்துவர, தண்ணிழல் வெண்குடைத் தரணி காவலன் - தண்ணிய நிழலைச் செய்யும் வெண்கொற்றக் குடையையுடைய முசுகுந்தன், பண்ணவன் மேவுறு பரங்குன்று எய்தினான் - அறுமுகப்பண்ணவன் வீற்றிருக்கின்ற திருப்பரங்குன்றையடைந்தான். எ - று.

பொ - ரை : பூவுலக வேந்தனும் முசுகுந்தன் படையினரும், நகர மாந்தரும் மனமுருகியுவந்து வர, முருகவேள் வீற்றிருக்கின்ற திருப்பரங் கிரியையடைந்தான். எ - டி. (97)

முசுமுக முடையவன் முன்னர் வந்துழி
வசுமதி யிறைபுரி மன்ன ரேவரும்
அசைவறு திருவொடு மனிகந் தன்னொடும்
திசைதொறுந் திசைதொறுஞ் சென்றங் கெய்தினார் .

ப - ரை : முசுமுகமுடையவன் முன்னர் வந்துழி - முசுகுந்த வேந்தன் முன்னே வந்தானாக, வசுமதி இறைபுரி மன்னர் ஏவரும் - ஏனைய பூவுலக வேந்தரும், அசைவறு திருவொடும் - அசைவற்ற பெரிய செல்வத்தோடும், அனிகம் தன்னொடும் - சேனையோடும், திசைதொறும் திசைதொறும் சென்று அங்கு எய்தினார் - தத்தமக்கியைந்த திசைதொறும் திசைதொறும் சென்று அங்கே சேர்ந்தார். எ - று.

பொ - ரை : முசுகுந்த வேந்தன் முன்னேவந்தானாக, ஏனைய மன்னுலக வேந்தரும் அசைவற்ற செல்வத்தோடும், சேனையோடும் அங்கே வந்தார். எ - டி.

வசுமதி - பூமி.

(98)

முறைநெறி யாற்றிடு முசுகுந் தன்முதல்
இறையவர் யாவரு மீண்டு தானையும்
குறைதவிர் சனங்களுங் குன்றஞ் சூழ்ந்துற
நிறுவின ரொன்றிய நெஞ்சங் கொண்டாளார் .

ப - ரை : முறைநெறி ஆற்றிடு - தரும நெறியை நிறுத்தி யரசு செய்கின்ற, முசுகுந்தன் முதல் இறையவர் யாவரும் - முசுகுந்தன் முதலிய அரசர்கள் எல்லாரும், ஈண்டு தானையும் குறைதவிர் சனங்களும் - நெருங்கிய சேனையும் குற்றமற்ற சனங்களும், குன்றம் சூழ்ந்து உற நிறுவினர் - அப்பரங்குன்றைச் சூழ்ந்து வைகுமாறு நிறுவினர், ஒன்றிய நெஞ்சங் கொண்டுளார் - ஒருப்பட்ட மனத்தினை உடையவர்-ஆய். எ - று.

பொ - ரை : அறநெறி யோங்க, அரசு செய்கின்ற, முசுகுந்தன் முதலிய வேந்தர்கள் பலரும், ஒருப்பட்ட மனத்தினை உடையவராய்ச் சேனையையும், சனங்களையும், அத் திருப்பரங்குன்றைச் சூழ்ந்து வைகுமாறு அமைத்தார். எ - டி. (99)

புழையுறு கரங்களாற் போத கஞ்சில
உழைவரு பிடிதனக் கும்பர் தாருவின்
குழைகளை முறித்தன கொடுத்துக் கோட்டினால்
மழைமுகில் கீறியே வாரி நல்குவ.

ப - ரை : புழை உறு கரங்களால் - உட்டுளை பொருந்திய துதிக் கைகளால், போதகம்சில-சில களிற்று யானைகள், உழைவருபிடி தனக்கு-பக்கத்தே வருகின்ற பிடியன் யானைகளுக்கு, உம்பர் தாருவின் குழைகளை - விண்ணுலகத்துள்ள கற்பகதருவின் குழைகளை, முறித்தன கொடுத்து - முறித்துக் கொடுத்து, கோட்டினால் - கொம்பினால், மழை முகில் கீறியே வாரிநல்குவ - மழை முகிலைக் கிழித்து நீருட்டுவன. எ - று.

பொ - ரை : சில களிற்று யானைகள் தம்மருங்கு வருகின்ற, பிடியன் யானைகட்கு, கற்பகதருவின் குழைகளை, முறித்துக் கொடுத்துக் கொம்புகளால் மழை முகிலைக் கிழித்து நீருட்டுவன. எ - டி. (100)

படர்சிறை நீங்கிய பராரை வெற்பெலாம்
அடிகளி னொற்றியே யசைந்து போந்தெனக்
கடிகமழ் மும்மதக் கரிக ளோர்சில
விடலருந் தனையொடு மெல்லச் சென்றவே.

ப - ரை : படர்சிறை நீங்கிய - பரந்த சிறகுகளை யிழந்த, பராரை வெற்பு எல்லாம் - பருத்த அரையினையுடைய மலைகள் எல்லாம், அடிகளின் ஒற்றியே - அடிகளால் நடந்து, அசைந்து போந்து என - மெல்ல அசைந்து சென்றது போல, கடிகமழ் - மணம் நாறுகின்ற, மும்மதக் கரிகள் ஒரு சில - மூன்று மதங்களையும் சொரிகின்ற ஒரு சில யானைகள், விடல் அரும் தனாஓடு மெல்லச் சென்றவே - விடுதல் இல்லாத விலங்கோடு மெல்லச் சென்றன. எ - று.

பொ - ரை : சிறகிழந்த மலைகள், அடிகளால் நடந்ததுபோலச் சில யானைகள், நீங்காத விலங்கோடு மெல்லச் சென்றன. எ - டி. (101)

மூடுறு கணமுகின் முழக்க ருததோர்

கோடுயர் குன்றினைக் குறித்து நோக்கியே

யீடுறு திசைக்கரி யீதென் றுன்னியே

யோடுவ ததன்மிசை யொன்றோர் யானையே.

ப - ரை : மூடுறு கணமுகில் முழக்கு அருததோர் - மொய்த்துப் படிந்த கூட்டமான முகில் முழக்கம் குன்றாத, கோடுயர் குன்றினைக் குறித்து நோக்கியே - உயர்ந்த சிகரத்தையுடைய ஒரு மலையைக் குறித்துப் பார்த்து, ஈடுறு திசைக்கரி யீது என்று உன்னியே - இது இணையான திக்கு யானையென்று எண்ணி, ஓடுவது அதன்மிசை - அதன் மீது ஓடுவது, ஒன்றோர் யானையே - ஒரு யானை. எ - று.

பொ - ரை : ஒருயானை, முகில் மூடி முழங்கும் முடியினையுடைய ஒரு சிறு மலையையுற்று நோக்கி யிது இணையான திக்கு யானை என்று எண்ணி யதன்மீது ஓடும். எ - டி. (102)

வேறு

கலையக லல்கு லார்பாற் காதலான் முயங்கி வல்லே
யுலைவுறு சேக்கைப் போரி லுடைந்திடு குமர ரேபோல்
மலைபொரு பிடிசு ளோடு மலைந்துதம் மதநீர் சிந்தி
நிலையழி வெய்தி வெள்கி நின்றதோர் நெடுநல் வேழம்.

ப - ரை : கலைஅகல் அல்குலார் பால் - மேகலையணிந்த அகன்ற நிதம்பத்தினை உடைய மங்கையர்பால், காதலால் முயங்கி வல்லே - ஆசையிக்குக் கூடி விரைந்து, உலைவுறு - நிலைதளர்ந்து கலங்குகின்ற, சேக்கைப் போரில் - கலவிப்போரிலே, உடைந்திடு குமரரே போல் - தோல்வியுற்ற ஆடவர்போல, மலைபொரு பிடிசுளோடு மலைந்து - மலை போன்ற பிடியன் யானைகளோடு கலவிப்போராற்றி, தம் மதநீர் சிந்தி - தமது மதநீரை விட்டு, நிலை அழிவெய்தி - நிலைதளர்ந்து, வெள்கி - நாணமுற்று, நின்றது ஓர் நெடுநல் வேழம் - ஒரு பெரிய நல்ல களிற்று யானையானது நின்றது. எ - று.

பொ - ரை : மங்கையரை விரும்பிக் கலந்து விரைந்து தோல்வியுற்ற, ஆண்டகையார் போலப் பெரிய பிடியன் யானைகளோடு சேர்ந்து மதநீர் சிந்தி, நிலையழிந்து நின்றது ஒரு யானை. எ - டி. (103)

உடம்பிடி புரையு மொண்கண் மோகினி யொருத்திக் காகத் திடம்படு மவுணர் யாருந் திரண்டுடன் சென்ற வாயோல் மடம்படு பிடியொன் றேக மையன்மேல் கொண்டு மாடே கடம்படு மொருத்தல் வேழங் கணிப்பில படர்ந்த வன்றே.

ப - ரை : உடம்பிடி புரையும் - வேற்படையை ஒத்த, ஒண்கண் = ஒளிமிக்க கண்களை உடைய, மோகினி ஒருத்திக்கு ஆக - மோகினிப் பெண் ஒருத்திக்காக, திடம்படும் அவுணர் யாரும் - தேகதிடம்பிக்க அவுணர் அனைவரும், திரண்டு உடன் சென்றவா போல் - ஒருங்கே கூடி உடன்போந்தவாறு போல, மடம்படு பிடி ஒன்று ஏக - மடமை மிக்க ஒரு பிடியன் யானை செல்ல, மையல்மேல் கொண்டு - மயக்க மிகுதியைப் பொருந்தி, மாடே - பக்கத்தே, கடம்படும் - மதசலம் சொரியும், ஒருத்தல் வேழம் கணிப்பு இல படர்ந்த அன்றே - அளவற்ற ஆண்யானைகள் சென்றன. எ - று.

பொ - ரை : ஒரு மோகினிப் பெண்ணைத் தொடர்ந்து, அவுணர் யாவரும் சென்றதுபோல, ஒரு பிடியன்யானை செல்ல அனைகம் ஆண் யானைகள் தொடர்ந்து சென்றன. எ - டி. (104)

காமுற்ற தந்த மின்னக் கபோலத்து மதநீர் வீழ ளுழிப்பேருமுத் தன்னை யுமிழ்ந்தென வொலிமீக் கொள்ளக் கேழுற்ற மணிவில் வென்னக் கிளர்நுத லோடை பொங்க வேழத்தி னிரைக ளெல்லா மேகம்போ லுலாவு கின்ற.

ப - ரை : காழ் உற்ற தந்தம்மின்ன - வயிரம் பொருந்திய தந்தங்கள் மிளிர், கபோலத்து மதநீர் வீழ - கன்னமதம் சொரிய, ளுழிப்பேர் உருமுத்தன்னை உமிழ்ந்து என - பெரிய கற்பாந்த இடியிடித்ததுபோல, ஒலிமீக்கொள்ள - பிளிறுரெலி மேம்பட, கேழ்உற்ற மணிவில் என்ன - நிறம் பிரகாசிக்கும் அழகிய சித்திரதனுவேபோல, கிளர்நுதல் ஒடை பொங்க - கிளர்ச்சிமிக்க நெற்றிப்பட்டம் பொலிய - வேழத்தின் நிரைகள் எல்லாம் - யானைப்படை வரிசைகளெல்லாம், மேகம்போல் உலாவு கின்ற - முகில்கள் போல் உலாவுகின்றன. எ - று.

பொ - ரை : யானைப்படையணியெல்லாம் தந்தங்கள் மின்னவும், மதமழை சொரியவும், இடியொலி போன்று ஒலித்தும், இந்திர தனுசுபோல் நெற்றிப்பட்டம் விளங்கவும், முகில்களைப்போல உல வின. எ - டி. (105)

இருநெடு விசம்பிற் செல்லு மெழிலியை யெயிற்றூற் பாய்ந்து
சொரிதரு புனலை வாரித் துதிக்கையால் வீசுகின்ற
பருமணி யோடை யானை பாய்திரைப் பரவை யேழும்
கரதல மெடுத்துச் சிந்துங் கண்ணுதற் களிற்று போலும்.

ப - ரை : இரு நெடு விசம்பில் செல்லும் எழிலியை - பெருமை
மிக்க நீண்ட விண்வழிச் செல்லும் முகிலை, எயிற்றூல் பாய்ந்து - தந்தத்
தாற் கிழித்து, சொரிதரு புனலை வாரி - சொரிகின்ற மழை நீரை வாரி
யள்ளி, துதிக்கையால் வீசுகின்ற - தும்பிக்கையினால் வீசுதல் செய்கின்ற,
பருமணி ஓடை யானை-பெரிய இரத்தினமழுத்தியநெற்றிப்பட்டத்தான
யானை யொன்று, பாய்திரைப் பரவை யேழும் - அலைமிக்க ஏழு கடல்
களையும், கரதலம் எடுத்துச் சிந்தும் - தன் கையகப்படுத்துச் சிந்திய,
கண்ணுதற் களிற்று போலும் - நெற்றிக் கண்ணையுடைய விநாயகப் பெரு
மானைப் போலும். எ - று.

பொ - ரை : வான்மீது செல்லும் முகிலைத், தன் தந்தத்தாற் பீறிச்
சொரிகின்ற நீரை யள்ளித் துதிக்கையால் வீசுகின்ற ஒரு யானை, சத்த
சாகரத்தையும் தன் கையிலள்ளிச் சிந்திய விநாயகமூர்த்தியே போலும்.
எ - டி. (106)

கன்றொடு பிடிசுகள் சூழக் கடாம்படு கைம்மா வொன்றும்
நின்றிடு கந்திற் சேர்ந்து நிகளத்தோ டமர்ந்த நீர்மை
குன்றுகள் புடையிற் சுற்றக் குருமணி நீலப் பொற்றை
யொன்றொரு தமிழ தாகி யுற்றவா ரொத்த தம்மர.

ப - ரை : கன்றொடு பிடிசுகள் சூழ - கன்றுகளோடு பிடியன் யானை
களும் சூழ, கடாம்படு கைமா ஒன்று - மதசலம் சொரியும் ஒரு களிற்று
யானை, நின்றிடு கந்தில் சேர்ந்து - ஆண்டு நிற்கின்ற தூணிற் சேர்ந்து,
நிகளத்தோடு அமர்ந்த நீர்மை - சங்கிலியோடு அமர்ந்த தன்மையானது,
குன்றுகள் புடையில் சுற்ற - சிறுகுன்றுகள் பலபக்கத்தே சூழ, குரு மணி
நீலப் பொற்றை ஒன்று - ஒரு நிறம் பிரகாசிக்கும் நீலமணிமலை, ஒரு
தமிழது ஆகி யுற்றவாறு ஒத்தது அம்மா - ஒன்றுய்த் தனித்துநின்றது
போலும். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு களிற்றுயானை, கன்றுகளும் பெண்யானைகளும்
சூழ்த், தூணிற் சேர்ந்து, சங்கிலியோடு அமர்ந்ததன்மை, பல சிறு
மலைகள் சூழ, நீலமலை யொன்று தனித்து நின்றது போலும். எ - டி. (107)

எருத்தமே விடிக்கும் பாக ரிசைக்குறி கொள்ளா தாகி
மருத்தினும் விசைமேற் கொண்டு வன்கரித் தண்ட நோக்கி
யருத்திடுகொடுஞ்சொற்றய ரொறுக்கவுமொருவன் மாட்டே
கருத்துறு கணிகை நெஞ்சிற் போவதோர் கடுங்கண் வேழம்.

ப - ரை : எருத்தமேல் இடிக்கும் பாகர் இசைக்குறி கொள்ளாது
ஆகி - பிடரியிலிருந்து துறட்டியாலிடிக்கின்ற பாகர்களது குறிப்பு வார்த்
தையையும் கொள்ளாததாய், மருத்தினும் விசைமேல் கொண்டு -
வாயுவேகத்தினும் விரைந்து, வன்கரித் தண்டம் நோக்கி - வலிய யானை
கள் செல்லும் வழியைப் பார்த்து, உருத்திடு கொடும்சொல் தாயர்
ஒறுக்கவும் - சினந்து கடிய சொற்களால் வையும் தாய்மார் கண்டிக்கவும்,
ஒருவன்மாட்டே கருத்து உறு - தன் எண்ணப்படி ஒருவன்பால் ஆசை
வைக்கின்ற, கணிகை நெஞ்சில் போவது - வேசியின் மனம் போலச்
செல்வது, ஓர் கடுங்கண் வேழம் - ஒரு வன்கண்மைமிக்க யானை. எ - று.

பொ - ரை : ஒரு வன்கண்மைமிக்க யானையானது, பாகர் பிடரி
லிருந்து துறட்டியால் இடித்துக்கூறும், குறிப்புரையைக் கேளாததாய்,
வாயுவினும் விரைந்து, யானைகள் செல்லும் வழியைநோக்கிச் சென்றது.
அது, தாய்மார் கடிந்து கூறவும் ஒருவன்பால் ஆசைவைக்கும்
வேசியரது மனம்போலும். எ - டி. (108)

தூவகங் கொண்ட செங்கே ழங்குசந் தூண்டு பாகர்
நாவகங் கொண்ட சொல்லா னவிறுற்றுமந் திரத்தால் வாக்கால்
பாவகங் கொண்ட பைங்கட் பாரிடம் வழிப்பட்ட டாங்குச்
சேவகங் கொண்ட பொங்கர் சேர்ந்தன சிலகைம் மாக்கள்.

ப - ரை : தூவகம் கொண்ட - தசைப்பற்றினை உடைய, செங்கேழ்-
செந்நிறத்தினை உடைய, அங்குசம் தூண்டு பாகர்-துறட்டியால் தூண்டு
கின்ற பாகர்களது, நாவகம் கொண்ட சொல்லால் - நாவில் நின்று
எழுகின்ற சொற்களால், நவிறுற்று மந்திரத்தால் வாக்கால் - உச்சரிக்க
கின்ற மந்திரத்தாலும் வாக்கினாலும், பாஅகம் கொண்ட பைங்கட்
பாரிடம் வழிப்பட்டாங்கு - பாக்களினிடத்தே கூறப்படுகின்ற பசிய
கண்களையுடைய பூதங்கள் சென்றூற்போல, சேவகம் கொண்ட பொங்
கர் - யானை துயிலிடத்தையுடைய சோலையின்கண்ணே, சேர்ந்தன சில
கைமாக்கள் - சேர்ந்தன சில யானைகள். எ - று.

பொ - ரை : சில யானைகள், துறட்டியால் தூண்டுகின்ற பாகர்க
ளது சொற்களால். தம் துயிலிடத்தோடு கூடிய சோலையின்கண்ணே
சேர்ந்தன. (அது) பூதங்கள் மந்திரத்தாலும் வாக்காலும் உந்தப்பட்டுச்
சென்றதுபோல. எ - டி. (109)

அந்தமி லாத செல்வத் தவுணருக் கரசன் முன்னம்
வெந்திறற் கால்க டம்மை வியன்சிறைப் படுத்தி யென்னக்
கந்திடைப் பிணிக்கப் பட்ட கடுநடைப் புரவி யெல்லாம்
பந்தியி லொழுங்கு கொண்டு நின்றன பாங்க ரெங்கும்.

ப - ரை : அந்தம் இல்லாத செல்வத்து அவுணருக்கரசன் முன்னம் -
அளவற்ற செல்வம் மிக்க அவுணராசனும் சூரபன்மன் முன்னே, வெம்
திறல் கால்கள் தம்மை வியன்சிறைப்படுத்தி என்ன - கொடிய வலிமிக்க
வாயுக்களைச் சிறைப்படுத்தியதுபோல, கந்திடைப் பிணிக்கப்பட்ட -
தூண்களிலே கட்டப்பட்ட, கடுநடைப் புரவி எல்லாம் - வேகம்மிக்க
குதிரைகள் எல்லாம், பந்தியில் ஒழுங்கு கொண்டு நின்றன பாங்கர்
எங்கும்-பந்தியின்கண்ணே ஒழுங்காக நின்றன பக்கங்கள் எங்கும். எ-று.

பொ - ரை : சூரபன்மன், முன்னே வாயுக்களைச் சிறைசெய்தது
போல, குதிரைகள் எல்லாம் தூண்களிற் கட்டப்பட்டு, பந்தியில்
ஒழுங்காக நின்றன. பக்கங்கள் எங்கும். எ - டி. (110)

வீரவேற் றடக்கை வள்ளல் விழாவினைக் காண விண்ணோர்
ஊரொடு திசையு மேனை யுலகமு மொருங்குற் றென்னக்
காரினு மொலிமேல் கொண்ட கலினவாம் புரவி பூண்ட
தேர்நிரை யநந்த கோடி செறிந்தன திசைக ளெங்கும்.

ப - ரை : வீரவேல் தடக்கை வள்ளல் விழாவினைக் காண - வீரலட்
சணம் மிக்க வெற்றிவேற்படையைத் தன் திருக்கரத்தேந்திய வள்ளற்
றன்மைமிக்க முருகவேளது திருமண விழாவைத் தரிசிக்க, விண்ணோர்
ஊரொடு திசையும் - தேவருரோடு திகாந்த நகரமும், ஏனையுலகமும்
ஒருங்குற்று என்ன - ஏனையுலகமும் ஒருங்கே வந்தாற்போல, காரினும்
ஒலிமேல் கொண்ட - முகிலினும் மிக ஒலிக்கின்ற, கலின வாம் புரவி
பூண்ட - கடிவாளத்தோடு கூடிய பாயும் குதிரை பூட்டப்பட்ட, தேர்
நிரை அநந்தகோடி செறிந்தன திசைகள் எங்கும் - அநந்தகோடித்
தேர்க்கூட்டங்கள் திக்கெங்கும் நெருங்கின. எ - று.

பொ - ரை : வீரவேற்பெம்மாராத திருமண விழாவைக் காணத்
தேரும், திசையுரும், ஏனையுரும் ஒருங்கு வந்தாற்போல, குதிரை
பூண்ட அநந்தகோடி தேர்கள் திக்கெங்கும் நெருங்கின. எ - டி. (111)

விடங்கெழு வேற்க னாரும் வெலற்கரும் வீரர் தாமும்
தடங்கெழு தானை வெள்ளத் தலைவரு மேனை யோரும்
இடங்கெழு துளைத்துன் னூசி யிழைதொடுத் திசைக்கப் பட்ட
படங்கெழு மாட கூடத் தாவணம் பரவிப் புக்கார்.

ப - ரை : விடம்கெழு வேல் கண்ணாரும் - நஞ்சூட்டப்பட்ட வேல் போன்ற கண்களையுடைய பெண் நல்லார்களும், வெலற்கு அரும் வீரர்தாமும் - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய வீரர்களும், தடம்கெழு - பெருமைதங்கிய, தானை வெள்ளத் தலைவரும் - சேனாவெள்ளத் தலைவர்களும், ஏனையோரும் - ஏனையோர்களும், இடம்கெழு - அவ்விடத்தே பொருந்திய, துளைத்துன்னூரசி யிழைதொடுத்து இசைக்கப்பட்ட - துளையினையுடைய தையலூசியினால் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட, படம்கெழு = பாடத்தினாலான, மாடகூடத்து - மாடகூடங்கள் மலிந்த, ஆவணம் பரவிப் புக்கார் - கடைவீதியிற் பரந்து புகுந்தார். ஏ - று.

பொ - ரை : மங்கையர்களும், வீரர்களும், சேனாவெள்ளத் தலைவர்களும், ஏனையோர்களும், தைத்துச் செய்யப்பட்ட படவீடுகள் தோறும் புகுந்தார். ஏ - டி. (112)

கண்ணெடுந் தாரை கான்ற கார்முகில் வளைப்பச் செங்கண் முன்னவ னிரையைக் காத்த முதுவரை நிலைய தென்னப் பன்னிறப் பசுங்காய் சிந்தும் பழுமரக் காமர் காவுட் பொன்னிவர் புனைமாண் கோயில் புரவலற்கமைந்ததன்றே.

ப - ரை : கல்நெடும் தாரை கான்ற - நெடிய கல்மழையைப் பெய்த. கார்முகில் வளைப்ப - கரிய முகில்கள் வந்து சூழ, செங்கண் முன்னவன் - சிவந்த தாமரைக்கண்ணனும் கண்ணபிரான், நிரையைக் காத்த - ஆக்களைக் காத்த, முதுவரை நிலையது என்ன - முதன்மையான கோவர்த்தன கிரியின் நிலைமையைப் போல, பல்நிறப் பசுங்காய் சிந்தும் - பலநிறத்தினையுடைய பசியகாய்களைச் சொரிகின்ற, பழுமரக் காமர் காவுள் - அழகிய ஆலமரச்சோலையினுள், பொன்னிவர் புனைமாண் கோயில் - பொன் ஒளிமிக்க அலங்காரமான கோயில் ஒன்று, புரவலர்க்கு அமைந்தது அன்றே - முசகுந்தவேந்தனுக்கு என்று அமைந்திருந்தது. ஏ - று.

பொ - ரை : கல்மழையைப் பெய்த, கருமுகில் சூழக் கண்ணபிரான், பசுக்களைக் காப்பதற்காகக் குடையாய்ப் பிடித்த கோவர்த்தன கிரியின் நிலைமைபோலப் பலநிறத்தனவான காய்களைச் சிந்தும் ஆலமரச்சோலையினுள், பொன்மயமான ஒருகோயில் முசகுந்தவேந்தற்கென்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஏ - டி. (113)

முத்தமுந் துகிரும் பொன்னு முழுமணிக் கலனுஞ் சந்தும் சித்திரப் படமு மற்றுந் தெற்றிமே னிரைத்துச் சீர்சால் உத்தம வணிக ருற்ற ருணர்ச்சியுங் கற்புந் தூக்கி யத்தகு பொருளை யார்க்கு மளித்திடுங்கொடையினுர்போல்

ப - ரை : முத்தமும் துகிரும் பொன்னும் - முத்தும் பவளமும் பொன்களும், முழுமணிக் கலனும் - முற்றும் ரத்னமமுத்திய அணிகளும், சந்தும் - சந்தனமும், சித்திரப்படமும் - சித்திரம் வரைந்த படாங்களும், மற்றும் - இன்னும் பிறபல வெறுக்கைப் பொருள்களும், தெற்றிமேல் நிரைத்து - திண்ணைமேல் நிரைத்து வைத்து, சீர்சால் - செல்வம்மிக்க, உத்தம வணிகர் உற்றார் - நல்லொழுக்கம்மிக்க, வணிகமாக்கள் இருந்தார், உணர்ச்சியும் கற்பும் தூக்கி - அவ்வவர்களது அறிவையும் கல்வியையும் கணித்து, அத்தகு பொருளை - அதற்குத் தக்க பரிசுப் பொருள்களை, யார்க்கும் அளித்திடும் கொடையினூர் போல் - யாவர்க்கும் கொடுக்கின்ற வள்ளல்களைப் போல. ௭ - று.

பொ - ரை : செல்வம்மிக்க நல்ல வணிகமாக்கள், முத்து, பவளம், பொன், மணியணி சந்தனம், சித்திரப்படங்கள், இவற்றோடு இன்னும்பல செல்வப் பொருள்களைத் திண்ணையில் நிரைத்து வைத்து இருந்த காட்சி, அங்கே வருகின்றவர்களது, அறிவையும், கல்வியையும், பரிட்சித்து, அதற்குத் தக்க பரிசைக் கொடுப்பவர் போல். ௭ - டி. (114)

மடப்பிடி மான்தேர் நீங்கி வானிடைத் தவறி மின்னின் கொடித்திரள்செல்லுமாபோற் குவலயம்படர்ந்துபொங்கரிடத்தினி லொதுங்கி வெற்பி னெதிரெதிர் கூவி மஞ்ஞை நடித்திடு மாட னோக்கித் திரிந்தனர் நங்கை மார்கள்.

ப - ரை : மடப்பிடி மான் தேர் நீங்கி - மென்மையான நடையினை யுடைய பெண்யானைகளும் குதிரை பூண்ட தேர்களும் ஆகிய ஊர்திகளில் நின்று இறங்கி, வானிடைத் தவறி மின்னின் கொடித்திரள் செல்லுமாபோல் - மின்னற்கொடிக் கூட்டங்கள் முகில்களில் நின்று நீங்கிச் செல்வது போல, குவலயம் படர்ந்து - பூமியில் நடந்து, பொங்கர் இடத்தினில் ஒதுங்கி - சோலையினிடத்தேயொதுங்கி, வெற்பின் எதிர்எதிர் கூவி மஞ்ஞை நடித்திடும் - மயில்கள் மலையின் எதிரொலிக்கெதிராய்க் கூவி ஆடுகின்ற, ஆடல் நோக்கித் திரிந்தனர் நங்கை மார்கள் - நிர்த்தத்தைப் பார்த்துத் திரிந்தார்கள் மங்கைநல்லார். ௭ - று.

பொ - ரை : மங்கை நல்லார், பிடியன் யானைகளிலும் தேர்களிலுமிருந்து இறங்கி மின்கொடிகள், பூமியிற் படர்வதுபோலச் சென்று, சோலையிலொதுங்கி, மயில்கள் மலையின் எதிரொலிக்கெதிரெதிர் கூவியாடுவதைப் பார்த்துத் திரிந்தார்கள். ௭ - டி. (115)

கோலொடு வில்லும் வாளும் குந்தமும் வயங்கப் பாத சாலமுங் கழலு மார்ப்பத் தபனிய மணித்தார் தாழ்ச் சோலையி னுலவிச் சார லருவியுஞ் சுனையுங் கண்டு மால்கரி மலைவு நோக்கி மடங்கலிற் றிரிந்தார் மைந்தர்.

ப - ரை : கோலொடு வில்லும் - அம்போடு கூடிய வில்லும், வாளும்- வாளும், குந்தமும் வயங்க-கைவேலும் விளங்க, பாதசாலமும் கழலும் ஆர்ப்ப - வீரக்கழலாகிய காலணிகள் ஆர்ப்பரிப்ப, தபனிய மணித்தார் தாழ - அழகிய பொன்னரியமாலை தாழ்ந்து விளங்க, சோலையின் உலவி - சோலையினிடத்தேயுலாவி, சாரல் அருவியும் சுனையும் கண்டு - அம்மலைச்சாரலிலுள்ள நீரருவிகளையும் சுனையையும் பார்த்து, மால்கரி மலைவு நோக்கி - பெருமைமிக்க யானைகள் செய்யும் போரையும் பார்த்து, மடங்கலில் திரிந்தார் மைந்தர் - சிங்க ஏறுகள் போல எங்கணும் திரிந்தார் ஆடவர்கள், எ - று.

பொ - ரை : பலவீரர்கள், அம்பும், வில்லும், வாளும், வேலும் விளங்க, வீரக்கழல் முதலிய காலணிகள் கலிப்ப, பொன்னரியமாலை தாழ்ச் சோலையில் உலவிச், சாரலிலுள்ள, அருவி, சுனையையும் கண்டு, யானைப் போரையும் கண்டு, சிங்கங்கள் போலத் திரிந்தார். எ - டி. (116)

தாரிடைப் படிந்த வண்டு தடமலர்க் குவளை சேர வாரிடைப் படிந்த கொங்கை மாதரு மைந்தர் தாமும் ஊரிடைப் படிந்த செங்கேழாதவ னுருப்பந் தீர நீரிடைப் படிதல் வேட்டு நெடும்புனற் றுறையில் வந்தார்.

ப - ரை : தார் இடைப் படிந்த வண்டு - அணிந்த மாலைகளினிடத்தே மொய்த்த வண்டுகள், தடமலர்க் குவளை சேர - தடாகத்தின் கண்ணே மலரும் பருவம் வாய்ந்த குவளைப் பூக்களில் சார, வாரிடைப் படிந்த கொங்கை மாதரும் - கச்சினுள் அடங்கிய நகிலங்களையுடைய மங்கையரும், மைந்தர் தாமும் - ஆடவர்களும், ஊரிடைப் படிந்த செங்கேழ ஆதவன் உருப்பம் தீர - பரிவேடத்தினுட் பட்ட சிவந்த ஒளிமிக்க சூரியவெய்யில்பட்ட சூடு தீருமாறு, நீரிடைப் படிதல் வேட்டு - நீராட விரும்பி, நெடும்புனல் துறையில் வந்தார் - நீண்ட நீர்க்கரையில் வந்தார்கள். எ - று.

பொ - ரை : கச்சினுளமர்ந்த கொங்கை நல்லார்களும், ஆண்டகை யார்களும், அணிந்த மாலைகளில் மொய்த்த வண்டினம், தடாகத்துள்ள, குவளைப்பூக்களில் சார, வெய்யிற் சூடுண்ட வெப்பம் தீருமாறு, நீர் குடைந்தாட விரும்பி, நீர்த்துறையில் வந்தார். எ - டி. (117)

வெண்ணிற முகிலி னும்பர் விஞ்சையர் வேந்தர் தாமும்
ஒண்ணுத லணங்கி னோடு மொருங்குடன் நிரண்ட தென்னக்
கண்ணகன் றடாகம் புக்க கனங்குழை மகளிர் மைந்தர்
தண்ணுறு புனல்பாய்ந் தாடித் தலைத்தலை திரித லுற்றார்.

ப - ரை : வென்றிற முகிலின் உம்பர் - வெள்ளை முகிலின் மீது, விஞ்சையர் வேந்தர் தாமும் - விஞ்சை வேந்தரும், ஒன்றுதல் அணங்கி னோடும் - அழகிய நெற்றியை உடைய விஞ்சையப் பெண்களும், ஒருங்கு உடன் திரண்டது என்ன - உடனே யொன்றாய்க் கூடியது போல, கண்ணகன் தடாகம் புக்க - இடமகன்ற தடாகத்தினுட் புகுந்த, கனம் குழை - பெருமைமிக்க காதணிகளை உடைய, மகளிர் மைந்தர் - மங்கையரும் விடலைகளும், தண்உறு - குளிர்ச்சி மிக்க, புனல்பாய்ந்து ஆடி - நீரிலே பாய்ந்து குடைந்து ஆடி, தலைத்தலை திரிதல் உற்றார் - இடமிடந்தோறும் திரிவாரானார். எ - று.

பொ - ரை : வெள்ளை முகிலின் மீது, விஞ்சைவேந்தரும் பெண்களும், கூடியதுபோலத், தடாகத்துட் புகுந்த மகளிர் ஆடவர் பலரும் நீரில் பாய்ந்து குடைந்தாடி யிடமிடந்தோறும் திரிவாரானார். எ - டி. (118)

கழியுண்ட வுவரிக் கானற் கடைசியர் நாட்ட மஞ்சிப்
பழியுண்டு மறைந்த வாபோ லொருசிறை பயிலு நெய்தற்
குழியுண்ட போதை நோக்கிக் குரைபுனற் றடத்துக் கம்மா
விழியுண்டு கொல்லோ வென்றே கொழுநரை வினவு கின்றார்.

ப - ரை : கழியுண்ட - உப்பளத்தை யுட்கொண்ட, உவரிக் கானல் - கடற்கரைச் சோலையினிடத்தே விளையாடும், கடைசியர் நாட்டம் அஞ்சி - நெய்தல் நிலப் பெண்களது கண்களுக்கஞ்சி, பழியுண்டு மறைந்த வாபோல் - பழிக்கப்பட்டு மறைந்தது போல, ஒருசிறை பயிலும் - ஒரு மருங்கு விளங்கும், நெய்தல் குழியுண்ட போதை நோக்கி - உட்குழிந்த நெய்தற் பூவைப் பார்த்து, குரைபுனல் தடத்துக்கு அம்மா - ஒலிக்கின்ற நீர் மிக்க இத்தடாகத்துக்கு, விழியுண்டு கொல்லோ என்றே - கண்களும் உண்டுகொலாவென்று, கொழுநரை வினவுகின்றார் - தத்தம் மனாளரைக் கேட்கின்றார்கள் பல பூவையர். எ - று.

ப - ரை : பல நங்கையர் நெய்தல்நிலப் பெண்களது, கண்களுக் கொவ்வாது ஒதுங்கியது போல ஒரு மருங்குள்ள நெய்தற் பூக்களைப் பார்த்து இத்தடாகத்துக்குக் கண்களுமுண்டுகொலோ வென்று கணவரைக் கேட்கின்றார்கள். எ - டி. (119)

பங்கயம் வதன மென்பார் பாசியைக் கூந்த லென்பார்
செங்கிடை யதர மென்பார் புள்ளொலி செப்ப லென்பார்
சங்கினைக் களமே யென்பார் தடாகமு மொருத்தி யல்ல
மங்கையர் பலரே யென்பார் திரைகளை மணித்தூசென்பார்.

ப-ரை: பங்கயம் வதனம் என்பார் - தாமரைப் பூக்களை முகம்
என்பர், பாசியைக் கூந்தல் என்பார் - பாசியைக் கூந்தல்கள் என்பர்,
செங்கிடை அதரம் என்பார் - செங்கிடைச்சிகளை அதரங்கள் என்பர்,
புள்ளி செப்பல் என்பார் - பட்சிகளது ஒலியைப் பேச்சென்பர்,
சங்கினைக் களமே என்பார் - சங்குகளைக் கழுத்தென்பர், தடாகமும்
ஒருத்தி அல்ல - இத்தடாகமும் ஒரு பெண் அல்ல, மங்கையர் பலரே
என்பார் - பல பெண்களையாகும் என்பர், திரைகளை மணித்தூசு என்
பார் - நீர்த்திரைகளை அழகிய ஆடை என்பர். எ - று.

பொ - ரை: அங்ஙனம் நீர் குடைந்தாடும் பூவையர், தாமரைப்
பூக்களை முகங்கள் என்றும் பாசியைக் கூந்தல் என்றும், செங்கிடைச்சி
களை அதரங்கள் என்றும், பட்சிகளின் ஒலிகளை வார்த்தைகள் என்றும்,
சங்குகளை மிடறுகள் என்றும், இத்தடமும் ஒரு பெண் அல்ல, பல
பெண்களையென்றும், திரைகளைப் புடவைகள் என்றும் சொல்வார்.
எ - டி. (120)

தத்தையை யனைய சொல்லா ளொருத்தி தன் வீழ றன்னை
யத்தடந் தன்னி னோக்கி யளியனை யறியா தீண்டோர்
மைத்தடங் கண்ணி னானை மருவினை யென்று கேள்வன்
கைத்தலந் தன்னை விட்டு வெகுண்டனள் கரையிற்போனாள்.

ப - ரை: தத்தையை அனைய சொல்லாள் ஒருத்தி - கிளிபோலப்
பேசும் பெண் ஒருத்தி, தன்வீழல் தன்னை - தன்னுடைய நிழலை, அத்
தடம் தன்னின் நோக்கி - அத்தடாகத்திலே பார்த்து, அளியனை அறி
யாது - அன்புமிக்க என்னை அறியாது, ஈண்டு ஓர் - இவ்விடத்தே வேறு
ஒரு, மைத்தடம் கண்ணினானை மருவினை என்று - கரிய பெருமை மிக்க
கண்ணினையுடைய பெண் ஒருத்தியைச் சேர்ந்தாய் என்று சொல்லி,
கேள்வன் கைத்தலம் தன்னை விட்டு - தன் மணவாளானது கையை விட்டு,
வெகுண்டனள் கரையிற்போனாள் - சீற்றமுற்றுக் கரையேறினாள். எ - று.

பொ - ரை: கிளிபோல மொழியும் பெண் ஒருத்தி யத்தடத்திற்
றன் நிழலைக் கண்டு, என்னையறியாது இங்ஙனம் வேறொரு பெண்ணைக்
கூடியனை என்று தன் தலைவனது கையை விட்டுச் சினந்து கரையேறினாள்.
எ - டி. (121)

குளத்திடைப் புனல்வாய்ப் பெய்து கொப்பளித் திருவான்
றன்மேல்
உளத்திடை வெகுளி யெய்தி யூடின னொருத்தியேகி
முளைத்திடு கமலக் கானின் முகமலா வுறுப்பு முற்றும்
ஒளித்தன ணிற்ப நாடிக் காண்கல னுலைத லுற்றான்.

ப - ரை : குளத்திடைப் புனல்வாய் பெய்து - அத் தடாகத்து நீரை வாயிலே மொண்டு, கொப்பளித்திருவான் தன்மேல் - தன்மீது கொப்பளித்த தலைவன் மீது, உளத்திடை வெகுளி யெய்தி - தன் உள்ளத்திற் சினந்து, ஊடினள் ஒருத்தி ஏகி - பிரிந்துபோய் ஒரு தலைவி, முளைத்திடு கமலக்கானின் - அங்கே முளைத்து அலர்ந்த தாமரைக்காட்டுள், முகமலா உறுப்பு முற்றும் ஒளித்தனள் நிற்ப - முகமொழிந்த ஏனைய அங்கங்கையெல்லாம் நீரினுள் மறைத்து நிற்ப, நாடிக் காண்கலன் - தலைவனும் தலைவி யாண்டையாள் என்று தேடிக் காணாதவராய், உலைத லுற்றான் - உலைந்தான். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு தலைவன், குளத்து நீரை வாயில் நிறைத்து, தன் தலைவிமீது கொப்பளித்தானாக. அவன் மீது சிற்றமுற்றுப் பிரிந்துபோய் அவள், தாமரைக் கானத்துட் புக்கு முகமொழிந்த, பிற அங்கங்களை முற்றும் மறைத்து நிற்பத், தேடிக் காணாது உலைந்தான். எ - டி. (122)

தாம்பெறு கொழுநர் தம்மைத் தத்தமக் குரிய புத்தேள்
ஆம்பரி சுன்னுந் தன்மையையம் தில்லை யென்னக்
காம்புறழ்தடந்தோணல் லார்கணவர்மேற்கரத்தாலள்ளிப்
பூம்புனல் வீச கின்றார் பூசனை புரிசு வார்போல்.

ப - ரை : தாம்பெறு கொழுநர்தம்மை - தமக்கு வாய்த்த மண ளரை, தம்மதக்கு உரிய புத்தேள் ஆம் பரிசு உன்னும் தன்மை - தம்மதக்கு உரிய குலதெய்வமாய்படி வழிபடுந் தன்மையை, ஐயம் அது இல்லை என்ன - சந்தேகிக்கவேண்டியதில்லை என்று கண்டோர் கூறும் படி, காம்பு உறழ் தடம் தோள் நல்லார் - மூங்கிலை யொத்த பெருமை மிக்க தோள்களையுடைய மங்கை நல்லார் சிலர், கணவர்மேல் - தத்தம் மனதுக்கினிய மணவாளர்மீது - கரத்தால் அள்ளிப் பூம்புனல் வீசுகின் றார் பூசனை புரிசுவார்போல் - கைகளினால் பொலிவுமிக்க நீரை அள்ளி வீசுகின்றார்கள் பூசனைசெய்வார்போல். எ - று.

பொ - ரை : மூங்கிலை யொத்த தோள்களை உடைய சில வனிதையர், கைகளினால் நீரையள்ளிக் கணவர் மீது சொரிகின்றார் பூசை செய்வார்போல். (அது) கற்புடைப்பெண்டிர், தம் கணவரைத் தெய்வ மாய்த் தொழுவார் என்ற வேதவிதியை யையப்படவேண்டாம் என்று காட்டுவது போலும். எ - டி. (123)

ஞெண்டொடுவராலுஞ்சேலும் யாமையுநிலாவெண்சங்கும்
புண்டரீ கத்த டாகங் குடைந்திடும் பூச லஞ்சித்
தெண்டிரை யமுதச் சொல்லார் சிற்சில வறுப்புத் தன்னைக்
கண்டுகண் டிரிவ தென்னத் திரிவன கலக்க மெய்தி.

ப - ரை : ஞெண்டொடு வராலும் சேலும் - ஞெண்டும் வராலும்
சேலும், யாமையும் - ஆமையும், நிலாவெண்சங்கும் - வெள்ளுளிவிசும்
சங்குகளும், புண்டரீகத் தடாகம் குடைந்திடும் பூசல் அஞ்சி - அத்
தாமரை வாஸியிற் புக்கவர்கள் நீர்குடைந்தாடும் ஆர்ப்பரவத்தால்
அஞ்சி, தெண்டிரை அமுதச் சொல்லார் - தெள்ளிய திரைக்கடலயிர்
தம் போன்ற சொல்லினையுடைய மங்கையரது, சிற்சில - சிலசில;
உறுப்புத் தன்னை - அங்கங்களை, கண்டு கண்டு இரிவது என்ன - கண்டு
கண்டு இணையின்றி யிரிவதேபோல, திரிவன கலக்கம் எய்தி - கலங்கித்
திரிவன. எ - று.

பொ - ரை : நண்டும், வராலும், சேலும், யாமையும், சங்கும்
தடாகத்தில் நீராடுவாரது ஆரவாரத்தினால், அஞ்சித் திரியும் காட்சி
மங்கை நல்லாரது, உறுப்புகளுக்குத் தாம் இணையின்றி யிரிவதுபோலும்.
எ - டி. (124)

ஏந்திழை மகளிர் தாமு மைந்தரு மிருநீர் தன்னுட்
பாய்ந்தன ராடு மெல்லைப் பங்கய விலைக டோறும்
சேர்ந்திடு திவலை யீட்டஞ் சிறந்தவர் சேர்த லாலே
பூந்தடம் பொய்கை யாக்கை பொடித்தன போலுமன்றே.

ப - ரை : ஏந்து இழை மகளிர் தாமும் மைந்தரும் - ஆபரண
மணிந்த மங்கை நல்லார்களும் ஆடவர்களும், இருநீர் தன் உள் -
பெருமைமிக்க வத்தடாக நீரினுள், பாய்ந்தனர் ஆடும் எல்லை - பாய்ந்
தாடுங்கால், பங்கய இலைகள்தோறும் சேர்ந்திடு திவலை ஈட்டம் - தாமரை
யிலைகள் தோறும் சேர்ந்த நீர்த்திவலைக் கூட்டங்கள், சிறந்தவர்
சேர்தலாலே - அழகுமிக்க அம்மக்கள் சேர்தலினால், பூந்தடம் பொய்கை -
பூக்களோடு கூடிய பெருமைமிக்க வல்வாஸியானது, யாக்கை பொடித்தன
போலும் அன்றே - உடல் புளகம் கொண்டது போலும். எ - று.

பொ - ரை : அணியணிந்த, மகளிராடவர், நீர்குடைந்தாடும்
போழ்து, தாமரை யிலைகள் தோறும் சேர்ந்த திவலைகள், சிறப்புமிக்க
மக்கள், தன்னைச் சேர்ந்தமையினால் அப்பொய்கை யுடல் புளகித்தது
போலும். எ - டி. (125)

நோக்கினு நுழைகு ருத நுண்ணுகின் மறைத்த வல்குல்
 தேக்குதண் பொய்கையாடுஞ் செவ்வியிற் றெரியத் தோன்ற
 நீக்கரும் பெருநாண் கொண்டு நின்றுடா தொருத்தி யோடித்
 தாக்கணங் கென்னப் போய்த்தன் கொழுநனைத் தழுவிச்
 கொண்டாள்.

ப - ரை : நோக்கினும் நுழைகுருத - கட்பார்வைதானும் நுழையாத, நுண்துகில் மறைத்த - நுண்ணூற் கலிங்கத்தால் மறைக்கப்பட்ட, அல்குல் - நிதம்பத்தானமானது, தேக்குதண் பொய்கை ஆடும் செவ்வியில் - நீர் நிறைந்த குளிர்ச்சி மிக்க அத்தடாகத்தில் நீர் குடைந்தாடும் போழ்து, தெரியத் தோன்ற - பிறரெவரும் காணுமாறு வெளி தோன்றக் கண்டு, நீக்க அரும் பெரு நாண் கொண்டு - நீக்குதற்கரிய பெரிய நாணம் கொண்டு, நின்றுடாது - அங்ஙனம் நில்லாது, ஒருத்தி - ஒரு பெண்ணைக்கு, ஓடித் தாக்கணங்கு என்னப் போய் - வருத்திக் கொல்லும் தெய்வப்பெண்போல ஓடிப்போய், தன் கொழுநனைத் தழுவிச் கொண்டாள் - தன் மணவாளனைத் தழீஇக்கொண்டாள். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு பெண்ணைக்கு கட்பார்வையும் நுழையாத கலிங்கத்தால் மறைத்த நிதம்பம் நீராடுங்கால் வெளி தோன்றக் கண்டு வெட்கி, நில்லாது தாக்கணங்கு என்னுமாறு ஓடிச்சென்று தன் கணவனைத் தழீயினள். எ - டு. (126)

உட்டெளி வில்லா நங்கை யொலிபுனற் றடத்தி னாடும்
 கட்டழ குளதோர் காளை கவிரிதழ் வெளுப்பு நோக்கிக்
 கிட்டியா னிற்க வுன்றன் கேழ்கிள ரதரத் தெச்சில்
 இட்டனள் யாரிங் கென்ன வெகுளிகொண்டிகலிப் போனாள்.

ப - ரை : உள்தெளிவு இல்லா நங்கை - உள்ளம் தெளியப்பெருத ஒரு பெண்கொடி, ஒலிபுனல் தடத்தின் ஆடும் - ஒலிக்கின்ற அத்தடாக நீரில் ஆடல் செய்கின்ற, கட்டழகு உளதோர் காளை - அழகு மிக்க ஒரு விடலையின், கவிரிதழ் - முருக்கம்பூப் போன்ற சிவந்த அதரமானது, வெளுப்புநோக்கி - வெளுத்திருத்தலைக் கண்டு, கிட்டி யான் நிற்க - யான் உன்னை மணம்செய்யக் கருதிக் கிட்டி நிற்கவும், உன்றன் - உனது, கேழ்கிளர் அதரத்து - செந்நிறம் விளங்கும் அதரத்து, எச்சில் இட்டனள் யார் இங்கு என்ன - எச்சில் இட்டவள் யார் இங்ஙனம் என்று கூறி, வெகுளி கொண்டு இகலிப்போனள் - சேற்றமுற்றுப் பகைத்துச் சென்றாள். எ - று.

பொ - ரை : மணம் தெளியாத ஒரு பெண்கொடி, அத்தடாகத்து நீராடிய, ஒரு அழகனின் அதரம் வெளுத்திருத்தலைக் கண்டு, யான் உன்னைக் காழற்றினுகி நிற்கவும், உன் அதரத்தை எச்சிலாக்கியவள் ஈண்டு யார் என்று சேறிப் பகைத்துச் சென்றாள். எ - டு. (127)

வேறு

வெளுத்தன சேயிதழ் விழி சிவந்தன
வளித்தொகை யெழுந்தன வளகஞ் சோர்ந்தன
குளித்திடு மலர்த்தடங் கொடிய னூர்க்கெலாம்
களித்திடு கணவருங் கள்ளு மொத்ததே.

ப - ரை : வெளுத்தன சேயிதழ் - சிவந்த அதரங்கள் வெளிறின, விழி சிவந்தன - கண்களும் சிவந்தன, அளித்தொகை எழுந்தன - வண்டுகள் கூட்டமும் கலைந்தன, அளகம் சோர்ந்தன - கூந்தலும் சோர்ந்தன, குளித்திடும் மலர்த்தடம் - நீர்க்குடைந்தாடிய அத்தாமரை வாவி, கொடி அன்னார்க்கு எலாம் - கற்பகப் பூங்கொடி போன்ற அவ்வணங்கினார்க்கெல்லாம், களித்திடு - களிப்பினைத் தருகின்ற, கணவரும் கள்ளும் ஒத்ததே - மணவாளரையும் மதுவையும் போன்றது. எ - று.

பொ - ரை : அங்குணம் புனல் வினையாட்டயர்ந்த தடாகமானது, வனிதையர்க்கெல்லாம் இதழ் வெளுத்தலாதி ய மெய்ப்பாடுகளைத் தந்து, களிப்பினைச் செய்கின்ற கணவரையும் கள்ளையும் ஒத்தது. எ - டி. (128)

பையர வல்குலார் படியும் பான்மையால்
துய்யதோர் குமிழிகள் செறிந்து தோன்றுவ
ஐயபூந் தடமெலா மவரை நோக்குவான்
மெய்யெலாம் விழிகளாய் விழித்தல் போன்றவே.

ப - ரை : பைஅரவு அல்குலார் படியும் பான்மையால் - சர்ப்பப்படம் போன்ற நிதம்பத்தானத்தினை உடைய பெண் நல்லார் நீராடும் தன்மையினால், துய்யதோர் குமிழிகள் செறிந்து தோன்றுவ - தூய குமிழிகள் நெருங்கித்தோன்றுவன, ஐய பூந்தடம் எலாம் - அழகிய அத்தாமரைத் தடாகம் எல்லாம், அவரை நோக்குவான் - அப்பெண்ணணங்கினரைப் பார்க்க விரும்பி, மெய் எலாம் - தன் மேனியெங்கணும், விழிகளாய் விழித்தல் போன்றவே - கண்களைப் பெற்று நோக்கியது போலும். எ - று.

பொ ரை : மங்கை நல்லார் நீர்க்குடைந்தாடுதலால் தூய்மை மிக்க குமிழிகள் நெருங்கித் தோன்றுவ. அஃது அப்பும்புனர் பொய்கை, அவர்களை யெல்லாம் பார்க்கத் தன் மேனியெங்கும் கண்களைப் பெற்று நோக்கியது போலும் என்று வர்ணிக்கலாம். எ - டி. (129)

மன்னரு மகளிரும் படிந்த வாசநீர்
செந்நிறக் குங்கும நானஞ் சேர்தலால்
மின்னொடு கூடிய முகிலு மெல்லியற்
பொன்னொடு கூடிய மாலும் போலுமால்.

ப - ரை : மன்னரும் மகளிரும் படிந்த வாசநீர் - தலைவரும் தலைவியரும் தோய்ந்த வாசனைமிக்க நீரானது, செந்நிறக் குங்கும நானம் சேர்தலால் - சிவந்த குங்குமமும் கஸ்தூரியும் கலத்தலினாலே, மின்னொடு கூடிய முகிலும் - மின் ஒளியோடு கூடிய முகிலையும், மெல்லியல் பொன் ஓடு கூடிய மாலும் போலும் ஆல் - மெல்லிய வியல்பினை உடைய திருமகளோடு கூடிய திருமாலையும் போலும். எ - று.

பொ - ரை : தலைவரும், தலைவியரும் படிந்தாடிய நீரானது, சிவந்த குங்குமமும், கஸ்தூரியும் கலத்தலினாலே, மின்னொளியுடைய முகிலும், திருவொடுபொலியும் திருமாலும் போன்று விளங்கிற்று எ - டி. (130)

வேறு

பூச சாந்தமு நானமும் பொய்கையில்
வாசநீ ரெங்கு மாகி மணங்கமழ்ந்
தாசை யெங்கு முலாவியல் வானவர்
நாசி யூடு மடுத்து நடந்தவே.

ப - ரை : பூசசாந்தமும் நானமும் - நீராடல் செய்த மகளிராடவர்கள் தத்தம் மேனியில் பூசிய சந்தனமும் கஸ்தூரியும், பொய்கையில் வாசநீர் எங்கும் ஆகி மணம் கமழ்ந்து - அத்தடாகத்து வாசனை மிக்க நீரெங்கும் பரந்து நறுமணம் கமழ்ந்து, ஆசை எங்கும் உலாவி - திசையெங்கும் பரந்து, அவ்வானவர் நாசியூடு மடுத்து நடந்தவே - அவ்வத்தேவர்களது நாசிவழி புகுந்து அப்பாலும் சென்றன. எ - று.

பொ - ரை : அத்தடாகத்திற் புக்கு நீர்குடைந்தாடிய, மகளிராடவர் அணிந்த சந்தனமும், கத்தூரியும், நீரெங்கும் செறிந்து, மணம்வீசி, திசையெங்கும் உலாவி, யத்தேவர்களது நாசியையும் நிறைத்து, அப்பாலும் சென்றன. எ - டி. (131)

இன்ன தன்மையி லேர்கெழு மைந்தரும்
அன்ன மென்னடை யார்களு மத்தடந்
தன்னி னாடித் தடங்கரை யேறியே
பொன்னின் மாண்கலை பூனொடு தாங்கினார்.

ப - ரை : இன்ன தன்மையில் - இத்தன்மைத்தாகவே, ஏர்கெழு - அழகுமிக்க, மைந்தரும் - ஆடவரும், அன்னமெல் நடையார்களும் - அன்னமன்ன மெல்லிய நடையினை உடைய மங்கை நல்லார்களும், அத்தடம் தன்னின் ஆடி - அத்தடாகத்து நீர்குடைந்தாடி, தடம் கரை

ஏறியே-விசாலமான கரையின்மீதேறி, பொன்னின் மாண்கலை பூரூண்டு
தாங்கினார் - பொற் பீதாம்பரத்தோடு பொன்னணிகளையும் அணிந்
தார். எ - று.

பொ - ரை : மகளி ராடவரனைவரும், இங்ஙனம், புனல் விளையாட்
டயர்ந்து, கரையேறி யாடை யாபரணங்களை யணிந்தார். எ - டி. (132)

வெளிநு மென்னகை மெல்லியன் மாதரும்
ஒளிநு மேனி யுவாக்களு மொன்றியே
பிளிநு மையற் பிடியும் பெருமதக்
களிநு மென்னக் கடிபொழி லேகினார்.

ப - ரை : வெளிநு மெல்நகை மெல் இயல் மாதரும் - வெள்ளிய
புன்னகையினை உடைய மெல்லியல் மங்கையரும், ஒளிநு மேனி-ஒளிமிக்க
மேனியையுடைய, உவாக்களும் ஒன்றியே - இளைஞர்களும் சேர்ந்து,
பிளிநும் மையல் பிடியும் - பிளிற்றொவி செய்கின்ற மதனமயக்கம் மிக்க
பெண்யானையும், பெருமதக் களிநும் என்ன - பெருமைமிக்க மதமயக்
குற்ற ஆண் யானையும் போல, கடிபொழில் ஏகினார் - வாசனைமிக்க
சோலையை யடைந்தார். எ - று.

பொ - ரை : அழகிய புன்னகையினையுடைய மகளிரும், ஆடவர்
களும் சேர்ந்து, சேரவிரும்பும் பிடியன்யானை, களிநுயானைகள் போலச்
சோலையினிடத்தே சென்றார். எ - டி. (133)

ஏகி னூர்க்கவ் விரும்பொழின் மீச்செறி
மேக சாலமு மீன்றொகை யீண்டிய
மாக நாடும்வ் வானவர் வந்துசேர்
போக பூமிப் பொதும்பரும் போன்றதே.

ப - ரை : ஏகினூர்க்கு - அங்ஙனம் சென்ற தலைவன் தலைவியர் கூட்
டத்தார்க்கு, அவ் - அந்த, இரும்பொழில் - மகிமை மிக்க சோலையானது,
மீச்செறி மேக சாலமும் - மேலே செறிந்த முகிற் கூட்டமும், மீன்
தொகை ஈண்டிய - நட்சத்திரங்கள் நெருங்கிய, மாக நாடும் - விண்ணுலக
மும், அவ்வானவர் வந்து சேர - அத்தேவர்கள் வந்து சேருகின்ற,
போக பூமிப் பொதும்பரும் போன்றதே - போகவுலகச் சோலையையும்
போன்றது. எ - று.

பொ - ரை : அங்ஙனம் சென்றவர்கட்கு, அச்சோலை யானது
முகிற் கூட்டமும், நட்சத்திரங்களும் மலிந்த வான நாடும், அத்
தேவர்கள் விரும்பி வந்து சேருகின்ற போகவுலகச் சோலையும் போன்று
விளங்கிற்று. எ - டி. (134)

பளிங் கடுத்திடு பாங்கரின் வேங்கைவீ
விளங்கு சாயையை மெய்யென நோக்கியிக்
குளங்கொள் பூமலர் கொய்துநல் கீரெனத்
தளர்ந் தொருத்தி தலைவனை வேண்டினான்.

ப - ரை : பளிங்கு அடுத்திடு பாங்கரின் - அங்ஙனமுள்ள பழகப் பாறையினிடத்தே, வேங்கை வீ - வேங்கைப் பூவானது, விளங்கு சாயையை - பிரதிவிம்பித்துத் தோன்றும் நிழலை, மெய் என நோக்கி - உண்மை என்று பார்த்து, இ குளம் கொள் பூமலர் கொய்து நல்கீர் என - இக்குளத்துள்ள இம் மலரைக் கொய்து தருவீர் என்று, தளர்ந்து ஒருத்தி - ஒரு பெண்கொடி தளர்ச்சியுற்று, தலைவனை வேண்டினான் - தன் தலைவனை வேண்டி நின்றான். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு பெண்ணணங்கு, பளிங்கின் மீது பிரதிபிம்பித்துத் தோன்றிய வேங்கைப் பூவை, நிழலென்று தெளியாமல், இக்குளத்துப் பூவைக் கொய்து தருவீர் என்று தளர்ந்து தன் தலைவனை வேண்டி நின்றான். எ - டி. (135)

அங்கொ ருத்தியை நோக்கியோ ரண்ணலுன்
கொங்கை யொத்திடாக் கோங்கலர் கொள்கென
வெங்கை தன்முலைக் கொப்பதென் றெண்ணியோ
செங்கை யாற்பறித் தீரென்று சீறினான்.

ப - ரை : அங்கொருத்தியை நோக்கி ஓர் அண்ணல் - ஒரு தலைவன் அங்ஙனம் ஒரு பெண்கொடியைப் பார்த்து, உன் கொங்கை ஒத்திடா - உனது நகிலங்களை யொவ்வாத இக், கோங்கலர் கொள்க என - கோங்கம் பூவை யேற்றுக்கொள் என்று கூற, எங்கைதன் முலைக்கொப்பது என்று எண்ணியோ - என் தங்கையின் நகிலங்களை நிகர்க்கும் என்று நினைந்தோ, செங்கையால் பறித்தீர் என்று சீறினான் - சிவந்த கையினால் கொய்தீர் என்று சினந்தான். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு தலைவன், ஒரு தலைவியை நோக்கி, உன் நகிலங்களுக்கு இணையாகாத, இக்கோங்கம்பூவை யேற்றுக்கொள் என்று நீட்ட, என் தங்கையின் நகிலங்களுக்கு இணையென்று நினைந்தோ கையினால் கொய்தீர் என்று சினந்தான். எ - று. (136)

வேறு

மலர்ந்த வாண்முக மங்கையர் நோக்கலும் வறிதாய்ப்
புலர்ந்து நின்றிடு தருக்களும் பொலிவினை யெய்தி
யலர்ந்த வேயெனி னூடவர் தங்களை யன்றார்
கலந்த போதுறு மின்பமார் கட்டுரைத் திடுவார்.

ப - ரை : மலர்ந்த வாள்முக மங்கையர் நோக்கலும் - மலர்ச்சியுற்று ஒளிசெய்யும் முகத்தினையுடைய பெண்நல்லார் பார்த்தலும், வறியதாய்ப் புலர்ந்து நின்றிடு - வெறிதே காய்ந்து நின்ற, தருக்களும் - மரங்களும், பொலிவினை எய்தி - பொலிந்து, அலர்ந்தவே எனின் - அலர்ந்தன என்னின், ஆடவர் தங்களை அன்றார் - ஆண்டகையார்களை யம்மங்கையர், கலந்தபோது உறும்இன்பம் - சேர்ந்தபோது சனிக்கின்ற இன்பத்தினை, ஆர்கட்டுரைத்திடுவார் - யார்தான் எடுத்தியம்பமுடியும். எ - று.

பொ - ரை : முகம்மலர்ந்த, வனிதையர் உற்றுநோக்கக் காய்ந்து நின்ற விருட்சங்கள் தாமும் பொலிந்து, தளிர்ந்து அலர்ந்தன என்னின், ஆடவர்களை யவர் கலந்தபோது உதிக்கும் இன்பரசத்தை, யாராற் கூறமுடியும். எ - டி. (137)

மேற்றலத் தெழு தாரகை மேதினி வரைப்பிற்
தோற்று காட்சியோ விங்கிவை யென்னவோர் தோன்றல்
கூற்ற மன்னவேற் கண்ணிநின் கூரெயிற் றிற்குத்
தோற்ற முல்லையி னரும்பு காணிவை யெனச்சொன்னான்.

ப - ரை : மேல்தலத்து எழு தாரகை - வானமீது உதிக்கும் நட்சத்திரங்கள், மேதினிவரைப்பில் தோற்று காட்சியோ இங்கு இவை என்ன - பூவுலகின் கண்ணே வந்து தோன்றுகின்ற காட்சியோ இவை என்று கண்டோர் கூறும்படி, ஓர் தோன்றல் - ஒரு தலைவன் தலைவியைப் பார்த்து, கூற்றம் அன்னவேல் கண்ணி - இயமனே போன்ற வேலையன்ன கண்களை உடையாய், நின் - உனது, கூர் எயிற்றிற்குத் தோற்ற - கூரிய பற்களுக்குத் தோல்வியுற்ற, முல்லையின் அரும்புகாண் இவை என சொன்னான் - முல்லையரும்புகள் இவையேயென்று கண்டுகொள் என்றான். எ - று,

பொ - ரை : ஒரு தலைவன், தலைவியை நோக்கி வேல்போன்ற கண்களையுடையாய், உன் பற்களுக்குத் தோற்ற, வானத்துள்ள நட்சத்திரங்கள் பூமிக்கண் தோன்றுகின்றனவோ எனும்படி. தோன்றும் முல்லையரும்புகள் இவைதான் கண்டுகொள் என்றான். எ - டி. (138)

மலையும் வேற்கணு ளொருத்திசொல் வினவிமற் றொருத்தி
முலையின் மேல்விழி வைத்தவன் முறிகளு முகையும்
இலையு மாப்பறித் துதவலு முமக்குமா லீந்தான்
தலையின் மேலிவை சூட்டுமென் றெறிந்தன டரியாள்.

ப - ரை : மலையும் வேல் கண்ணாள் ஒருத்தி சொல் வினவி - பொருதொழில் வல்ல வேலன்ன கண்களை உடைய ஒரு வனிதை (யம்மலரைக் கொய்து தருவீர் என்ற) சொல்லைக் கேட்டு, மற்று ஒருத்தி முலையின் மேல் விழி வைத்தவன் - வேறொரு பெண்ணணங்கின் நகில் மீது தன் கட்பார்வையை விடுத்த அத்தலைவன், முறிகளும் முகையும் இலையுமாய்ப் பறித்து உதவலும் - தளிர்களும் அரும்பும் இலைகளுமாகப் பிடுங்கிக் கொடுத்தலும், உமக்கு மால் ஈந்தாள் தலையின் மேல் - உமக்கு மயக்கத்தைத் தந்த அப்பெண்ணணங்கின் தலைமீதே, இவை சூட்டும் என்று - இவைகளைச் சூட்டும் என்று சொல்லி, எறிந்தனள் தரியாள் - மனம் பொறுக்காதவளாய் எறிந்தாள். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு தலைவி யப்புவைப் பிடுங்கித் தாரும் என்று கூறக்கேட்டு, வேறொரு பெண்கொடியின் நகில்மீது தன் கட்பார்வையை வைத்தவன், தளிர்களும், அரும்பு இலைகளுமாய்ப் பறித்துக் கொடுக்க, உமக்கு மயக்கம் தந்த அவள் தலைவிற சூடும் என்று எறிந்தாள். எ - டி.

(139)

காதன் மங்கைபால் வைத்த சிந்தையன் கரவீரப் போது கொய்யல னிலைகொய்து பொற்கரத் தளிப்ப வேதி லாளநிற் சேர்தலி னிங்கிவை நுகர்ந்து சாத லேதலை யெனச்சினத் தாளொரு தையல்.

ப - ரை : காதல் மங்கைபால் வைத்த சிந்தையன் - ஒரு ஆசை நாயகி பால் வைத்த மனத்தினையுடைய தலைவன், கரவீரப்போது கொய்யலன் இலை கொய்து - அலரிப் பூவைக் கொய்யாது இலையைப் பிடுங்கி, பொற்கரத்து அளிப்ப - அழகிய தலைவியின் கையிலே கொடுப்ப, ஏதிலாள - அன்பற்ற அயலவனே, நின் சேர்தலின் - நின்னைச் சேர்த லினும் பார்க்க, இங்கிவை நுகர்ந்து - ஈண்டிவற்றையுண்டு, சாதலே தலை எனச் சினத்தாள் ஒரு தையல் - இறத்தலே மேலானது என்று கூறிச் சிறிஞாள் ஒரு தலைவி. எ - று.

பொ - ரை : ஒரு தலைவன், ஆசை நாயகிபால் மனம் வைத்துத் தன் தலைவியின் கையில், அலரிப்பூவைக் கொய்து கொடாமல், இலையைப் பிடுங்கிக் கொடுக்க, அயலவனே, உன்னைச் சேர்தலினும் இவைகளைத் தின்று இறப்பதே நல்லதென்று சிறிஞாள், தலைவி. எ - டி.

(140)

வேறு

இங்குள் முலைநேர் குரும்பை யிவையாய் குயம்போல்
தங்கும் மிளநீ ருவை யன்னவ டன்னையின்றாள்
கொங்கை நிகரு மடற் பாளைக் குழுவிதென்றோர்
மங்கை நகைப்ப வவை காட்டியொர் வள்ளனின்றான்.

ப - ரை : இங்கு உன் முலைநேர் குரும்பை இவை - தலைவியே யிங்ங
னம் உன் நகிலங்களை யொக்கும் இக்குரும்பைகள், யாய் குயம்போல்
தங்கும் இளநீர் உவை - நின் அன்னையின் நகிலங்களைப்போல் விளங்கும்
உவ் இளநீர், அன்னவள் தன்னை ஈன்றாள் கொங்கை நிகரும் - அவ்
வன்னையை யின்றவளது நகிலங்களை யொக்கும், மடல் பாளைக் குழுவிது
என்று - இம் மடலோடு கூடிய பாளைக் கூட்டம் என்று, ஓர்
மங்கை நகைப்ப அவை காட்டி - ஒரு தலைவி நகைசெய்ய அவைகளைக்
காட்டி, ஓர் வள்ளல் நின்றான் - ஒரு தலைவன் நின்றான். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு தலைவன், தலைவி சிரிக்குமாறு, இங்கு உன் நகி
லங்களை யொக்கும் இக் குரும்பைகள், நின் யாயின் நகிலங்களை யேய்க்
கும் இளநீருவை, யவளை யின்றவளது நகிலங்களை நிகரும், மடற்பாளைக்
கூட்டம் என்று, காட்டி நின்றான். எ-டி. (141)

ஓவாத தெங்கி விளம் பாளையி றென்றுதன்னைத்
தாவா வொருவன் கொடுவந்தொரு தையன் முன்போய்ப்
பாவாய் தமிழே னுயிரேநின் பனை முலைக்காங்
கோவாத முத்தத் தொடையிங் கிது கொள்கவென்றான்.

ப - ரை : ஓவாத தெங்கின் இளம்பாளையின் ஒன்றுதன்னை - குறை
வற்ற தென்னமரத்தின் இளமைமிக்க ஒரு பாளையின் ஒரு அலக்கை,
தாவா ஒருவன் கொடுவந்து - தாவிப் பிடுங்கிக்கொண்டு ஒரு தலைவன்
வந்து, ஒரு தையல் முன் போய் - ஒரு பெண்கொடியின் முன்னே போய்,
பாவாய் - பாலை போல்பவளே, தமிழேன் உயிரே - தமிழேனது உயிர்
போல்பவளே, நின் பனை முலைக்கு ஆம் - நினைது பருத்த நகிலங்களுக்
கியைந்த, கோவாத முத்தத் தொடையிங்கிது - இந்தக் கோத்துச்
செய்யாத முத்துமாலையை, கொள்க என்றான் - ஏற்றுக்கொள் என்
றான். எ - று.

பொ - ரை : குறைவற்ற. ஒரு தென்னம்பாளையின் இளம் அலக்
கைப் பிடுங்கிக்கொண்டு வந்து ஒரு தலைவன், தலைவியின் முன்
போய்ப் பாவாய்! என்னுயிரே! நின் நகிலங்களுக்கி யைந்த முத்துமலை
யிது என்று கொடுத்தான். எ - டி. (142)

மின்னார் தமக்கோ ரரசே வெறி வேங்கைவீயும்
புன்னாக வீயுங் கொணர்ந்தேன் புனை கிற்றியென்ன
மன்னா வுனக்குப் பல ருண்டுகொன் மாதரென்துத்
தன்னாவி யன்னான் றனைச் சீறியொர் தையல்போனான்.

ப - ரை : மின்னார் தமக்கு ஓர் அரசே - மின்போன்ற மங்கையர்
கட்கெல்லாம் ஒரு தலைவியே, வெறி வேங்கை வீயும் - வரசனைமிக்க
வேங்கைப் பூவும், புன்னாக வீயும் கொணர்ந்தேன் - புன்னாகப் பூவும்
கொடுவந்தேன், புனைகிற்றி என்ன - குடுவாய் என்று கூற, மன்னா
உனக்குப் பலர் உண்டுகொல் மாதர் என்னு - தலைவ உமக்குப் பாரியர்
பலர் உண்டுபோலும் என்று கூறி, தன் ஆவி அன்னுன்தனைச் சீறி - தன்
உயிர்போன்ற தலைவனைச் சினந்து, ஓர் தையல் போனான் - ஒரு தலைவி
சென்றாள். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு தலைவன் தலைவியைப் பார்த்து, பெண்கள் நாய
கமே, வாசனைமிக்க வேங்கைப்பூவும், புன்னாகப்பூவும் கொடுவந்தேன்.
குடுத்தியென்ன, தலைவ உனக்குப் பாரியர் பலருண்டுபோலும் என்று
தன் உயிர்போன்ற தலைவனைச் சினந்து சென்றாள் ஒரு தலைவி. எ-டி. (143)

பொன்பெற்ற மார்ப நெருவன் சிலபோது கொய்து
கொன்பெற்ற வேற்கண் மடவார்கைக் கொடுத்த லோடும்
பின்பெற்ற நங்கை வெகுண்டாள் பழு தென்றுபேசி
முன்பெற் றவளு மவைசிந்தி முனிந்து போனான்.

ப - ரை : பொன்பெற்ற மார்பன் ஒருவன் - அழகிய மார்பினை
உடைய ஒரு தலைவன், சிலபோது கொய்து - சில பூக்களைப் பறித்து,
கொன்பெற்ற வேல் கண் - பெருமைமிக்க வேல் போன்ற கண்களை
உடைய, மடவார் கை கொடுத்தலோடும் - தன் பாரியார் ஆய இரு
பெண் நல்லார் கையில் கொடுத்தலும், பின் பெற்ற நங்கை வெகுண்
டாள் - பின்னே வேண்டிய பெண்கொடி சினமுற்றாள், பழுது என்று
பேசி - இவை குற்றமுடையன என்று கூறி, முன் பெற்றவளும் - முன்னே
வாங்கியவளும், அவை சிந்தி முனிந்து போனான் - அவைகளைச் சிந்திச்
சினந்து சென்றாள். எ - று.

பொ - ரை : ஒரு தலைவன் சில பூக்களைக் கொய்து, தன் பாரியார்
இருவர் கையிலும் கொடுத்தானாக, பின்னே யேற்றவள் சினந்தாள்,
இவை பழுதுள்ளவையென்று பேசி, முன்பெற்றவளும், அப்பூக்களைச்
சிந்திச் சீறிச் சென்றாள். எ - டி. (144)

அப்பூர் விழியா ளொரு மூவகைத் தாயபூவும்
மைப்பூங் குழலிற் புனைந்தாள தொர் வள்ளுக்கி
மெய்ப்பூவை யன்னாய் மருங்குன் முடிவெய்த மென்கார்
முப்பூ வினைந்த படியென்கொன் மொழிக வென்றான்.

ப - ரை : அப்பு ஊர் விழியாள் - அம்புபோலச் செல்லும் கட்பார்
வையையுடைய ஒரு பெண்கொடி, ஒரு மூவகைத்தாய பூவும் - மூவகைப்
பூக்களையும், மைப்பூங் குழலில் புனைந்தாள் - கரிய அழகிய கூந்தலில்
சூடினாள், அது ஓர் வள்ளல் நோக்கி - அதனையொரு தலைவன் பார்த்து,
மெய்ப்பூவை அன்றாய் - நாகணவாய்ப்புள்ளையொத்த மெய்யினை உடை
யாய், மருங்குல் முடிவெய்த - இடையிறுமாறு, மென்கார் - மிருது
வான கூர்ந்த வானமுகிலானது, முப்பூவினைந்தபடி யென்கொல் - முப்பூ
வினைந்தது எங்ஙனம், மொழிக என்றான் - சொல்லுக என்றான். எ - று.

பொ - ரை : அம்பொத்த கண்களையுடைய ஒரு தையல், மூவகைப்
பூக்களையும், கரியகூந்தலில் சூடினாள். அதனை, ஒருவிடலை கண்டு,
நாகணவாயையொத்தவளே, உன் இடையிறுமாறு, கூந்தற்காரில்,
முப்பூவினைந்தது எங்ஙனம் சொல் என்றான். எ - டி. (145)

இத்தன்மை மைந்தர் பலரும் மிகல் வேற்கணரும்
மெய்த்தண் மலர்க் காவுலவா வினையாடி மீண்டு
தத்தம் பட மாளிகை புக்கனர் தானுமாங்கே
யத்தம் மய வெற்படைந் தான்கதி ராயிரத்தோன்.

ப - ரை : இத்தன்மை - இங்ஙனம் கூறிப்போந்த முறைமையாகவே,
மைந்தர் பலரும் - பல ஆடவர்களும், இகல்வேல் கண்ணாரும் -
பொருதொழில் வல்ல வேல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்களும்,
மெய்த்தண் மலர்க்கா உலவா - மெய்மையான குளிர்ந்த பூஞ்சோலையி
லுலவி, வினையாடி - வினையாட்டயர்ந்து, மீண்டு - திரும்பி, தத்தம்
படமாளிகை புக்கனர் - தம்மக்குரிய படவீடுகள் தோறும் சென்றார்,
தானும் ஆங்கே - தானும் அங்ஙனம், அத்தம் மய வெற்பு அடைந்தான் -
அத்தமய வெற்பை அடைந்தான், கதிர் ஆயிரத்தோன் - ஆயிரங்
கிரணங்களையுடைய சூரிய தேவன். எ - று.

பொ - ரை : இங்ஙனமாகவே, பல ஆடவ மகளிர்களும், நல்ல
தண்ணிய, பூஞ்சோலையிலுலவி, வினையாடி மீண்டு தம்மம் படவீடுகள்
தோறும் சென்றார். சூரிய தேவனும், அத்தமய கிரியையடைந்தான்.
எ - டி. (146)

வேறு

ஏலக் காவின் மாக்கள் புகுந்தே யினிதாடும்
கோலச் செவ்வி நோக்கின னாங்கொல் குடபாலின்
மாலைச் செக்கர் வானம தாகு மலிதண்பூஞ்
சோலைக் குள்ளே தானு மடைந்தான் சுடர்வெய்யோன்.

ப - ரை : ஏலக்காவின் மாக்கள் புகுந்தே இனிது ஆடும் - ஏலமரச் சோலையிலே மக்கள் புகுந்து இனிமையாக விளையாடிய, கோலச்செவ்வி நோக்கினனாங் கொல் - அழகிய தோற்றத்தைக் கண்டான் போலும், குடபாலின் - மேற்குத் திக்கிலே யமைந்த, மாலைச் செக்கர் வானம் அது ஆகும் - மாலைக்காலத்து வரும் செவ்வானம் என்னும், மலிதண்பூஞ் சோலைக்குள்ளே - பூக்கள் மிக்க தண்ணிய சோலையினுள்ளே, தானும் அடைந்தான் சுடர் வெய்யோன் - செங்கதிர்ச் செல்வனும் சூரியதேவன் தானும் சென்றான். எ - று.

பொ - ரை : ஏலமரச் சோலையிலே, மக்கள் புகுந்து விளையாடும் தன்மையைக் கண்டான் போலும், சூரியதேவன் தானும், மேற்றிசைக் கண்ணுள்ள செவ்வானம் என்னும் சோலைக்குள்ளே சென்றான். எ - டி. (147)

முந்தைச் செக்க ராகிய புத்தேண் மொய்யம்பிற்குழ்
தந்திப் போர்வை போலிரு ளீட்டஞ் சார்வெய்த
வந்தத் தேவன் மீமிசை யண்டத் தவர்வீசும்
கந்தத் தண்போ தொப்பன தாரா கணமெல்லாம்.

ப - ரை : முந்தை - பழமை மிக்க, செக்கர் ஆகிய - செவ்வானம் போற்றோன்றிய திருமேனியையுடைய, புத்தேன் - சிவபிரானது, மொய்யம்பில் குழ் தந்திப் போர்வைபோல் - திருப்புயங்களிலே குழப் போர்த்த (காயாசுரன் என்னும்) யானையின் தோலேபோல, இருள் கூட்டம் சார்வெய்த - இருட்குழாம் சார, அந்தத் தேவன் மீமிசை - அத் தகைய கரியுரி மூர்த்தியின்மீது, அண்டத்தவர் வீசும் - விண்ணுலக வாசிகளான தேவர்களால் வீசப்பட்ட, கந்த - வாசனை மிக்க, தண் போது ஒப்பன - தண்ணிய பூக்களை யொப்பன, தாராகணம் எல்லாம் - நட்சத்திரங்கள் எல்லாம். எ - று.

பொ - ரை : பழைய செவ்வானம் போற்றோன்றிய, சிவபிரானது திருப்புயங்களிற் குழ்ந்த ஆணைத்தோல்போல, இருட்கூட்டம் சார, அப்பெருமான்மீது, தேவர்கள் வீசிய பூக்களைப்போன்றன நட்சத்திரங்கள். எ = டி. (148)

படையா நேமிப் பண்ணவ னூர்பாற் கடலுக்கோர்
தடையா யுற்றூ ரென்றிமை யோர்தண் டயிர்வேலை
கடையா நிற்ப வேதிரள் வெண்ணெய் கடிதேவந்
தடையா நின்றல் போல வுதித்திட் டதுதிங்கள்.

ப - ரை : படையாம் நேமிப் பண்ணவனூர் - சக்கரத்தைப் படையா
வுடைய கண்ணபிரான், பால்கடலுக்கு ஓர் தடையாய் உற்றார் என்று -
திருப்பாற் கடலைக் கடைவதற்கு ஒரு தடையாய் இருந்தார் என்று,
இமையோர் - தேவர்கள், தண்தயிர்வேலை கடையா நிற்பவே - தண்
ணிய தயிர்க்கடலைக் கடைந்தபோழ்து, திரள் வெண்ணெய் - திரளுகின்ற
வெண்ணெய்யானது, கடிதே வந்து அடையா நின்றல்போல உதித்திட்
டது - விரைந்து வந்து அடைவது போல உதயம் செய்தது, திங்கள் -
சந்திரன். எ - று.

பொ - ரை : சக்கரபாணியாகிய திருமால், பாற்கடலுக்கு ஒரு
தடையாயுற்றார் என்று தேவர்கள் தயிர்க்கடலைக் கடைந்தபோழ்து,
வெண்ணெய் திரண்டு தோன்றியதுபோல சந்திரன் தோன்றினான்.
எ - டி. (149)

காணப் பட்டான் விண்மதி யென்னக் காமத்தில்
பூணப் பட்ட மாமதி தோன்றப் புலர்வெய்தி
யாணர்க் கிண்ணத் துண்ணிறை தேற லினிதட்டிப்
பாணிக் கொண்டே மேவுத லுற்றார் பலமாதர்.

ப - ரை : காணப்பட்டான் விண்மதி என்ன - சந்திரன் வானமீது
தோன்றினான் என்ற அளவிலே, காமத்தில் பூணப்பட்ட மாமதி
தோன்ற - காம உணர்ச்சியாகிய அறிவு தலைப்பட, புலர்வு எய்தி -
வாடி, யாணர்க் கிண்ணத்து உள் - புதிய வள்ளங்களின் உள்ளே, நிறை
தேறல் இனிது அட்டி - நிறைந்த மதுவை யினிதாகப் பூரித்து, பாணி
கொண்டே - கையில் கொண்டு, மேவுதல் உற்றார் பலமாதர் - விளங்கி
னார் பல மங்கையர்கள். எ - று.

பொ - ரை : பல வனிதையர்கள், வானமீது சந்திரன் தோன்றி
னான் என்ற அளவில், காமஉணர்ச்சி மிக்காராய், வாடிக், கிண்ணங்
களிலே, மதுவைவார்த்துக் கையிற்கொண்டு விளங்கினார். எ - டி. (150)

வேறு

தூயதன் றுகிய புனலெலா நல்கியே சூழ்ந்த தெங்கின்
காயின் வந்திடுபயன்கொள்ளு வார்போற் சில காளைமாரர்கள்
ஆயதண் டேறலை யரிவைமார் நுகருவா னருளி யன்னார்
வாயின்வந் தூறுமெல் லமிர்தினைக் கொள்வதற் குள்ளம்
வைத்தார்.

ப - ரை : தூயது அன்று ஆகிய - தூய்மையற்ற, புனல் எலாம் நல்கியே - நீரினையெல்லாம் ஊட்டி, சூழ்ந்த தெங்கின்காயின் வந்திடு பயன்கொள்ளுவார் போல் - தென்னமரத்தின் மீது சூழ்ந்த காய்களின் இளநீரையுண்பவர்போல, சில காணையர்கள் - சிலகாணையர்கள், ஆய தண்டேறலை - தண்மையாகிய மதுவினை, அரிவைமார் நுகருவான் அருளி - மங்கை நல்லார்கள் உண்ணுமாறு கொடுத்து, அன்னார் - அம்மகளிர்களது, வாயின் வந்து ஊறும் - வாயினிடத்துச் சுரக்கின்ற, மெல் அமிர்தினை - மென்மையான அதரபானத்தை, கொள்வதற்கு உள்ளம் வைத்தார் - உண்ண விரும்பினார். எ - று.

பொ - ரை : சில காணையர்கள், தென்னமரத்துக்கு, அசுத்த நீரை யூட்டி யவற்றின் இளநீரையுண்டு சுவைக்கும்மாறு போல, மங்கையர்க்கு மதுவையுதவி யவரது அதரபானத்தைத் தாம் அருந்த விரும்பினார். எ - டி. (151)

தெள்ளுபே ரமிர்தநேர் சொல்லினார் தேறல்பெய்

கின்றவெள்ளி

வள்ளமான வையெலாம் பொலிவன வானகத் திடையுதித்த
வொள்ளிதா கியமதி யொன்றினை நோக்கியொண்

புவியினூடே

கொள்ளையாய் மதிபல மாறுமா றுயெழுங் கொள்கை

போலும்.

ப - ரை : தெள்ளுபேர் அமிர்தம் நேர் சொல்லினார் - தெளிந்த பெருமைமிக்க அமிர்தத்தை ஒத்த வசனத்தை உடைய வனிதையர்கள், தேறல் பெய்கின்ற வெள்ளி வள்ளமானவை எல்லாம் பொலிவன - மதுவை வாரக்கின்ற வெள்ளிய கிண்ணங்கள் யாவும் விளங்கும் காட்சி, வானகத்திடை உதித்த - வானமீது உதயம் செய்த, ஒள்ளிது ஆகிய மதி ஒன்றினை நோக்கி - ஒளிபொருந்திய ஒரு சந்திரனைக் கண்டு, ஒண்புவியின் ஊடே - விளங்காநின்ற பூமியினிடத்தே, கொள்ளையாய் - கூட்டமாக, மதிபல - பல சந்திரர்கள், மாறுமாறாய் எழும் கொள்கை போலும் - மாறு மாறாகத் தோன்றும் தன்மைபோலும். எ - று.

பொ - ரை : அமிர்தம் போல வசனிக்கும் மங்கையர்கள், மதுவைப் பூரிக்கின்ற வெள்ளிய கிண்ணங்கள் விளங்கும் காட்சி, வானமீது தோன்றிய சந்திரனைக் கண்டு, பூமியினிடத்தே மாறுமாறாகப் பல சந்திரர் தோன்றுதல்போலும். எ - டி. (152)

அளியினுக் குணவதாந் தேறல்வாய்க் கொண்டதோ
 ரரிவையாற்றக்
 களிமயக் கெய்துவா ளிந்துவை நோக்கியிக் கடியதேறந்
 றுளியினைக்கோடியே லுனதுமா சுள்ளதுந்தொலையுமின்னும்
 ஒளியினைப் பெறுதிநின் னூனமுந் தவிர்தியென் றுரை
 செய்கின்றாள்.

ப - ரை : அளியினுக்கு உணவது ஆம் தேறல் - வண்டுகளுக்கு உணவாகிய மதுவினை, வாய்க் கொண்டதோர் அரிவை - உண்டவ ளான ஒரு பெண்கொடி, ஆற்றக் களிமயக்கு எய்துவாள் - மிகுதியும் களிப்புற்று மயங்குபவளாய், இந்துவை நோக்கி - சந்திரனைப் பார்த்து இக்கடிய - இந்த மணம்மிக்க, தேறல் துளியினைக் கோடியேல் - கட திவலையையுட்கொண்டாயெனின், உனது மாசு உள்ளதும் தொலையும் - உன்னிடத்துள்ள களங்கமானதும் நீங்கும், இன்னும் ஒளியினை பெறுதி - இப்போழ்துள்ள ஒளியினும் மேம்பட்ட ஒளியையும் பெறுவாய், நின் ஊனமும் தவிர்த்தி என்று உரைசெய்கின்றாள் - உனது குற்றமும் தீருதி என்று பிதற்றுகின்றாள். எ - று.

பொ - ரை : பெரிதும் சுள்ளாண்டு மயங்கிய ஒரு வனிதை, இந்து வைப் பார்த்து, இக்கடதிவலையை நீயும் உண்டால், உனது மாசும் தீர்ந்து, பெரிய ஒளியையும் பெற்றுக் குறையும்தீரும் என்று கூறு கின்றாள். எ - டி. (153)

கருதியா னுண்டிரு நறவினைக் கண்டுகா மித்துநாளும்
 திரிதியான் மதியமே நாணமுற் றாய்கொலோ செப்பு
 கில்லாய்
 பரிதியார் தம்மின் வீ ரெய்துவா யன்னதைப் பகிர்வனிங்ஙன்
 வருதியா லென்றனடே றலாற்றெளிவிலாமையல்பெற்றாள்.

ப - ரை : கருதியான் உண்டிடும் நறவினைக் கண்டு காமித்து - யான் விரும்பியுண்ணுகின்ற கள்ளைக் கண்டு அவாவி, நாளும் திரிதியால் மதியமே - தினம்தோறும் திரிகின்றாய் சந்திரனே, நாணம் உற்றாய் கொலோ செப்புகில்லாய் - வெட்கப்படுகின்றாய் போலும் ஒன்றும் கூறு கின்றாயில்லை, பரிதியார் தம்மின் வீறு எய்துவாய் - சூரியனைப்போன்ற பிரகாசத்தையும் பெறுவாய், அன்னதைப் பகிர்வன் - அதையுனக்கும் பங்கிட்டுத் தருவேன், இங்ஙன் வருதியால் என்றான் - ஈண்டுவா என்று அழைத்தாள், தேறலால் - உட்கொண்ட மதுவினால், தெளிவு இல்லா மையல் பெற்றாள் - தெளிவற்ற மயக்கம்மிக்க ஒரு வனிதை. எ - று.

பொ - ரை : கள்ளுண்டு களித்த ஒரு பெண்கொடி, சந்திரனைப் பார்த்து கூறுவள், யான் விரும்பியுண்ணும் மதுவினைக்கண்டு, என்றும், அவாவித் திரிகின்றாய் ஒன்றும் சொல்கிலை, வெட்கினாய் போலும், இங்கே வா அதைப் பகிர்ந்து தருவேன். எ - று. (154)

என்னொடே தோன்றினு யானெனுந் தன்மையாய்
யாதும்வேண்டாய்
பின்னரு முன்னுமாய் வைகலுந் திரிகுவாய் பிரிகிலாதாய்
யின்னரு வுண்கென வுதவினுங் கொள்கிலா யென்றெருத்தி
தன்னதா நீழலோ டீடினாள் வாடினா டளர்தலுற்றாள்.

ப - ரை : என்னொடே தோன்றினாய் - என்னோடு தோன்றினாய், யான் எனும் தன்மையாய் - என்னைப் போன்றாய், யாதும் வேண்டாய் - என்னிடத்து ஒன்றையும் விரும்புகின்றாய் இல்லை, பின்னரும் முன்னுமாய் - பின்னும் முன்னுமாக, வைகலும் திரிகுவாய் - தினந்தோறும் திரிகின்றாய், பிரிகிலாதாய் - என்னைவிட்டுப் பிரிகின்றாயும் இல்லை, இந்நரு உண்கு என உதவினும் - இனிய கள்ளினை யுண் என்று தந்தாலும், கொள்கிலாய் என்று - ஏற்றுக்கொள்கின்றாயில்லை யென்று கூறி, ஒருத்தி - கள்ளுண்டு களித்த ஒரு பெண்கொடி, தன்னது ஆம் நீழலோடு - தன் நீழலோடு, ஊடினாள் வாடினாள் தளர்தல் உற்றாள் - வெறுத்து வாடித் தளர்ந்தாள். எ - று.

பொ - ரை : மதுவுண்டு களித்த ஒரு மாது, தன்னீழலைப் பார்த்து, என்னோடு தோன்றினாய், என்னைப் போன்றாய், யாதும் விரும்பாய், பின்னும் முன்னும் ஆய் எப்போதும் திரிகின்றாய் என்று வெறுத்துரை யாடித் தளர்ந்தாள். எ - டி. (155)

அங்கைவள் ளந்தனின் மதுவையுண் டயருவா ளன்ன தற்குட்
செங்கயல் விழியையும் வாலிதட் பொலிவையுந்
தெரியநோக்கி
யிங்கெனைக் கூடியே கணவர் போயினர் கொலாமென்
றெருத்தி
பொங்குசீற் றத்தளா யோடினா னாடினாள் புலர்தலுற்றாள்.

ப - ரை : அங்கை வள்ளம் தனின் மதுவை உண்டு அயருவாள் - கையகத்துள்ள கிண்ணத்துள் மிக்க மதுவை உண்டு சோருகின்ற ஒரு வனிதை, அன்னதற்குள் - அக் கிண்ணத்தினுள், செங்கயல் விழியையும் - சிவந்த கயல் மடசம் போன்ற கண்களையும், வால் இதழ்ப் பொலிவையும் - வெளுத்த அதரத்தின் பொலிவினையும், தெரியநோக்கி -

தெரியக் கண்டு, இங்கு - இவ்விடத்தே, எனைக் கூடியே - என்னைச் சேர்ந்து, கணவர் போயினர் கொலாம் என்று - மணவாளர்கள் சென்றார் போலும் என்றுன்னி, ஒருத்தி - ஒரு பெண், பொங்கு சீற்றத்தாய் - பெரிய சினம் உடையளாய், ஓடினாள் நாடினாள் புலர்தலுற்றாள் - ஓடித் தேடிக்காய்ந்தாள். எ - று.

பொ - ரை : கள்ளாண்டு வாடுகின்ற பெண் ஒருத்தி, கையிலுள்ள கிண்ணத்துள் தன் கண்ணையும் அதரத்தையும் கண்டு இவ்விடத்தே யென்னைக் கணவர் கூடிச் சென்றார் என்று சினந்து தேடினாள். எ - டி. (156)

வேறு

திருந்திழை மார்சிலர் செவ்வித் தேறலை
யருந்தினர் வெறுத்தன ரமுதந் தன்னையும்
பொருந்திடு கணவரைப் புணரு மாசையால்
வருந்தினர் தழுவென மதியை யுன்னுவார்.

ப - ரை : திருந்திழைமார் சிலர் - திருத்தம் மிக்க அணியணிந்த சில வனிதையர்கள், செவ்வித் தேறலை அருந்தினர் - நல்ல மதுவைக் குடித்து, வெறுத்தனர் அமுதம் தன்னையும் - உணவையும் வெறுத்து, பொருந்திடு கணவரைப் புணரும் ஆசையால் - தத்தமக்கியைந்த தலைவரைப் புணரும் வேட்கை மிகுதியால், வருந்தினர் - வருந்தி, தழுவென மதியை உன்னுவார் - சந்திரனைத் தீயென்று எண்ணுவாரானார். எ - று.

பொ - ரை : சில வனிதையர்கள், மதுவருந்தி யுணவையும் வெறுத்து, கணவரைப் புணர அவாவி, வருந்திச் சந்திரனைத் தழுவென்று எண்ணுவாரானார். எ - டி. (157)

வாடுகின் றார்சிலர் மகிழ்நர் வந்திட
ஆடுகின் றார்சில ருவக்கின் றார்சிலர்
பாடுகின் றார்சிலர் பணிகின் றார்சிலர்
ஆடுகின் றார்சிலர் நறவ மார்ந்துளார்.

ப - ரை : வாடுகின்றார் சிலர் - சில வனிதையர்கள் வாடுகின்றார், மகிழ்நர் வந்திட ஊடுகின்றார் சிலர் - தலைவர்வர இதுகாறும் யாரிடம் சென்றீர் என்று பிணங்குகின்றார் சிலர், உவக்கின்றார் சிலர் - சிலர் மகிழ்ச்சியுறுகின்றார், பாடுகின்றார் சிலர் - சிலர் பாடுகின்றார், பணிகின்றார் சிலர் - சிலர் வணங்குகின்றார், ஆடுகின்றார் சிலர் - கூத்தாடுகின்றார் சிலர், நறவம் ஆர்ந்துளார் - மதுவுண்ட மங்கையர்கள். எ - று.

பொ - ரை : கள்ளுண்ட வனியையருள் சிலர் வாடுகின்றார், கணவர் வரப் பிணங்குகின்றார் சிலர், சிலர் மகிழ்கின்றார், சிலர் பாடுகின்றார், சிலர் வணங்குகின்றார், சிலர் ஆடுகின்றார். எ - டி. (158)

அந்தரப் புள்ளொடு மனிக டம்மொடும்
வந்தடுத் தவரொடு மடந்தை மார்சிலர்
சந்தரத் தேறலைத் துய்த்து வாமமாந்
தந்திரக் கிளைஞர்போற் றம்மி வீண்டினார்.

ப - ரை : அந்தரப் புள் ஓடும் அனிகள் தம்ஓடும் - வான்வழிச் செல்லும் பட்சிகளோடும் வண்டுகளோடும், வந்து அடுத்தவர் ஓடும் - அங்ஙனம் வந்து சார்ந்தவரோடும், மடந்தைமார் சிலர் - பெண் நல்லார் சிலர், சந்தரத் தேறலைத் துய்த்து - நிறம் மிக்க கள்ளைக் குடித்து, வாமம் ஆம் தந்திரக் கிளைஞர்போல் - வாம தந்திரநூலை யறுசரிப்பவரது கூட்டம் போல, தம்மின் ஈண்டினார் - தம்மிற் கூடினார்கள். எ - று.

பொ - ரை : சில தையலர், மதுவுண்டு மயங்கிப் பட்சிகளோடும் வண்டுகளோடும் வந்து சேர்ந்த பிறரோடும், வாமநூலோர் போலத் தம்மிற் கூடினார். எ - டி. (159)

விள்ளுறு நாணினர் வீழ்ந் தூசினர்
உள்ளுறு களிப்பின ருரை மயங்கினர்
தள்ளுறு தம்முணர் வின்றிச் சாம்பினார்
கள்ளினு முளதுகொல் கருத் தளிப்பதே.

ப - ரை : விள்ளுறு நாணினர் - வேறுபட்ட நாணத்தை யுடைய ராயும், வீழும் தூசினர் - அவிழ்ந்து வீழும் புடவையராயும், உள்ளுறு களிப்பினர் - உள்ளத்துட் களிப்புடையராயும், உரை மயங்கினர் - பேச்சுத் தடுமாறுபவராயும், தள்ளுறு தம்முணர்வு இன்றிச் சாம்பினார் - தம்மை நல்வழியிற் றள்ளும் அறிவு மயங்கி வாடினார், கள்ளினும் உளது கொல் கருத்து அழிப்பதே - அறிவை மயக்கும் பொருள் கள்ளினும் பார்க்க வேறும் உண்டோ. இன்று. எ - று.

பொ - ரை : நாணமற்றுத் தூசற்றுக் களிப்புற்றுப் பேச்சுத் தடுமாறி, அறிவற்று வாடினார், கள்ளுண்டார் எனின் அறிவைக் கெடுக்கும் பொருள் கள்ளினும் பார்க்க வேறு இல்லை. எ - டி. (160)

இத்திற மதுவினை யினிதின் மாந்தினோர்
மத்தரின் மயங்கினர் மனந் தெளிந்துழி
தத்தம திறைவருந் தாமுங் கூடியே
யத்தலை முயங்கின ரார்வ மிக்குளார்.

ப - ரை : இத்திறம் - இங்ஙனமாக, மதுவினை இனிதின் மாந்தி
னோர் - கள்ளினை யினிதாக உண்ட மங்கையர்கள், மத்தரின் மயங்கினர் -
உன்மத்தர் போல மயங்கி, மனம் தெளிந்துழி - மனம் தெளிந்த
விடத்து, தத்தமதிறைவரும் தாமும் கூடியே - தத்தம் தலைவரும் தாமும்
சேர்ந்து, அத்தலை முயங்கினர் ஆர்வம் மிக்குளார் - பேராசையுடையராய்
யவ்விடத்தே புணர்ந்தார். எ - று.

பொரை : இங்ஙனம், மதுவுண்ட மங்கையர்கள், மயங்கிப் பின்
தெளிந்து, தத்தம் கணவரும் தாமும் சேர்ந்து அங்ஙனம் ஆர்வமுற்று
அவ்விடத்தே புணர்ந்தார். எ - டி. (161)

ஏயுறு பரிசன மினைய தன்மையான்
மேயின விங்கிது விளம்பி னுமினி
யாயிடை வந்திடு மரசர் செய்கையும்
நாயகன் வதுவையு நவிலு வாமரோ.

ப - ரை : ஏயுறு பரிசனம் இனைய தன்மையால் மேயின - இயைந்த
பரிசனமாக்கள் இத்தகைமையாக இருந்தார்கள், இங்கிது விளம்பினும் -
இதனை யிண்டுக் கூறிலும், இனி-இனிமேல், ஆயிடை வந்திடும் அரசர்
செய்கையும் - அங்ஙனம் வந்த அரசர்களது செய்கையையும், நாயகன்
வதுவையும், - வெற்றிவேல் நாயகனும் ஆறுமுகப்பண்ணவனது திருமண
விழாவையும், நவிலுவாமரோ - கூறுவாம். எ - று.

பொ - ரை : பரிசனங்கள் இங்ஙனம் இருப்பாரானார். அதனை யிண்
டுக் கூறிலும். இனி ஆண்டு வந்த அரசர்களது செய்கையையும் முருக
நாயகனது திருமணத்தையும் கூறுவாம். எ - டி.

(162)

கொன்னுனை வேன்முசு குந்த ஓதியாம்
மன்னவர் யாவரும் வைய நீங்கியே
தன்னிக ரிலாததோர் தலைவன் மேவிய
பொன்னிவர் குடுமியம் பொருப்பி லேறினார்.

ப - ரை : கொல் நுனைவேல் முசுகுந்தன் ஆதியாம் - பகைவரைக்
கொல்லும் கூர்நுதிவேலைத் தாங்கிய முசுகுந்தவேந்தன் முதலிய,
மன்னவர் யாவரும் - அரசர்கள் அனைவரும், வையம் நீங்கியே - தேரில்
நின்றும் நீங்கி, தன்னிகர்) இலாததோர் தலைவன் மேவிய - தன்னை
யொப்பாரற்ற தலைவனும் முருகவேள் வீற்றிருக்கின்ற. பொன் இவர்
குடுமி அம் பொருப்பில் ஏறினார் - அழகுமிக்குயர்ந்த சிகரத்தை உடைய
திருப்பரங்குன்றின் மீது ஏறினார். எ - று.

யாவரும் என்பதிலும்மை - முற்று.

பொ - ரை : முசுகுந்தனாதி யேந்தர் யாவரும், தத்தம் தேரிழிந்து, இணையற்ற கந்தவேட் பெம்மான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருப்பரங் குன்றில் ஏறினார். எ - டி. (163)

ஏறினர் வெற்பின்மே லெவருந் தெய்வத
நூறெரி கம்மிய னுனித்துச் செய்திடும்
மாறக றிருநகர் வளங்கண் டிந்திரன்
சாறயர் வதுவையஞ் சாலை நண்ணினார்.

ப - ரை : ஏறினர் வெற்பின்மேல் எவரும் - அங்ஙனம் மலையின் மீது ஏறினர் யாவரும், தெய்வத நூல்தெரி கம்மியன் - சிற்பநூற்புலமை மிக்க தேவத்தச்சன், நுனித்துச் செய்திடும் - நூட்பமாகச் செய்தமைத்த, மாறு அகல் - இணையற்ற, திருநகர் வளம் கண்டு - திருநகரத்தின் வளங்களை யெல்லாம் கண்டு, இந்திரன் சாறு அயர் - சுவர்க்கச் செல்வன் திருமணக்கிரியைகள் செய்கின்ற, வதுவை அம் சாலை நண்ணினார் - மணச்சாலையைடைந்தார். எ - று.

பொ - ரை : மலையின் மீதேறிய யாவரும், தெய்வத்தச்சன் செய்த, திருநகரச் செல்வங்களைக் கண்ணுற்று, இந்திரன் திருமணக்கிரியைகள் செய்யும் மணமண்டபம் புக்கார். எ - டி. (164)

அம்முசு குந்தனை யாதி யாகிய
வெம்முடி மன்னரு மிமைய வர்க்கிறை
செம்மல ரடிகளைச் சென்னி சேர்த்தினார்
கைம்முறை தொழுதனர் களிப்பின் மேலுளார்.

ப - ரை : அம் முசுகுந்தனை ஆதியாகிய எம் முடிமன்னரும் - அந்த முசுகுந்தன் முதலாகிய எந்த முடிமன்னரும், இமையவர்க்கு இறை-தேவர் தலைவனும் இந்திரனது, செம்மலர் அடிகளை - செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை, சென்னி சேர்த்தினார் - தம் சிரமீச் சூட்டி, கைம்முறை தொழுதனர் - முறையே கைகூப்பி வணங்கி, களிப்பின் மேல் உளார் - களிப்பின் மேம்பட்டார். எ - று.

பொ - ரை : அந்த முசுகுந்தனாதி எவ்வரசரும், சுவர்க்கச் செல்வனது திருவடிமலர்களைச் சிரமீச் சூட்டிக் கைதொழுது களித்தார். எ - டி. (165)

கயமலர் குவளையிற் கண்கண் மிக்குளான்
அயலுறு மரசருக் கருளி யாங்கவர்
செயன்முறை வினவியே சிறப்பி னாகிய
நயமொழி பலவுட னவின்று மேவினான்.

ப - ரை : கயம்மலர் குவளையில் - குளத்துப் பூத்த குவளைப்பூப் போன்ற, கண்கள் மிக்குளான் - பல கண்களையுடைய இந்திரன், அயல் உறும் அரசருக்கு அருளி - பக்கத்தே அணுகிய அரசருக்கு அருள் செய்து, ஆங்கவர் செயல்முறை வினவியே - அவர்களது அரசியல் முறைச் செய்கைகளை வினாவி, சிறப்பின் ஆகிய நயமொழி பல உடன் நவின்று மேவினான் - சிறந்த இனிய வார்த்தைகள் பலவற்றைக் கூறி உடன் இருந்தான். எ - று.

பொ - ரை : சுவர்க்கச் செல்வன், தன்பாற் சார்ந்த அரசர்கட்கு அருள் செய்து, அவர்களது அரசியல்முறைகளை வினாவி மகிமைமிக்க, பல உபசார வார்த்தைகளைக் கூறி, உடன் இருந்தான். எ - டி. (166)

மேதகு கதியராய் விசும்பிற் சென்றிடும்
ஆதவன் மதிமுத லமரர் யாவரும்
மாதிர விறைவரு மாத வத்தரும்
பாதல வாணரும் பரங்குன் றெய்தினார்.

ப - ரை : மேதகு கதியர் ஆய் - மேலான கதியினராய், விசும்பில் சென்றிடும் - வானமீது செல்கின்ற, ஆதவன் மதிமுதல் அமரர் யாவரும் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய தேவர் அனைவரும், மாதிர இறைவரும் - திக்குகளில் உள்ள தலைவரும், மாதவத்தரும் - தவமுனிவர்களும், பாதல வாணரும் - பாதல வாசிகளும், பரங்குன்று எய்தினார் - திருப்பரங்குன்றை அடைந்தார். எ - று.

பொ - ரை : மேற்கதியினராய், வானமீது செல்கின்ற சூரியன், சந்திரன் முதலிய தேவரும், திக்குகளில் உள்ள தலைவரும், முனிவரும், பாதாள வாசிகளும், திருப்பரங்கிரியைச் சேர்ந்தார்கள். எ - டி. (167)

விண்டொடர் பிறங்கலின் மிசை யிவர்ந்துபோய்
அண்டரும் பிறருமா யமரர் கோன்றனைக்
கண்டனர் தொழுதனர் களிப்பின் மாதவர்
எண்டகு மாசிக ளியம்பி யெய்தினார்.

ப - ரை : விண்டொடர் பிறங்கலின் மிசை இவர்ந்து போய் - வானமீதுயர்ந்த அப்பரங்கிரியின்மேல் ஏறிச்சென்று, அண்டரும் பிறரும் ஆய் - தேவர்களும் பிறருமாக, அமரர்கோந்தனை கண்டனர் தொழுதனர் - தேவராசனும் இந்திரனைக் கண்டு வணங்கினார், களிப்பின் மாதவர் - முனிவர்கள் களிப்புற்று, எண்தகும் ஆசிகள் இயம்பி எய்தினார் - எண்ணத்தக்க ஆசியுரை கூறிக் கிட்டினார். எ - று.

பொ - ரை : தேவரும் பிறரும், உயர்ந்த அத் திருப்பரங்கிரியின் மீது ஏறிச்சென்று, இந்திரனைக்கண்டு வணங்கினார். முனிவரர், களிப்பு மிக்காராய் ஆசியுரை கூறியனுதினார். எ - டி. (168)

விறல்வரை மாதரும் விண்ணின் மாதரும்
செறிபுனன் மாதருந் திசையின் மாதரும்
உறுதவ மாதரு முரக மாதரும்
மறுவகல் புலோமசை வயின்வந் தீண்டினார்.

ப - ரை: விறல்வரை மாதரும் - பெருமை மிக்கவரை அரமகளிர் களும், விண்ணின் மாதரும் - விண்ணுலகத்துள்ள தெய்வப் பெண்களும், செறிபுனல் மாதரும் - நீரரமகளிர்களும், திசையின் மாதரும் - திக்குகளில் உள்ள தெய்வப் பெண்களும், உறுதவ மாதரும் - இருடிபத்தினியர்களும், உரகமாதரும் - நாகமங்கையரும், மறு அகல் - குற்றமற்ற, புலோமசைவயின் வந்து ஈண்டினார் - இந்திராணியின் பக்கத்தே வந்து நெருங்கினார்கள். எ - று.

பொ - ரை: வரையர மகளிரும், விண்ணர மகளிரும், நீரரமகளிரும், திசையர மகளிரும், இருடிபத்தினிகளும், நாகலோக மங்கையரும், இந்திராணியின் பக்கத்தே வந்து கூடினார்கள். எ - டி. (169)

சூரர மங்கையர் தொல்லை விண்ணவர்
பேரர சியற்றிய பிரான்றன் காதலி
சீரடி வந்தனை செய்து தெய்வத
வாரண மென்பவண் மருங்கி லெய்தினார்.

ப - ரை: சூர் அர மங்கையர் - தெய்வ மகளிர்கள், தொல்லை - பழமையான, விண்ணவர் பேர் அரசு இயற்றிய - தேவர்களது பெரிய அரசியலை நடாத்திய, பிராந்தன் - இந்திரனது, காதலி - மனைவியான இந்திராணியின், சீர் அடி வந்தனை செய்து - சிறந்த அடிகளை வணங்கி, தெய்வத வாரணம் என்பவன் மருங்கில் எய்தினார் - தெய்வயானையம்மையாரது பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ - று.

பொ - ரை: தெய்வ மங்கையர், பழைய தேவர்களது அரசியலை நடாத்திய இந்திரனது மனைவியான, இந்திராணியின் அடிகளை வணங்கி தெய்வயானையம்மையாரது பக்கத்தே வந்து சார்ந்தார். எ - டி. (170)

தெய்வத யானைகே டிய சூருயிர்
வவ்விய வேலினான் மனைவி யாதியால்
எவ்வுல கிற்குநீ யிறைவி யாமென
வவ்வவ ரடிபணிந் தன்பொ டேத்தினார்.

ப - ரை: தெய்வதயானை கேள் - தெய்வயானையம்மையே கேட்பாய், தீய சூர் உயிர் வவ்விய வேலினான் - கொடிய சூரனைச் சங்கரித்த வெற்றிவேற் பெம்மானுக்கு, மனைவி ஆதியால் - மணவாட்டியாகப்

பெறுகின்றாய் (ஆதலின்), எவ் உலகிற்கும் நீ இறைவியாம் என - நீ இனி யெந்த வலகத்துக்கும் அரசியாவாய் என்று கூறி, அவ் அவர் அடி பணிந்து - அவ் அவர்கள் யாவரும் முறையே யடிகளை வணங்கி, அன்போடு ஏத்தினார் - அன்போடு துதித்தார். எ - று.

பொ - ரை : தெய்வயானையே! கேள், சூரசங்கார வெற்றிவேற் பெம்மானுக்கு நீ யினி மணமகளாகின்றாய், ஆதலின் எல்லா உலகத்துக்கும் நீயே அரசி யென்று கூறி யவர்களெல்லாம் வணங்கித் துதித்தார். எ-டி. (171)

கயற்புரை நோக்குடைக் கடவுள் யானைபால்
இயற்படு திருநல னிருக்கப் பின்னரும்
செயற்படு கோலமுஞ் சிறிது செய்திட
மயற்பட வுன்னினர் மடநல் லாரெலாம்.

ப - ரை : கயல்புரை நோக்கு உடை - கயல்மீனையொத்த கண்களையுடைய, கடவுள் யானைபால் - தெய்வயானை யம்மையாரிடத்து, இயற்படு திருநலன் இருக்க - மகிமைமிக்க இயற்கை அழகு இருக்கவும், பின்னரும் - மேலும், செயல்படு கோலமும் சிறிது செய்திட - சிறிது செயற்கை அழகும் செய்யவேண்டும் என்று, மயல்பட உன்னினர் - ஆசைப்பட்டு நினைத்தார், மட நல்லார் எல்லாம் - மடமைத்தன்மை மிக்க அத் தேவ மங்கையர் எல்லாம். எ - று.

பொ - ரை : கயல் மச்சம் போன்ற கண்களை உடைய தெய்வயானையம்மைபால், மேதக்க இயற்கையழகு இருக்கவும், மேலும் செயற்கையழகு சிறிது செய்ய ஆசைப்பட்டு எண்ணினார்கள் அத் தெய்வமங்கையர்கள், எ - டி. (172)

பொன்னக மதனிடைப் புராரி சேயினைத்
தன்னக மிசைகொடு தவத்தை யாற்றினார்
பின்னக மயிர்முடிப் பிணையற் சூழலை
மென்னக விரல்களான் மெல்ல நீக்கினார்.

ப - ரை : பொன்னகம் அதனிடை - பொன்மயமான இமயகிரியி னிடத்தே, புராரி சேயினைத் தன் அகமிசைகொடு தவத்தை ஆற்றினார் - திரிபுரமொரித்த சிவபிரானது மைந்தனும் கந்தவேளைத் தன் மனத்தெண்ணித் தவம் இயற்றிய தெய்வயானையது, பின்னக மயிர் முடிப் பிணையற் சூழலை - பின்னி முடித்த கூந்தலிலுள்ள மலர்மாலைச் சூழலை, மெல் நகவிரல்களால் மெல்ல நீக்கினார் - மென்மையான நகம் பொருந்திய விரல்களினாலே மெல்ல அவிழ்த்தார்கள். எ - று.

பொ - ரை : இமயமலையிற் சரவணத்தடத்தே, முருகவேளை யுன்னித் தவம் முயன்ற தெய்வயானை யம்மையாரது, கூந்தற் சூழலிலுள்ள மலர்மாலையை மெல்ல நீக்கினார். எ - டி. (173)

காசறை விரவிய கடிமென் கூந்தலில்
பூசினர் நாவிநெய் புதிய சந்தமும்
மாசறு பளிதமு மற்று நீவியே
நேசமொ டொண்பனி நீர்கொண் டாட்டினார்.

ப - ரை: காசறை விரவிய கடிமென் கூந்தலில் - மயிர்ச் சாந்து சேர்ந்த வாசனை மிக்க மிருதுவான கூந்தலில், பூசினர் நாவிநெய் - புனுகினைப் பூசி, புதியசந்தமும் - புதிய சந்தனமும், மாசறு பளிதமும் - குற்றமற்ற பச்சைக் கற்பூரமும், மற்றும் நீவியே - பிற வாசனைப் பொருள்களையும் தடவி, நேசமொடு - அன்போடு, ஒண்பனி நீர்கொண் டாட்டினார் - ஒள்ளிய பனிநீரினாலே யபிடேகம் செய்தார். எ - று.

பொ - ரை: அத்தெய்வமங்கையர்கள், அம்மையாரது கூந்தலில் புனுகு, சந்தனம், பச்சைக் கற்பூரம் முதலிய வாசனைப் பொருட்களைத் தடவி, அன்புடன் பன்னீராலேயபிடேகித்தார். எ - டி. (174)

சேந்ததோர் வெம்பணி சீற்றத்த தாற்கரும்
பாந்தளை வாய்க்கொடு பற்று மாறெனப்
பூந்துகிற் கிழிகொடு புனல் வறந்திடக்
கூந்தலை யொற்றினர் குழைமென் கொம்பனார்.

ப - ரை: சேந்ததோர் வெம்பணி - ஒரு சிவந்த வெவ்விய பாம்பா எனது, சீற்றத்தால் - கோபத்தினால், கரும்பாந்தளை வாய்கொடு பற்றும் ஆறு என - கரிய ஒரு பாம்பினை வாயாற் பற்றும் தன்மைபோல, பூந்துகில் கிழிகொடு - மிருதுவான செவ்விய புடவைத் துண்டு கொண்டு, புனல் வறந்திடக் கூந்தலை ஒற்றினர் - நீர் வற்றும்படி யம்மையாரது கூந்தலை ஒற்றினார்கள், குழைமென் கொம்பு அன்னார் - தளிர் களையுடைய மிருதுவான வஞ்சிப் பூங்கொம்பை யொத்த அத்தெய்வ மங்கையர். எ - று.

பொ - ரை: அத்தெய்வ மங்கையர், ஒரு செம்பாம்பு சினந்து, கரும்பாம்பை வாயாற் கவ்வும் தன்மைபோல, சிவந்த புடவைத்துண்டு கொண்டு அம்மையாரின் கூந்தல்தீரை யொற்றினார். எ - டி. (175)

மாந்தளி ரேயென வனப்பு மென்மையும்
காந்தியு மெய்தியே கடவுட் டன்மையால்
தோய்த்திட லின்றியுந் துப்பின் வண்ணமாம்
பூந்துகி லொன்றினைப் புனைந்து டியினார்.

ப - ரை : மாந்தளிர் ஏன - மாந்தளிர்போல, வனப்பும் மென்மையும் காந்தியும் எய்தியே - அழகும் மென்மையும் ஒளியும் பொருந்தி, கடவுள் தன்மையால் - தெய்வீகத் தன்மையினாலே, தோய்ந்திடல் இன்றியும் - செயற்கை நிறநீரில் தோயாமலும், துப்பின் வண்ணம் ஆம் - இயல்பாகவே பவள நிறம் மிக்க, பூம்துகில் ஒன்றினை - பொலிவுமிக்க ஒரு செம்பட்டாடையை, புனைந்து உடையினார் - அலங்கரித்து உடுத்தினார்கள். எ - று.

பொ - ரை : மாந்தளிர் போன்ற அழகிய, பவள நிறம் வாய்ந்த, ஒரு செம்பட்டாடையை, அலங்கரித்து உடுத்தினார்கள். எ - டி. (176)

ஈரறு கதிர்களு மிம்பர் சேர்தலின்
ஆரிருள் யாவையு மஞ்சி யவ்வைதன்
வாரொலி கூந்தலின் மறைபுக் காலெனக்
காரகி னறும்புகை கமழ ஊட்டினார்.

ப - ரை : ஈர் அறு கதிர்களும் - பன்னிரண்டாதித்தர்களும், இம்பர் சேர்தலின் - முருகவேட் பெம்மானது திருமணத்தைச் சேவிக்க ஈண்டு வந்தமையினாலே, ஆர்இருள் யாவையும் அஞ்சி - நிறைந்த இருட் படலங்கள் எல்லாம் அச்சுற்று, அவ்வைதன் - அவ்வம்மையாரது, வார்ஒலி கூந்தலின் மறை புக்கால் என - நீண்ட தழைத்த கூந்தலின் ஒளித்தாற் போல, கார் அகில் நறும்புகை கமழ ஊட்டினார் - நறுமணம் மிக்க கரிய அகிற்புகையைக் கமழுமாறு ஊட்டினார்கள். எ - று.

பொ - ரை : அம்மையாரது கூந்தலில், அகிற்புகை கமழுமாறு ஊட்டினார்கள். அது எம்பிரானது திருமணவிழாவிற்குச் சூரியர் பன்னிருவரும் வந்தமையினாலே, யிருளெல்லாம் அஞ்சி, யம்மையாரது கூந்தலில் ஒளித்ததுபோலும். எ - டி. (177)

பொலம்புரி யுத்தியும் பொருத மஞ்சையும்
வலம்புரி மகரமு மரபில் வானவர்
குலம்புரி தவம்புரை கொம்பின் கூழையில்
நலம்புரி மங்கல நவின்று சாத்தினார்.

ப - ரை : பொலம்புரி உத்தியும் - மாற்றுயர்ந்த பொண்ணுற் செய்யப் பட்ட சீதேவி யென்னும் தலைக்கோலத்தையும். பொருத மஞ்சையும் - எதிர்முகமஞ்சை என்னும் தலைக்கோலத்தையும், வலம்புரி - வலம்புரி சங்கு வடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையும், மகரமும் - மகரப்பகுவாய் என்னும் அணியையும், மரபில் - முறையாக, வானவர் குலம்புரி தவம்புரை - தேவகூட்டத்தவர்கள் செய்த தவத்தை ஒத்த,

கொம்பின் கூழையில் - வஞ்சிப்பூங்கொம்பை யொத்த அம்மையாரது கூந்தலில், நலம்புரி மங்கலம் நவின்று சாத்தினர் - நன்மையைத் தருகின்ற மங்கலவாழ்த்துக் கூறியணிந்தார்கள். எ - று.

பொ - ரை: பொன்னிலயன்ற உத்தி, பொருதமஞ்ஞை, வலம்புரி, மகரப்பகுவாய் என்னும் அணிகளை, முறையே யம்மையாருக்கு, மங்கலச் சொற்கூறிச் சூட்டினர். எ - டி. (178)

விரியினர்க் கோங்கமும் வெட்சியுஞ் செரீஇ
மருமல் ரிதழிடை வைத்து வாசமார்
தெரியலுந் தொடையலுஞ் செறியச் சூட்டியே
சரிசூழன் முடித்தனர் சுழியத் தன்மையால்.

ப - ரை: விரிஇணர் கோங்கமும் வெட்சியும் செரீஇ - விரிந்த தாதினையுடைய கோங்கையும் வெட்சியையும் செருகி, மருமலர் இதழ் இடை வைத்து - மருக்கொழுந்தையும் பூவிதழையும் இடையிடையே வைத்து, வாசம் ஆர் தெரியலும் - வாசனைமிக்க தெரியல் மாலையையும், தொடையலும் - தொடையல் மாலையையும், செறியச் சூட்டியே - நெருங்குமாறு சூட்டி, சரிசூழல் முடித்தனர் சுழியத்தன்மையால் - சரித்த கூந்தலை முடித்தார் சுருள் முடியாய். எ - று.

பொ - ரை: கோங்கும், வெட்சியும் செருகி, மருவும், மலரிதழும் இடையிடையிட்டு, தெரியல் மாலையும், தொடையல் மாலையும் சூட்டி, சுருள் முடியா முடித்தார் சரித்த கூந்தலை. எ - டி. (179)

ஒருமுயன் முழுமதி யுள்புக் காலென
விருவிழி புருவமார் மினைய வற்றொடு
கருநிறங் கண்டிடக் காமர் சாந்தினால்
திருநுத லதனிடைத் திலகந் தீட்டினர்.

ப - ரை: ஒரு முயல் - ஒரு முயல்போன்ற களங்கம், முழுமதி உள்புக்கால் என - பூரணசந்திரனுட் புகுந்தது போல, இருவிழி புருவம் ஆம் இனையவற்றொடு - இரண்டு கண்களும் புருவங்களும் ஆகிய இவற்றொடு, கருநிறம் கண்டிட - கருநிறம் தோன்றுமாறு, காமர் சாந்தினால் - அழகிய மைச்சாந்தினாலே, திருநுதல் அதன் இடை - அழகிய நெற்றியினிடத்தே, திலகம் தீட்டினர் - திலகத்தையும் இட்டார்கள். எ - று.

பொ - ரை: அத்தெய்வ மகளீர்கள், பூரண சந்திரனுள், முயல் களங்கம் புகுந்ததுபோல, இரு கண்கள் புருவங்களோடு விரவ நெற்றியில் மைப்பொட்டிட்டார். எ - டி. (180)

ஊட்டிய நறும்புகை யோதி நின்றொரீஇத்
 தீட்டிய நெருதுதற் றிலகஞ் சேர்தரப்
 பூட்டினர் சுட்டியைப் புயங்க மொன்றுநா
 நீட்டிநஞ் சுயிழ்தரு நிலைமை யீதென.

ப - ரை : ஊட்டிய நறும்புகை - கூந்தற்கு ஊட்டிய அகிற்புகை
 கமழும், ஒதிநின்று ஓரீஇ - அக்கூந்தலில் நின்றும் ஒருவி, தீட்டிய
 திருதுதல் திலகம் சேர்தர - நெற்றியில் இட்ட திலகப் பொட்டைச்
 சாருமாறு, பூட்டினர் சுட்டியை - நெற்றிச் சுட்டியைப் பூட்டினர்,
 (அது) புயங்கம் ஒன்று - ஒரு சற்பமானது, நாநீட்டி நஞ்சு உயிழ் தரு
 நிலைமையீது என - நாலை நீட்டி நஞ்சைக் கக்கும் தன்மைபோலும்.
 எ - று.

பொ - ரை : அகிற்புகை பூட்டிய கூந்தலில் நின்றும், ஒருவி நெற்
 றியில் இட்ட திலகப் பொட்டைச் சேருமாறு, சுட்டியைப் பூட்டினர்.
 இது ஒரு அரவு நாநீட்டி நஞ்சு உயிழ்வதுபோலும். எ - டி. (181)

கோல்வளை யந்நலார் குழையில் வல்லியம்
 சூல்வளை மிடற்றினிற் றொடையன் முத்தணி
 கால்வளை கஞ்சநேர் கரத்துந் தோளினும்
 வால்வளை தொடியிலை வயங்கச் சேர்த்தினார்.

ப - ரை : கோல்வளை அம் நல்லார் - கோலிய வளையலணிந்த அத்
 தெய்வ மங்கையர்கள், குழையில் - அம்மையாரது திருச் செவிகளில்,
 வல்லியம் - இயைந்த காதணிகளையும், சூல்வளை மிடற்றினில் - சங்கு
 போன்ற கழுத்தில், தொடையல் முத்து அணி - அழகிய முத்து மாலை
 யையும், கால்வளை கஞ்சம் நேர்கரத்தும் தோளினும் - கால்வளைந்த
 தாமரைப்பூவை யொத்த கைகளிலும் தோள்களிலும், வால்வளை தொடி
 இலை வயங்கச் சேர்த்தினார் - வெண்மையாகிய வளையலையும் தொடியை
 யும் அணிந்தார்கள். எ - று.

பொ - ரை : கோலிய வளையணிந்த அம் மங்கையர், அம்மையா
 ரது காதுகளில் காதணிகளையும், கழுத்தில் முத்துமாலையையும், கையி
 னும் தோளினும் வெள்ளிய வளையையும் தொடியையும் அணிந்தார்.
 எ - டி. (182)

கொட்டினர் கலவைகள் கொங்கையின் மிசை
 மட்டிமிர் பிணையலு மணியின் கோவையும்
 அட்டினர் படாமுமொன் றதன்கட் சேர்த்தினார்
 இட்டிடை யிடைதனக் கிரக்கம் வைக்கிலார்.

ப - ரை : கொட்டினர் கலவைகள் கொங்கையின் மிசை - அம்மையாரது நகிலங்களின் இடத்தே கலவைச் சாந்துகளை யப்பினார், மட்டு இமீர் பிணையலும் - தேன்றுளி பிலிற்றும் மலர்மாலை யையும், மணியின் கோவையும் - இரத்தின மாலைகளையும், அட்டினர் - அணிந்தார், படாமும் ஒன்று அதன்கட் சேர்த்தினார் - ஒரு உத்தரியத்தையும் அதன் மேல் இட்டார், இட்டு இடை - மிகவும் இருகிய, இடை தனக்கு இரக்கம் வைக்கிலார் - இடை வருந்தும் என்று இரங்காதாராய். எ - று.

பொ - ரை : அம்மங்கை நல்லார். அம்மையாரது, நகிலங்களில் கலவைச் சாந்துகளை யப்பி, மலர்மாலை மணிமாலைகளையும் அணிந்து, ஒரு உத்தரியத்தையும் அதன்மேற் சேர்த்தார். இடை வருந்தும் என்றுன்னாதாராய். எ - டி. (183)

மாடக யாழ்புரை மழலைப் பெண்பிளை
யாடக விரைமல ரணைய தாள்களில்
பாடகம் பரிபுரம் பாத சாலங்கள்
சூடக முன்கையார் தொழுது சூழ்வித்தார்.

ப - ரை : மாடக யாழ்புரை - முறுக்காணியையுடைய வீணையிசை போல, மழலைப் பெண்பிளை - நிரம்பாவார்த்தை பேசும் பெண்பிள்ளை யாகிய வம்மையாரது, ஆடக விரைமலர் அணைய தாள்களில் - வாசனை மிக்க பொற்றாமரை மலர் அணைய திருவடிகளில், பாடகம் - பாடகமும், பரிபுரம் - பரிபுரமும், பாதசாலங்கள் - பாதசாலங்களும் ஆகிய அணிகளை, சூடக முன்கையார் - வணையல் அணிந்த முன்கையினையுடைய வம்மங்கையர்கள், தொழுது சூழ்வித்தார் - வணங்கியணிந்தார். எ - று.

பொ - ரை : வணையணிந்த முன்கையினையுடைய வப்பெண்கள் யாழ் ஒலிபோலப் பேசும் அம்மையாரது பொற்கமலம் போன்ற திருவடிகளை வணங்கிப் பாடகமாதிய காலணிகளைப் பூட்டினார்கள். எ - டி. (184)

தெய்வத மடந்தையர் திருவின் செல்விபால்
இவ்வகை யொப்பனை யியற்றி யேத்தலும்
மைவிரி குவணேநேர் வடிவக் கண்ணினான்
அவ்விடை செய்திடு மமைதி கூறுவாம்.

ப - ரை : தெய்வத மடந்தையர் - அத்தெய்வப் பெண்கள், திருவின் செல்விபால் - திருமகனது மகளாகிய வம்மையாரது திருமேனியில், இவ்வகை - இங்ஙனமாகவே, ஒப்பனை இயற்றி ஏத்தலும் - அலங்காரம் செய்து துதித்தலும், மைவிரி குவணேநேர் - கருங்குவணைமலரையொத்த,

வடிவக் கண்ணினுள் - மேனியிலாயிரங் கண்களையுடைய இந்திரன், அவ்விடை செய்திடும் அமைதி கூறுவாம் - அங்கே செய்கின்ற செயல்களை யுரைப்பாம். எ - று.

பொ - ரை : அத்தெய்வப் பெண்கள் அம்மையார்பால் இங்ஙனம் அலங்காரம் செய்து துதிப்ப இந்திரன் ஆடவர் கூட்டத்துட் செய்வதைக் கூறுவாம். எ - டி. (185)

வேறு

மேலை வானவர்க் கிறையவன் விரிஞ்சனை நோக்கிச் சாலை யாகிய தெவ்வெலாத் தேவருஞ் சார்ந்தார் மாலை தாழ்முடி யெம்பெரு முதல்வற்கு மணஞ்செய்காலை நாடியே யிஃதெனக் கழறுதி யென்றான்.

ப - ரை : மேலைவானவர்க்கு இறையவன் - மேதக்க தேவராசனும் இந்திரன், விரிஞ்சனை நோக்கி - பிரமனைப் பார்த்து, சாலை ஆகியது - திருமணச்சாலை செய்யப்பட்டது, எவ்வலாத் தேவரும் சார்ந்தார் - எந்தஎந்தத் தேவர்களும் வந்து சேர்ந்தார், மாலை தாழ்முடி எம்பெரு முதல்வர்க்கு - மலர்மாலை தங்கிய திருமுடியையுடைய எம் அறுமுகப் பெம்மானுக்கு, மணம் செய்காலை - திருமணம் செய்ய வேண்டிய காலத்தை, நாடியே இஃது என கழறுதி என்றான் - ஆய்ந்து இஃதே யென்று கூறுவீர் என்றான். எ - று.

பொ - ரை : மேன்மைமிக்க தேவவேந்தன், பிரமனைப் பார்த்து, மணச்சாலையியற்றியாயிற்று, எவ், எல்லாத் தேவரும் வந்தார். எம் முருகவேட் பெம்மானுக்கு, திருமணம் செய்யும் முகூர்த்தத்தை யாராய்ந்து, நிச்சயித்துக் கூறும் என்றான். எ - டி. (186)

அப்பு ரந்தரன் மொழிதனை யம்புயன் வினவிச் செப்பு கின்றதென் னறுமுகப் பரன்மணஞ் செய்தற்கு எப்பெ ரும்பக லாயினு மினியதே யெனினும் ஒப்ப கன்றிடு முகூர்த்தமில் வெல்லையென் றுரைத்தான்.

ப - ரை : அப்புரந்தரன் மொழிதனை - இந்திரன் கூறிய அவ்வார்த்தையினை, அம்புயன் வினவி - பிரமன்கேட்டு, செப்புகின்றது என் - சொல்லுவது என்னே, அறுமுகப்பரன் மணம் செய்தற்கு - அறுமுகப் பரமனது திருமணவிழா நிகழ்த்தற்கு, எப்பெரும்பகல் ஆயினும் இனியதே எனினும் - பெருமைமிக்க எந்தநேரமும் இனியதே என்றாலும், ஒப்பு அகன்றிடு முகூர்த்தம் இவ்வல்லென்று உரைத்தான் - இப்போழ்தே இணையற்ற சுபமுகூர்த்தம் என்று கூறினான். எ - று.

பொ - ரை : அவ்விந்திரன் கூற்றைப் பிரமன்கேட்டு, அறுமுகப் பரமன் திருமணம் செய்தற்கு எந்தநேரமும் சுபமுகூர்த்தமே, அது சொல்லவும் வேண்டுமோ. என்றாலும், இப்போழ்தே சிறந்த முகூர்த்தம் என்றான். எ - டி. (187)

ஈவதே முறை யாயுளா யிப்பகல் சிறந்த
தாவதே யெனின் யான்பெறு மணங்கையின் டளிப்பான்
றேவ தேவனா மறுமுகச் செம்மலைக் கொணரப்
போவ தேகட னெமக்கெனப் புரந்தரன் புகன்றான்.

ப - ரை : ஈவதே முறையாய் உள்ளாய் - படைப்பையே செய்யும் உரிமையுடையாய், இப்பகல் - இற்றைப்பகலே, சிறந்தது ஆவதே எனின் - சிறப்புடைத்தென்னின், யான் பெறும் அணங்கை - எந்தவப் புதல்வியாம் தெய்வயானையம்மையை, ஈண்டு - இவ்விடத்தே, அளிப்பான் - கொடுப்பதற்கு, தேவதேவனாம் அறுமுகச் செம்மலை - தேவதேவனாம் அறுமுகப் பண்ணவனை, கொணர - அழைத்துவர, போவதே கடன் எமக்கு எனப் புரந்தரன் புகன்றான் - போவதே யெனது கடமையாம் என்று இந்திரன் கூறினான். எ - று.

பொ - ரை : இந்திரன், சிருட்டித்தொழில் முறையையுடையாய், இப்போழ்து சிறந்ததேயெனின், என் புதல்வியைக் கொடுக்க, அறுமுகப்பெம்மானை யீண்டு, அழைத்து வருமாறு போவதே யென்கடன் என்று கூறினான். எ - டி. (188)

அனைய காலையி லச்சுதக் கடவுளு மயனும்
இனிது போதுமென் றிந்திரன் றன்னொடு மெழுந்து
முனிவர் யாவருந் தேவருஞ் சூழ்ந்துமுன் படரப்
புனித நாயக னாலய நோக்கியே போனார்.

ப - ரை : அனையகாலையில் - அத்தகைய காலத்தே, அச்சுதக் கடவுளும் அயனும் - அழியாப் புகழ்படைத்த திருமாலும் பிரமனும், இனிது போதும் என்று - நல்லது யாமும் வருவம் என்று, இந்திரன் தன்னொடும் எழுந்து - இந்திரனோடு எழுந்து, முனிவர் யாவரும் தேவரும் சூழ்ந்து முன்படர - தேவர்கள் யாவரும் முனிவரும் சூழ்ந்து முன்னே செல்ல, புனிதநாயகன் ஆலயம் - தூய்தாந்தன்மை மிக்க முருகநாயகனது திருக்கோயிலை, நோக்கியே போனார் - நோக்கிச் சென்றார். எ - று.

பொ - ரை : அப்போது திருமாலும் பிரமனும், தல்லது யாமும் வருதும் என்று இந்திரனுடன் எழுந்து தேவரும் முனிவரும் சூழ்ந்து முன்செல்ல கந்தவேட் பெம்மானது திருக்கோயிலை நோக்கிச் சென்றார். எ - டி. (189)

போந்து மற்றவர் பொலன்மணிக் கோயிலுட் புக்குச்
சேந்தன் மாமல ரடிகளை முடிகளிற் சேர்த்திக்
காந்தன் மெல்விரன் மடந்தைபாற் கடிமணம் புரிய
வேந்த னீயவண் வந்திட வேண்டுமென் றிசைத்தார்.

ப - ரை : போந்து மற்றவர் - அவர்கள் அங்கனம் சென்று, பொலன்மணிக் கோயிலுள் புக்கு - பொன்னூற் செய்து மணிகள் குயிற் றிய வத்திருக்கோயிலினுட் புகுந்து, சேந்தன் மாமலர் அடிகளை முடிகளில் சேர்த்தி - கந்தவேட்பெம்மானது திருவடிக் கமலங்களைத் தம் முடிமேற் சூட்டி வணங்கி, காந்தன் மெல்விரல் மடந்தைபால் - மிருது வான செங்காந்தள் மலரிதழ் போன்ற திருக்கர விரல்களையுடைய தெய்வயானை அம்மைபால், கடிமணம் புரிய - அழகிய திருமணம் செய்ய, ஏந்தல்நீ அவண் வந்திடவேண்டும் என்று இசைத்தார் - எம் பிரானே நீர் அம்மணமண்டபத்தில் எழுந்தருள்வீர் என்று வேண்டினார். எ - று.

பொ - ரை : அங்கனம், தேவத்தலைவர்கள் சென்று திருக்கோயிலி னுட் புக்குக் குமரவேளை வணங்கி, எம்பிரானே நீர் தெய்வயானை யம்மைபால் திருமணம் செய்ய வரவேண்டும் என்று வேண்டினார். எ - டி. (190)

இன்ன வாசகம் வினவலு மிராறுதோ ளுடையோன்
அன்ன தாகவென் றருள்செய்து மடங்கலே றுற்றும்
பொன்னின் மாமணியணையினும் பொருக்கென வெழுந்தான்
துன்னு வீரரும் பாரிட முதல்வருந் துதிப்ப.

ப - ரை : இன்னவாசகம் வினவலும் - இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வுடனே, இராறுதோள் உடையோன் - பன்னிரண்டு திருப்பயங்களை உடைய கந்தவேட் பெம்மான், அன்னது ஆக என்று அருள்செய்து - அங்கனமே யாகட்டும் என்று திருவருள் செய்து, மடங்கல் ஏறு ஆற் றும் - சிக்க ஏறுகள் சுமப்பது போன்ற, பொன்னின் மாமணி அணை யினும் பொருக்கென எழுந்தான் - பொன்மணியா லமைந்த அரியா சனத்தில் நின்று விரைந்து எழுந்தருளினான். துன்னு வீரரும் பாரிட முதல்வரும் துதிப்ப - நெருங்கிய நந்திகளை வீரரும் பூதத்தலைவரும் துதிப்ப. எ - று.

பொ - ரை : பன்னிருபுயத்தெம்மான், இவ்வசனத்தைக் கேட்டு, அப்படியாகட்டும் என்று திருவருள் செய்து, பொன்னரியாசனத்தில் நின்று விரைந்தெழுந்தான், வீரரும் பூதநாயகரும் துதிப்ப. எ - டி. (191)

எழுந்து முன்னுறு மஞ்ஞையஞ் சேவன்மே லேறிச்
செழுந் தனிக்கம லத்தய னுதியாந் தேவர்
விழுந்து முன்பணிந் தேத்தியே விரைமலர் மாரி
பொழிந்து பாங்கராய் வந்திட வீதிவாய்ப் போந்தான்.

ப - ரை : எழுந்து - அங்ஙனம் எழுந்து, முன்உறும் - சந்நிதிக்கண் ணின்ற, மஞ்ஞையம் சேவல்மேல் ஏறி - அழகிய ஆண்மயிலின்மீ திவர்ந்து, செழுந்தனிக் கமலத்து அயன்ஆதியாம் தேவர் - திருமாலின் உந்திக் கமலத்திற் றேன்றிய பிரமன் முதலிய தேவர்கள், விழுந்து முன்பணிந்து ஏத்தியே - சந்நிதிக்கண்ணே வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து துதித்து, விரைமலர் மாரி பொழிந்து பாங்கராய் வந்திட - வாசனை மிக்க பூமழை பொழிந்து பக்கத்தே வர, வீதிவாய்ப் போந்தான் - திரு வீதிவழியே யெழுந்தருளிச் சென்றான். எ - று.

பொ - ரை : ஆறுமுகப் பகவன், அங்ஙனம் எழுந்து, முன்னின்ற மயிற்சேவல் மீதேறி, பிரமாதிதேவர்கள் வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து, துதித்து, மலர்மழை பொழிந்து பக்கத்தேவரச் சென்றான். எ - டி. (192)

கொற்ற வெண்குடை யெடுத்தனர் குளிர்பனிக் கவரிக்
கற்றை வீசின ராலவட் டங்கள் காலசைத்தார்
ஒற்றை வாட்படை யேந்தின ருடுபதிக் கடவுண்
மற்றை யாதவன் மருத்துவன் சலபதி மறலி.

ப - ரை : கொற்ற வெண்குடை எடுத்தனர் - வெண்கொற்றக்குடையை யெடுத்து நிழற்றினார், குளிர்பனிக் கவரிக்கற்றை வீசினர் - குளிர்ந்த சாமரைக் கற்றையையும் வீசினார், ஆலவட்டங்கள் கால் அசைத்தார் - ஆலவட்டங்களினாலும் காற்றையசைத்தார், ஒற்றை வாட்படை ஏந்தினர் - இணையற்ற வாட்படையையும் ஏந்தினார், உடுபதிக் கடவுள் - சந்திரன், மற்றை ஆதவன் - சூரியதேவன், மருத்துவன் - இந்திரன், சலபதி - வருணன், மறலி - இயமன். எ - று.

பொ - ரை : சந்திரன், சூரியன் குடைநிழற்றினார், இந்திரன் சாமரையிரட்டினான், வருணன் ஆலவட்டங்களையசைத்தான், இயமன் வாட்படையெடுத்தான். எ - டி. (193)

ஆழி மாலய னுவணமு மன்னமு மழியா
ஆழி நாயக னூர்தியி றெலிகொலென் றுட்கக்
கேழி லாமலர்க் கிஞ்சுகச் சூட்டொடுங் கினர்ந்து
கோழி நீள்கொடி யார்த்ததெவ் வண்டமுங் குலுங்க.

ப - ரை : ஆழி மால் அயன் உவணமும் அன்னமும் - சக்கரப் படையையுடைய விஷ்ணுவினதும் பிரமனதும் ஊர்திகளான கருடனும் அன்னமும், அழியா - நித்தியப்பொருளாகிய, ஊழிநாயகன் ஊர்தியின் ஒலிகொல் என்று உட்க - ஊழிநாயகரான சிவபிரானது இடபவாகனத்தின் ஒலியோவென்று உட்கும்படி, கேழ்இலா மலர்க்கிஞ்சுகச்சூட்டொடும் கிளர்ந்து - இணையற்ற முருக்கம்பூப் போன்ற கொண்டையுடன் கிளர்ந்து, கோழி நீன்கொடி ஆர்த்தது எவ் அண்டமும் குலுங்க - சகல அண்டங்களும் குலுங்கும்படி நீண்ட கோழிக்கொடியார்ப்பரித்தது. எ - று.

பொ - ரை : பிரம விஷ்ணுவின் ஊர்திகளான அன்னமும், கருடனும், இஃது, சிவபிரானது இடபத்தின் ஒலியோவென்று உட்கும்படி கோழிக்கொடி சகலவண்டங்களும் குலுங்கும்படி யார்த்தது. எ - டி. (194)

வேத ரார்த்தனர் வேதமு மார்த்தன விண்ணோர்
மாத ரார்த்தனர் மாதவ ரார்த்தனர் வயவெம்
பூத ரார்த்தனர் பூதமைந் தார்த்தன புடவி
நாத ரார்த்தனர் நாதமிக்கார்த் தனநகமே.

ப - ரை : வேதர் ஆர்த்தனர் - பிரமரும் ஆர்த்தார், வேதமும் ஆர்த்தன - வேதங்களும் ஆர்ப்பரித்தன, விண்ணோர் மாதர் ஆர்த்தனர் - தேவப் பெண்களும் ஆர்ப்பரித்தார், வயவெம் பூதர் ஆர்த்தனர் - வெவ்விய வலிய பூதரும் ஆர்ப்பரித்தார், பூதம் ஐந்து ஆர்த்தன - பஞ்சபூதங்களும் ஆர்ப்பரித்தன, புடவி நாதர் ஆர்த்தனர் - பூவுலக வேந்தரும் ஆர்ப்பரித்தார், நாதம் மிக்கு ஆர்த்தன நகம் ஏ - அத் திருப் பரங்குன்று மலையும் மிக்க எதிரொலி செய்தது. எ - று.

பொ - ரை : பிரமரும், வேதங்களும், தேவமாதரும், முனிவரும், பூதரும், பஞ்சபூதங்களும், பூவுலகவேந்தரும், ஆர்த்த அதிர்ச்சியினாலே, யம்மலையும் எதிரொலி செய்தது. எ - டி. (195)

திண்டி பேரிகை தண்ணுமை சல்லரி திமிலை
பண்டி யிற்பெயர் குடமுழாக் காகளம் படகம்
தொண்ட கந்துடி துந்துபி வலம்புனித் தொகுதி
யண்டம் விண்டிட வியம்பினர் பூதரி லநேகர்.

ப - ரை : திண்டி - தம்பட்டங்களையும், பேரிகை - பேரிகைகளையும், தண்ணுமை - உறுமி மேளங்களையும், சல்லரி - சல்லரிகளையும், திமிலை - திமிலைகளையும், பண்டியில் பெயர் குடமுழா - பண்டியிற் கொண்டு செல்லும் குடமுழாக்களையும், காகளம் - காகளங்களை யும், படகம் - படகங்களையும், தொண்டகம் - குறிஞ்சிப் பறைகளையும், துடி - துடிகளை

யும், துந்துபி - துந்துபிகளையும், வலம்புரித் தொகுதி - சங்குக் கூட்டத்தையும், அண்டம் விண்டிட இயம்பினர் - வானம் அதிருமாறு இசைத்தார், பூதரில் அநேகர் - பூதர்களுள் அநேகர். எ - று.

பொ - ரை : பூதர்களுள் அநேகர், திண்டி முதலிய பல வாத்தியங் களை யிசைத்தார். எ - டி. (196)

அஞ்சி லோதியின் மேனகை யுருப்பசி யரம்பை
கிஞ்சகச் செவ்வாய்த் திலோத்தமை முதலினோர் கெழுமி
மஞ்ச மீதினு மானத்து நின்றுவாள் விழிகள்
நஞ்ச மிழந்திட வமுதெனப் பாடியே நடித்தார்.

ப - ரை : அம்சில் ஓதியின் - அழகிய பொன் வட்டத் தகடணிந்த கூந்தலையுடைய, மேனகை உருப்பசி அரம்பை - மேனகையும் உருப்பசியும் அரம்பையும் என்னும் இவரோடு, கிஞ்சகச் செவ்வாய் - முருக்கம் பூப்போற் சிவந்த வாயினையுடைய, திலோத்தமை முதலினோர் கெழுமி - திலோத்தமை முதலிய தேவக் கூத்தியர்கள் நெருங்கி (கலந்து), மஞ்சம் மீதினும் - மஞ்சங்களினதும், மானத்தும் - விமானங்களினிடத்தும், நின்று - நின்று, வாள்விழிகள் நஞ்ச உமிழ்ந்திட - ஒளிபொருந்திய கண்கள் பார்வையாகிய நஞ்சைக் கக்க, அமுதெனப் பாடியே நடித்தார் - அமிர்தம் போன்ற இன்னிசைபாடி நிருத்தம் செய்தார். எ - று.

பொ - ரை : மேனகை முதலிய தெய்வக் கூத்தியர், சேர்ந்து மஞ்சம்மீதும், விமானங்கள்மீதும் நின்று பாடியாடினார். எ - டி. (197)

யாணர் வண்டினஞ் சுரும்புட னலமரும் யாமும்
வீணையுங் கரம் பற்றியே விஞ்சையர் முதலோர்
சேணரம் பையர் கனிநடத் தோடுசீர் தூக்கும்
பாணியும் மிசை வுற்றிட விசைத்தனர் பாடல்.

ப - ரை : யாணர் வண்டினம் - அழகிய வண்டுக் கூட்டம், சுரும்புடன் அலமரும் - ஆண்வண்டுகளுடன் சமலுகின்ற, யாமும் வீணையும் கரம்பற்றியே - யாழையும் வீணையையும் தம் கைகளிற் பிடித்து, விஞ்சையர் முதலோர் - விஞ்சையர் முதலிய தேவச்சாதியார், சேணர் அரம்பையர் கனிநடத்தோடு - விண்ணிலக அரம்பையர்களது கனிப்பு மிக்க நிர்ந்தத்தோடு, சீர் தூக்கும் பாணியும் இசைவுற்றிட - ஒத்த இசைக்கு இணங்க, இசைத்தனர் பாடல் - இன்னிசைப்பாடலினைத் தாமும் அக்கருவிகளால் இசைத்தார். எ - று.

பொ - ரை : வண்டுஞ் சுரும்பும் சுழலுகின்ற யாழையும், வீணையையும், தம் கைக்கொண்டு, விஞ்சையராதியோர், தேவரம்பையரது நடனத்தோடொத்த இசைக்கு அமைய, தாமும் அக்கருவிகளால் இசைத்தார். எ - டி. (198)

பொருவில் வீரரும் பூதரும் புரந்தரன் முதலாம்
சுரரு மாதவர் யாவரும் பிறருமாய்த் துன்னி
யொருவர் மெய்யினை யொருவர்மெய் நெருக்கவுற் றிடலால்
தெருவு முற்றமு மிடம்பெரு வாயின சிறிதும்.

ப - ரை : பொருஇல் - இணையற்ற, வீரரும் பூதரும் - வீரர்களும் பூதர்களும், புரந்தரன் முதலாம் சுரரும் - இந்திராதி தேவர்களும், மாதவர் யாவரும் பிறருமாய்த் துன்னி - முனிவர் அனைவரும் ஏனையோர்களும் ஆய் கூடி, ஒருவர் மெய்யினை ஒருவர் மெய் நெருக்க உற்றிடலால் - ஒருவர் மேனியை ஒருவர் மேனி நெருக்கவந்துகூடிய வதனால், தெருவும் முற்றமும் - தெருவீதியிலும் முன்றிலிலும், இடம்பெருவாயின சிறிதும் - சிறிதும் வெள்ளிடம் இன்றாயின. எ - று.

பொ - ரை : இணையற்ற வீரரும் பூதரும் இந்திராதி தேவரும் முனிவரும் பிறரும் நெருங்குதலால் தெருவிலும் முற்றத்திலும் வெள்ளிடம் இன்றாயின. எ - டி. (199)

வேறு

இன்ன தன்மைக ளியல வெல்லைதீர்
பொன்னின் வீதிவாய்ப் போந்து புங்கவர்
மன்ன னாற்றிய மணத்தின் சாலையின்
முன்னர் வந்தனன் முடிவின் முன்னையோன்.

ப - ரை : இன்ன தன்மைகள் இயல் - இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நிகழ, எல்லைதீர் பொன்னன் வீதிவாய்ப் போந்து - எல்லைப்படாத அழகிய வீதிவழியே சென்று, புங்கவர் மன்னன் ஆற்றிய - தேவதலைவனும் இந்திரனால் செய்விக்கப்பட்ட, மணத்தின் சாலையின் முன்னர் வந்தனன் - திருமணச் சாலையின் முன்னே வந்தான், முடிவின் முன்னையோன் - பிறப்பிறப்பற்ற பழையோனான அறுமுகப்பகவன். எ - று.

பொ - ரை : இத்தன்மையான சிறப்புகள் அமைய, பேரமுக மிக்க வீதிவழிச்சென்று அறுமுகப்பண்ணவன், இந்திரனால் செய்விக்கப்பட்ட திருமணச்சாலையின் முன் வந்தான். எ - டி. (200)

ஆவ தாகிய வண்ண றன்மிசைத்
தாவில் கும்பமேற் றருப்பை தோய்ந்தகீர்
தூவி யாசிகள் சொற்று மாதவர்
ஏவ ருந்திரண் டெதிர்கொண் டேத்தினார்.

ப - ரை : ஆவது ஆகிய அண்ணல் தன்மிசை - அங்ஙனம் வந்த அறுமுகத் தண்ணல் மீது. தாஇல் கும்பமேல் - குற்றமற்ற பூரண கும்பத்தின், தருப்பை தோய்ந்த நீர்தூவி - நிறைந்த தூய நீரில் தருப்பையைத் தோய்த்துத் தூவி, ஆசிகள் சொற்று - ஆசியுரை கூறி, மாதவர் ஏவரும் திரண்டு - பெரிய தவமுனிவரர் அனைவரும் கூடி, எதிர்கொண்டு ஏத்தினார் - எதிரேற்று உபசரித்துத் துதித்தார். எ - று.

பொ - ரை : அப்படி வந்த அறுமுகப் பண்ணவன்மீது, முனிவரர் பலரும் பூரணகும்பத்து நீரில் தருப்பையைத் தோய்த்துத் தெளித்து ஆசீர்வதித்து, எதிரேற்றுபசரித்தார். எ - டி. (201)

செங்கை தன்னிடைத் தேவர் மாதவர்
நங்கை மாரெலா நாலிரண் டெனும்
மங்க லங்களு மரபி னேந்தியே
யெங்க னாயகற் கெதிர்ந்து போற்றினார்.

ப - ரை : செங்கைதன்னிடை - சிவந்த கைகளில், தேவர் மாதவர் நங்கைமார் எலாம் - தேவர் முனிவர்களது மனைவிமார்கள் எல்லாம், நால் இரண்டும் எனும் மங்கலங்களும் - அட்ட மங்கலப் பொருட்களையெல்லாம், மரபின் ஏந்தியே - முறைமையாக எடுத்து, எங்கள் நாயகற்கு எதிர்ந்து போற்றினார் - எம் ஆன்மநாயகனான அறுமுகப் பண்ணவனுக்கு எதிர்சென்று துதித்தார். எ - று.

பொ - ரை : தேவர் முனிவர்களது மனைவிமாரெல்லாம், அட்ட மங்கலப் பொருள்களை யெடுத்து எம்பிரானுக்கு எதிரே போய்த் துதித்தார். எ - டி.

அட்டமங்கலப் பொருள் : நிறைகுடம், விளக்கு, கண்ணாடி, மணி, சாமரம், கொடி, தோட்டி, முரசு என்பன. உம்மை - முற்று. (202)

பஞ்சி தூயநெய் பனித நாவியாய்
விஞ்ச திஞ்சுடர் மிளிர் பொற் றட்டைகள்
அஞ்சி லோதி யரங்கை யேந்தியே
செஞ்செவ் வேண்முனஞ் சிறப்பித் தாரரோ.

ப - ரை : பஞ்சி - செம்பஞ்சம், தூயநெய் - தூய்மைமிக்க நெய்யும், பனிதம் - பச்சைக்கற்பூரமும், நாவியாய் - புனுகும் (சேர்ந்ததாய்), விஞ்சதிஞ் சுடர்மிளிர் பொன் தட்டைகள் - எரிந்து பிரகாசிக்கின்ற தீபத்

தோடு கூடி விளங்குகின்ற பொற்றட்டங்களை, அம்சில் ஓதியர் - அழகிய பொன்வட்டத் தகடணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்நல்லார், அங்கை ஏந்தியே - தம் அழகிய கைகளிலெடுத்து, செஞ்செவ்வேள்முனம் சிறப்பித்தாரரோ - செவ்விய செவ்வேட் பெம்மாள்முன் நின்று சிறப்புச் செய்தார். எ - று.

பொ - ரை: கூந்தலில் அழகிய பொன் தகடணிந்த பெண்கள், செம்பஞ்சு முதலிய பொருள்கள் நிறைந்த, பொற்றும்பாளங்களை யேந்திநின்று சிறப்புச் செய்தார். எ - டு. (203)

காலை யங்கதிற் காலை யங்கதிர்
மேலை விண்முகில் விட்ட கன்றெனக்
கோலஞ் செய்யநங் குமர நாயகன்
நீல மஞ்ஞைமே னின்று நீங்கினான்.

ப - ரை: காலை அங்கு அதில் - அங்கே யத்தருணத்தில், காலை அம்கதிர் - உதயகாலச் சூரியன், மேலை விண்முகில் விட்டகன்று என - வான்மீதுள்ள முகில்மண்டலத்தை விட்டு நீங்கினற்போல, கோலம் செய்ய நம் குமர நாயகன் - சென்னிறத் திருமேனியையுடைய நம் குமரவேட் பெம்மாள், நீலமஞ்ஞைமேல் நின்று நீங்கினான் - நீலநிறத் தோகையில் நின்றும் இறங்கியருளினான். எ - று.

பொ - ரை: அங்கே அப்போத்து, எம் குமரவேட் பெம்மாள் நீல மயில் வாகனத்தில் நின்றும் நீங்கியருளினார். அது உதயசூரியன் வான் மீதுள்ள முகிலைவிட்டு இறங்கியது போன்றது. எ - டு. (204)

ஏய மஞ்ஞைநின் றிழிந்து வேள்விசெய்
கோயின் முன்கடைக் குமரன் சேர்தலும்
ஆய போழ்தினி லரம்பை மாறொடும்
தூய தோர்சசி தொழுதங் கெய்தினான்.

ப - ரை: ஏய மஞ்ஞை நின்று இழிந்து - தனக்கு ஊர்தியாக இயைந்த மயிலில் நின்றும் இறங்கி, வேள்விசெய் கோயில்முன் கடை - திருமணக் கோயிலின்முன் கடைத்தலையில், குமரன் சேர்தலும் - குமர வேட் பெம்மாள் சேருதலும், ஆயபோழ்தினில் - அத்தருணத்தே. அரம்பைமாறொடும் - தேவரம்பையரோடுடனும், தூயதோர் சசி - தூயமைமிக் இந்திராணி, தொழுது அங்கு எய்தினான் - வணங்கியங்கே வந்தான். எ - று.

பொ - ரை: குமரவேள், மயிலில் நின்றும் இறங்கி, திருமணக் கோயிலின்முன் கடைகுறுகிராக, அப்போத்து இந்திராணி அரம்பை மாருடன் வணங்கி அங்கே வந்தான். எ - டு. (205)

எதிர் புகுந்திடு மிந்தி ராணிதன்
புதிய தோர்புகப் பொழிந்த தீயபால்
நிதியின் கொள்கல நிரப்பி வந்துவேள்
பத யுகங்களிற் பரிவொ டாட்டினான்.

ப - ரை : எதிர்புகுந்திடும் இந்திராணி - அங்ஙனம் எதிரேவந்த
இந்திராணி, தன் - தனது, புதியதோர் புக - புதிய காமதேனு,
பொழிந்த தீயபால் - பொழிந்த இனிய பாலை, நிதியின் கொள்கலம்
நிரப்பிவந்து - ஒரு பொற்கலசத்துப் பூரித்துவந்து, வேள்பத யுகங்களில்-
கந்தவேட் பெம்மாறாது திருவடிக்கமலங்களில், பரிவொடு ஆட்டினான் -
அன்புடன் அபிடேகித்தான். எ - று.

பொ - ரை : அங்ஙனம் எதிர்போந்த இந்திராணி, தனது புதிய
காமதேனு சொரிந்த இனிய பாலை, பொற்கலசத்துப் பூரித்து வந்து
அறுமுகக் கடவுளின் திருவடிகளில் அன்புடன் அபிடேகித்தான். எ - டி.

(206)

ஆட்டித் தீம்பய னலருங் கண்ணியும்
சூட்டி மெல்லடி தொழுது பல்சுடர்
கூட்டி வைத்ததோர் கொள்க லந்தனைக்
காட்டி மும்முறை கடவுட் சுற்றினான்.

ப - ரை : ஆட்டித் தீம்பயன் - அங்ஙனம் இனிய பாலை அபிடே
கித்து, அலரும் கண்ணியும் சூட்டி - பூக்களையும் மாலைகளையும் சூட்டி,
மெல்லடி தொழுது - மிருதுவான (அப்பெருமானது) திருவடிகளை
வணங்கி, பல்சுடர் கூட்டி வைத்ததோர் கொள்கலம் தனை - பல தீபச்
சுடருடனான ஒரு கொள்கலத்தை (அரக்குத்தீபம்), காட்டி - சந்நிதியிற்
காட்டி, மும்முறை - மூன்றுமுறை, கடவுள் சுற்றினான் - கடவுட் சுற்
றாகச் சுற்றினான். எ - று.

பொ - ரை : இந்திராணி அங்ஙனம் பாலபிடேகம் செய்து, மலரும்
மாலையும் சூட்டி வணங்கி, அடுக்குத் தீபத்தைக் காட்டி, மூன்றுமுறை
பிரணவாகாரமாகச் சுற்றினான். எ - டி.

(207)

இனைய தன்மைக ளியற்றி யிந்திரன்
மனைவி வெள்கியே மடமின் னாரொடும்
தனது மந்திரந் தன்னிற் போதலும்
அநகன் கண்டதற் கருள்செய் தேகினான்.

ப - ரை : இனைய தன்மைகள் இயற்றி இந்திரன் மனைவி - இந்தி
ராணி யிங்ஙனம் பூசனை செய்து, வெள்கியே - வெட்குற்று, மடமின்னை

ரொடும் - மடம் என்னும் பெண்மைக்குணம் மிக்க தேவரம்பையரோடும், தனது மந்திரம் தன்னில் போதலும் - தன் கோயிலிற் செல்லலும், அநகன் கண்டு அதற்கு அருள் செய்து ஏகினான் - அறுமுகப் பண்ணவன் கண்டு அதற்குத் திருவருள் செய்து உட்சென்றான். எ - று.

பொ - ரை : இந்திராணி இங்ஙனம் பூசோபசாரம் செய்து வெட்கி அரம்பையருடன் தன் கோயிலிற் செல்ல முருகவேள் கண்டு அதற்குத் திருவருள் செய்து, உள்புக்கார். எ - டி. (208)

கோல மாமணி குயிற்றிப் பொன்னரி
மாலை நாற்றியே வனப்புச் செய்திடும்
சாலை புக்கனன் றனக்கு வேறொரு
மூல மில்லதோர் முதலின் வந்துளான்.

ப - ரை : கோலமாமணி குயிற்றி - அழகிய நவரத்தினங்கள் பதித்து, பொன்னரி மாலை நாற்றியே வனப்புச் செய்திடும் - பொன்னரிய மாலைகளைத் தூக்கி யலங்கரித்த, சாலை புக்கனன் - திருமணச் சாலையினுட் புகுந்தான், தனக்கு வேறொரு மூலம் இல்லதோர் முதலின் வந்துளான் - தனக்குத் தந்தையற்ற முழுமுதற் பொருளான சிவனது மைந்தனும் கந்தன். எ - று.

பொ - ரை : சிவகுமாரனும் கந்தவேள், அழகிய மணிகள் குயிற்றிப் பொன்னரிய மாலைகளைத் தூக்கி யலங்கரித்த திருமணச்சாலையுட் புக்கான். எ - டி. (209)

வேறு

பக்க மாயரி பங்கய னாதியோர்
தொக்கு வந்திடத் தொன்மணி மண்டபம்
புக்கு நம்பி புரந்தர னுய்த்திடு
மிக்க பீடத்தில் வீற்றிருந் தானரோ.

ப - ரை : பக்கமாய் - இருமருங்கிலும், அரிபங்கயன் ஆதியோர் தொக்கு வந்திட - திருமால் பிரமன் முதலிய தலைவர்கள் கூடிவர, தொன்மணி மண்டபம் புக்கு நம்பி - பழைமை மிக்க மணிகள் பதித்த மணமண்டபம் புகுந்து கந்தவேள், புரந்தரன் உய்த்திடு மிக்க பீடத்தில் - இந்திரன் இட்ட மேதக்க ஆசனத்தின் கண்ணே, வீற்றிருந் தானரோ - வீற்றிருந்தான். எ - று.

பொ - ரை : குமரவேட் பெம்மான், திருமால், பிரமன் முதலிய தலைவர்கள் பக்கத்தே கூடிவர, மணமண்டபத்துட் புக்கு, இந்திரனிட்ட ஆசனத்தமர்ந்தான். எ - டி. (210)

வீற்றி ருந்தபின் வேதனு மாயனும்
 தேற்ற மிக்க முனிவருந் தேவரும்
 ஆற்றல் வீரரு மண்ணற னேவலால்
 ஏற்ற வேற்ற விடந்தொறும் வைகினார்.

ப - ரை : வீற்றிருந்தபின் - அங்ஙனம் அறுமுகத்தமலன் வீற்றிருந்த பின்னர், வேதனும் மாயனும் - பிரமனும் திருமாலும், தேற்றம் மிக்க முனிவரும் தேவரும் - உள்ளத்தெளிவுமிக்க முனிவர்களும் தேவர்களும், ஆற்றல் வீரரும் - வலிமைமிக்க வீரர்களும், அண்ணல்தன் ஏவலால் - பெருமைமிக்க அறுமுகப் பெம்மானது ஏவலின்படி, ஏற்ற ஏற்ற இடந்தொறும் வைகினார் - தத்தமக்கியைந்த இடங்கள் தோறும் இருந்தார். எ - று.

பொ - ரை : அறுமுகத்தண்ணல், அங்ஙனம் வீற்றிருந்தபின், பிரமனும், திருமாலும், முனிவரும், தேவரும், நந்திகணவீரரும் எம்பிரானது கட்டளைப்படி தத்தமக்கியைந்த இடங்கள் தோறும் இருந்தார். எ - டி. (211)

அந்த வெல்லை யவனியில் வாழ்முக
 குந்த னேமுதற் கொற்றவர் யாவரும்
 வந்து வந்து வணங்கி வழத்திடக்
 கந்த னெந்தை கருணைசெய் தானரோ.

ப - ரை : அந்த எல்லை - அப்போத்து, அவனியில் வாழ் - பூவுலக வாசிகளான, முசுக்குந்தனே முதல் கொற்றவர் யாவரும் - முசுக்குந்தன் முதலிய வேந்தர்கள் யாவரும், வந்து வந்து வணங்கி வழத்திட - வந்து வந்து வணங்கித் துதிக்க, கந்தன் எந்தை - எந்தையாகிய கந்த வேட்பெம்மான், கருணை செய்தானரோ - திருவருள் செய்தான். எ - று.

பொ - ரை : அத்தருணத்தே, முசுக்குந்தனாகிய பூவுலக வேந்தர்கள் எல்லாம் வந்து வந்து வணங்கித் துதிக்கக் கந்தவேட்பெம்மான் கருணை செய்தார். எ - டி. (212)

ஆன காலை யரியய னுடொண
 ஞான நாயக னங்கையுந் தானுமோர்
 மான மேல்கொண்டு மாயிருஞ் சாரதர்
 சேனை குழ்தரச் சேனிடைத் தோன்றினான்.

ப - ரை : ஆனகாலை - அத்தகைய காலத்திலே, அரி அயன் நாட ஓண்ணு ஞானநாயகன் - திருமால் பிரமன் தேடிக் காண்டற்கரிய ஞான நாயகத் தானுவாம் சிவபிரான், நங்கையும் தானும் - உமையம்மையும் தானுமாய், ஓர் மானம் மேல்கொண்டு - ஒரு தெய்வவிமானமீதூர்ந்து, மாஇரும் சாரதர் சேனைசூழ்தர - பெரிய வலிய பூதசேனை சூழ, சேனை இடை தோன்றினான் - ஆகாயத்தின்கண்ணே வெளிப்பட்டான். எ - று.

பொ - ரை : அத்தருணத்தே, சிவபிரான், தானும் உமையுமாய், ஒரு விமானமீதூர்ந்து பூதப்படைசூழ விண்மீது தோன்றினான். எ - டி. (213)

அம்மை யுந்தன தத்தனும் வந்தது
செம்மல் கண்டு சிறப்புடை யோகையாய்
விம்மிதங் கொண்டு மேதகு மன்பினால்
இம்மெ னக்கடி தேயெழுந் தானரோ.

ப - ரை : அம்மையும் தனது அத்தனும் வந்தது செம்மல்கண்டு - பெருமையிற் சிறந்த கந்தவேட்பெம்மான் தன் அன்னைதந்தையர் வந்தமையைக் கண்டு, சிறப்பு உடை ஓகையாய் விம்மிதம் கொண்டு - சிறந்த சந்தோஷங் கொண்டு அதிசயித்து, மேதகும் அன்பினால் - மேதக்க அன்பினால், இம்எனக் கடிதே எழுந்தானரோ - மிக்க விரைவாக எழுந்தான். எ - று.

பொ - ரை : கந்தவேட்பெம்மான் தன் தாய் தந்தையர் ஆய சிவபிரானும், சிவபிராட்டியும் வந்தமையைக் கண்டு, மகிழ்ந்து, அதிசயித்து, அன்பினால் விரைந்து எழுந்தான். எ - டி. (214)

கண்ண னாதிக் கடவுளர் யாவரும்
எண்ணி லாமுனி வோர்களு மெம்பிரான்
நண்ணி னானிங்கு நாமுய்ந் தனமெனாத்
துண்ணெ னவெழுந் தார்கை தொழுதுளார்.

ப - ரை : கண்ணன் ஆதி கடவுளர் யாவரும் - திருமாலாதிய தேவர்கள் யாவரும், எண்ணிலா முனிவோர்களும் - எண்ணற்ற முனி வர்களும், எம்பிரான் நண்ணினான் இங்கு - எம்பிரான் ஈண்டு எழுந்தருளி வந்தான் ஆதலின், நாம் உய்ந்தனம் என - யாம் உய்ந்தோம் என்று கூறி, துண்ணெ னவெழுந்தார் கைதொழுதுளார் - விரைந்து எழுந்து கைதொழுதார். எ - று.

பொ - ரை : திருமாலாதி தேவரும், முனிவரும் எம் சிவபிரான் ஈண்டு வந்தார் ஆதவின் யாமுயந்தோம் என்று, விரைந்து எழுந்து தொழுதார். ஏ - டி.

(215)

அனைய காலையி லாதியம் பண்ணவன்
இனிது மானத் திழிந்து கணத்துடன்
புனித நீடு பொலன்மணிச் சாலையுள்
வனிதை யாளொடும் வந்துபுக் கானரோ.

ப - ரை : அனைய காலையில் - அத்தகைய காலத்தே, ஆதியம் பண்ணவன் - ஆதி கர்த்தாவாகிய சிவபிரான், இனிது மானத்து இழிந்து - இனிதாக விமானத்தில் நின்றும் இறங்கி, கணத்துடன் - பூதகண நாதர்களோடும், புனிதம் நீடு பொலன்மணிச் சாலையுள் - தூய்மை மிக்க பொன் ஒளி வீசும் அழகிய மணச் சாலையினுள், வனிதையான் ஓடும் வந்து புக்கானரோ - உமையம்மையோடும் வந்து புகுந்தான். ஏ - று.

பொ - ரை : சிவபிரான் அப்போது, இனிதாக, விமானத்தில் நின்றும் இறங்கிப் பூதகணம் சூழ, தூய்மைதாங்கிய திருமணச்சாலையினுள் தேவியாரொடும் வந்து புகுந்தான். ஏ - டி.

(216)

வேறு

அதுகண் டுநடந் தறுமா முகவன்
எதிர்கொண் டுவிரைந் திருவோர் பதமும்
முதிரன் பொடுதன் முடிசூ டினனூல்
கதிருங் கமலங் களுமே வியபோல்.

ப - ரை : அதுகண்டு நடந்து அறுமா முகவன் - அறுமுகப் பண்ணவன் அதனைக் கண்டு எழுந்து சென்று, எதிர்கொண்டு - வரவேற்று, விரைந்து இருவோர் பதமும் - விரைவாக தன் அம்மையப்பரது திருவடிகளையும், முதிர் அன்பொடு தன் முடி சூடினனூல் - தலையாய அன்பொடு தன் திருமுடியிற் சூட்டி வணங்கினான், (அது) கதிரும் கமலங்களும் மேவிய போல் - சூரியனும் செந்தாமரை மலர்களும் சேர்ந்தது போன்றது. ஏ - று.

பொ - ரை : அறுமுகக் கடவுள், அதனைக் கண்டு, எதிர்போந்து உபசரித்து, நிறைந்த அன்பொடு, அவரது திருவடிகளைத் தன் முடிமீது சூட்டி வணங்கிய காட்சி, சூரியனும், செந்தாமரை மலர்களும் சேர்ந்ததுபோலும். ஏ - டி.

(217)

வந்தஞ் சலிசெய் துவணங்கியதோர்
 கந்தன் றனையங் கவர்கை கொடெடாத்
 தந்தம் முரனா டுதழீஇ முறையே
 முந்தன் பொடுயிர்த் தனர்முச் சியையே.

ப - ரை : வந்து அஞ்சலிசெய்து வணங்கியதோர் கந்தன்தனை - அங்ஙனம் வந்து கைகூப்பி வணங்கிய மைந்தனும் கந்தனை, அங்கவர் - அச்சிவபிரான் சிவபிராட்டியர்கள், கைகொடு எடா - தம் திருக் கைகளா லெடுத்து, தம்மம் உரன்ஊடு தழீஇ முறையே - முறையே தம் தம் மாப்போடு தழுவி, முந்து அன்பொடு உயிர்த்தனர் முச்சியையே - முதிர்ந்த அன்பொடு உச்சிமோந்தார். எ - று

பொ - ரை : அவ்வுமாமகேஸ்வரர், தம்முன் வந்து வணங்கிய, மைந்தனும் கந்தனை, அன்பொடு எடுத்து மாப்பிலனைத்து உச்சிமோந்தார். எ - டி. (218)

முதுவா னவரும் முனிவோ ரெவரும்
 மதுசூ தனனும் மலர்மே லயனும்
 சதவேள் வியனுஞ் சகமீன் றவர்தம்
 பதமீ மிசைவந் துபணிந் தனரால்.

ப - ரை : முதுவானவரும் - பெருமைமிக்க தேவர்களும், முனிவோர் எவரும் - முனிவர் அனைவரும், மதுசூதனனும் - திருமாலும், மலர்மேல் அயனும் - தாமரை யாசனனும் பிரமனும், சதவேள்வியனும் - இந்திரனும், சகம் ஈன்றவர் தம் பதம்மீமிசை வந்து பணிந்தனரால் - உலகுயிர்களைப் பெற்ற தந்தை தாயர்களான சிவபிரான் சிவபிராட்டியர்களது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார்கள். எ - று.

பொ - ரை : அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும், முனிவர்களும் சிவபிரான், சிவபிராட்டியர்களது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார்கள். எ - டி. (219)

தாழ்வுற் றிடுவோ ருமைசங் கரனைச்
 சூழ்வுற் றுவலஞ் செய்துகூழ் வினையு
 டாழ்வுற் றிடும்புன் மையகன் றடியேய்
 வாழ்வுற் றனமென் றுவழுத் தினரால்.

ப - ரை : தாழ்வுற்றிடுவோர் - அங்ஙனம் தாழ்ந்து வணங்கிய தேவர் முனிவர்கள், உமைசங்கரனை - சிவபிரான் சிவபிராட்டியரை, சூழ்வுற்று வலம்செய்து - வலப்பிரதட்சணமாகச் சூழ்ந்து, சூழ்வினையுடு ஆழ்வுற்றிடும் புன்மை அகன்று அடியேம் - அடியேம் வினைப் பாசத்தில் கட்டுண்டு கீழ்மைப்பட்ட இழிதகவு நீங்கி, வாழ்வுற்றனம் என்று வழத்தினரால் - திருவருள் வாழ்வு பெற்றேம் என்று துதித்தார். எ - று.

பொ - ரை : அங்ஙனம் தாழ்ந்து வணங்கியவர்கள், உமாசமேதரான சிவபிரானை, வலம் செய்து வணங்கி, யடியேம் வினைப்பாசத்திலகப்பட்டாழ்ந்த இழிவு தீர்ந்து, அருள் வாழ்வு பெற்றேம் என்று துதித்தார். எ - டி. (220)

உன்னற் கரிதா கியுயிர்க் குயிராய்
மன்னுற் றவனை மலைமங் கையுடன்
பொன்னிற் புனையும் புதுமன் றன்மனை
தன்னிற் குமரன் கொடுசார்ந் தனனூல்.

ப - ரை : உன்னற்கு அரிதாகி - மனநினைவுக்கு எட்டாததாயும், உயிர்க்கு உயிராய் - ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் உள்ளிடான பரமான்மாவாயும், மன் உற்றவனை - என்றும் நிலைபெற்றுள்ளவனும் ஆன சிவபிரானை, மலைமங்கை உடன் - மலையரையன் மகளாம் பார்ப்பதிப் பிராட்டியுடனே, பொன்னில் புனையும் புது மன்றல் மனைதன்னில் - பொன்னினூல் அலங்கரித்த புதிய மணச்சாலையினுள், குமரன் கொடுசார்ந்தனனூல் - மைந்தனும் குமரவேள் அழைத்துக்கொண்டு சென்றார். எ - று.

பொ - ரை : குமரவேள், தன் தந்தைதாயரான சிவபிரானையும், பார்ப்பதிப் பிராட்டியையும், மணமனையினுட் கொண்டு சார்ந்தார். எ - டி. (221)

வேறு

ஆகியதொர் போழ்துதனி லாணைமுறை தன்னூல்
மாகநெறி வந்தொரு மணித்தவிசு நண்ணத்
தோகையுடை மஞ்ஞையுறழ் தோற்றமுடை மாதோர்
பாகமுற வாயிடை பராபர னிருந்தான்.

ப - ரை : ஆகியதொர் போழ்துதனில் - அத்தகைய காலத்திலே, ஆணைமுறை தன்னூல் - சிவாஞ்ஞை முறையினூல், மாகநெறி வந்து ஒரு மணித்தவிசு நண்ண - ஒரு இரத்தினசனமானது வான்வழி வந்துசேர, தோகைஉடை மஞ்ஞை உறழ் தோற்றம் உடை மாது ஒர்பாகம் உற -

கலாபியையுடைய மயிலையொத்த தோற்றப் பொலிவினளான பார்ப்பதியும் மருங்கமர, ஆயிடை - அவ்வாசனத்தின் கண்ணே, பராபரன் இருந்தான் - பராபர வஸ்துவாகிய சிவபிரான் வீற்றிருந்தான். எ - று.

பொ - ரை : அப்படியான தருணத்திலே, அருளான முறைப்படி, ஒரு இரத்தினசனமானது, விண்வழிப்போந்து ஆங்குவைக, எம்பிரான், உமையம்மையும் மருங்குறவதன்கண் வைகினான். எ - டி. (222)

மங்கையுமை யுஞ்சிவனும் வள்ளறனை நோக்கி
யிங்குவரு கென்றுபி னெடுத்தினிது புல்லித்
தங்கள்வயின் வைத்துநனி தண்ணளி புரிந்தார்
அங்கது தெரிந்துதொழு தம்புய லிசைப்பான்.

ப - ரை : மங்கை உமையும் சிவனும் - நித்திய கன்னிகையான உமைப்பிராட்டியும் சிவபிரானும், வள்ளல்தனை நோக்கி - அருள்வள்ளலாகிய குமரவேளைப் பார்த்து, இங்கு வருக என்று பின் எடுத்தினிது புல்லி - ஈண்டு வருக மைந்தவென்று அழைத்து பின் எடுத்துத் தழுவி, தங்கள்வயின் வைத்துநனி தண்ணளி புரிந்தார் - தம்மருங்கிருத்திப் பெரிதும் திருவருள் செய்தார் ஆக, அங்கது தெரிந்து - அங்கேயதனைக் கண்டு, தொழுது அம்புயன் இசைப்பான் - பிரமன் வணங்கிக் கூறுவான். எ - று.

பொ - ரை : சிவபிராட்டியும் சிவபிரானும், கந்தவேளையழைத்து, எடுத்துத் தழுவியருள் செய்யக் கண்டு வணங்கிப் பிரமன் கூறுவான். எ - டி. (223)

முன்னமொரு வைகறனின் மூவிரு முகத்தோன்
றன்னையசு ரப்படை தடிந்திட விடுத்தாய்
அன்னபரி சேயவுண ராயுளரை வீட்டி
நென்னலிமை யோர்சிறையு நீக்கியருள் செய்தான்.

ப - ரை : முன்னம் ஒரு வைகல்தனில் - முன் ஒரு நாள், மூவிரு முகத்தோன் தன்னை - அறுமுகத்தண்ணலை, அசுரப்படை தடிந்திட விடுத்தாய் - சூரபன்மனாதிய வசுரர் கூட்டங்களைச் சங்கரிக்குமாறு அனுப்பினார், அன்னபரிசே - அங்ஙனமாகவே, அவுணராய் உளரை வீட்டி - அவுணராயுள்ளாரையெல்லாம் சங்கரித்து, நென்னல் இமையோர் சிறையும் நீக்கி அருள் செய்தான் - நேற்றையதினமே தேவர் சிறையையும் நீக்கித் திருவருள் செய்தான். எ - று.

பொ - ரை : முன் ஓர்ஞான்று அறுமுகப்பிரானை, அசுரசேனையை யழிக்குமாறு பணித்தனுப்பினார். அங்ஙனமே, யசுரப்படையையழித்து நேற்றுத் தேவரையும் சிறைமீட்டான். எ - டி. (224)

நன்றியித னைக்கருதி நாங்கள்புரி கைம்மா
 ரென்றுமில்ல யென்னினு முளத்தெழும் விருப்பால்
 வென்றியசு ரேசர்கிளை வீட்டுகும ரேசற்(கு)
 இன்றுமக வான்மகளை யீந்திட நினைந்தான்.

ப - ரை : நன்றி இதனைக்கருதி - இந்த நன்மையையெண்ணி, நாங்கள் புரி கைம்மாறு ஒன்றும் இலை என்னினும் - நாம் செய்யத்தக்க கைம்மாறு ஒன்றும் இல்லை என்னினும், உள்ளது எழும் விருப்பால் - உள்ளத்தே தோன்றிய ஆசையினால், வென்றி அசுரேசர் கிளை வீட்டு குமர ஈசற்கு - வெற்றிமிக்க அவுணத்தலைவர் கூட்டத்தைச் சங்கரித்த குமரவேட்பெம்மானுக்கு, இன்று - இன்றைய தினத்திலே, மகவான் - யாகாதிப னும் இந்திரன், மகளை ஈந்திட நினைந்தான் - தன் மகளாம் தெய்வ யானையம்மையாரை (திருமணமுறையாய்) கொடுக்க எண்ணினான். எ - று.

பொ - ரை : இந்த நன்றிக்குக் கைம்மாறாக, நாம் செய்யற்பாலது ஒன்றுமில்லை, எனினும், உள்ளத்தெழுந்த ஆசையினால், இந்திரன் இன்று தன் புதல்வியைக் குமரவேளுக்கு ஈய எண்ணினான். எ - டி. (225)

அற்றமி விரக்கமுட னுருயிர்கண் முற்றும்
 நின்றலு மளித்தருளு நேரிழையு நீயும்
 மற்றிது பகற்பொழுதில் வந்தனர்க ளென்றால்
 சிற்றடிய ரேங்கள்செயல் சீருளதை யன்றோ.

ப - ரை : அற்றம் இல் இரக்கம் உடன் - சோர்வற்ற கருணையோடு, ஆர் உயிர்கள் முற்றும் - அரிய உயிர்வாக்கங்கள் அனைத்தையும், நின்ற லும் - தினந்தோறும், அளித்தருளும் - காத்தருள் செய்கின்ற, நேரிழையு மும் நீயும் - உமையம்மையும் தேவாரும், மற்று இது பகல்பொழுதில் - இன்றைய தினத்திலே, வந்தனர்கள் என்றால் - வந்தீர்கள் என்னின், சிற்று அடியரேங்கள் செயல் - சிறிய அடியேங்களது செய்கை, சீர் உளதை அன்றோ - சிறப்புள்ளதல்லவா. எ - று.

பொ - ரை : சோர்வற்ற கருணையோடு, ஆன்மாக்களை யென்றும் இரட்சிக்கின்ற, உமையும், தேவாரும் இத்தருணத்து ஈண்டு வந்தீர்கள் எனின், சிறியேங்களது செய்கை நல்லதே. எ - டி. (226)

என்றினை யநான்முக னிசைத்திடலு மீசன்
 நன்றென மகிழ்ச்சிகொடு நாழுமிது காண்பான்
 மன்றன்மலர் கூந்தன்மலை மங்கையுட னிங்ஙன்
 சென்றன மிதற்குரிய செய்கவினி யென்றான்.

ப - ரை : என்று இனைய நான்முகன் இசைத்திடலும் - என்று இங்
 னுனமாக நான்முகப் பிரமன் கூறுதலும், ஈசன் - சிவபிரான், நன்று
 என மகிழ்ச்சி கொடு - நல்லதேயென்று திருவுள மகிழ்ந்து, நாமும் -
 யாமும், இது காண்பான் - இம் மணத்தைக் காண எண்ணி, மன்றல்
 மலர் கூந்தல் மலைமங்கை உடன் - இயற்கை வாசனை வீகம் கூந்தலை
 யுடைய மலைமகளோடும், இங்ஙன் சென்றனம் - ஈண்டுப் போந்தாம்,
 இதற்கு உரிய - இம்மணவிழாவிற்கு வேண்டிய கருமங்களை, செய்யக்
 இனி என்றான் - இனிச் செய்குக எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினான். எ - று,

பொ - ரை : பிரமன் இங்ஙனம் கூறச் சிவபிரான் கேட்டு, நன்
 றென்று மகிழ்ந்து, யாமும் இதுகாணுமாறு வந்தேம், மலைமகளுடன்
 ஆதலின் இதற்கு வேண்டிய செய்கைகளை யினிச் செய்குக என்றான்.
 (227)
 எ - டி.

நாதனிலை கூறுதலு நன்குமகிழ் வெய்தி
 மாதவனு நான்முகனும் வாசவனை நோக்கி
 வேதமுறை யான்முருகன் வேட்டருள வுன்றன்
 கோதைனை யன்பொடு கொணர்ந்திடுதி யென்றார்.

ப - ரை : நாதன் இலை கூறுதலும் - சிவபிரான் இங்ஙனம்
 திருவாய் மலர்ந்தருளுதலும், நன்கு மகிழ்வு எய்தி - நல்லாக மன
 மகிழ்ந்து, மாதவனும் - திருமாலும், நான்முகனும் - பிரமனும், வாச
 வனை நோக்கி - இந்திரனைப் பார்த்து, வேதமுறையால் முருகன் வேட்
 டருள - வேதநெறிப்படி முருகவேட்பெம்மான் திருமணம் செய்தருள
 உன்றன் கோதைனை - உன் மகளாம் தெய்வயானையம்மையாரை, அன்
 பொடு - அன்பொடு, கொணர்ந்திடுதி என்றார் - கொண்டுவருவாய்
 என்றார்கள். எ - று.

பொ - ரை : சிவபிரான் இங்ஙனம் கூறக் கேட்ட மாலும் பிரம
 னும், இந்திரனைப் பார்த்து, முருகவேள் வேதநெறிப்படி திருமணஞ்
 செய்ய, உன்மகளை யீண்டுக் கொண்டுவா என்றார். எ - டி. (228)

அந்தவமை யந்தனி லதற்கிசைவு கொண்டே
 பைந்தொடிநல் லார்களமர் பாங்கர்தனி லேகி
 நந்தமை யளித்தருளு நங்கைவரு கென்ற
 விந்திரன் விளித்திடலு மேந்திழை யெழுந்தாள்.

ப - ரை : அந்த அமையம் தனில் - அந்த நேரத்திலே, அதற்கு
 இசைவு கொண்டே - அதற்கு உடன்பட்டு, பைந்தொடி நல்லார்கள்
 அமர் பாங்கர்தனில் ஏகி - பசிய வளையல்ணிந்த பெண் நல்லார்

உற்றுழிச் சென்று, நந்தமை அளித்தருளும் - நம்மை இரட்சிக்கின்ற, நங்கை வருக என்னு இந்திரன் விளித்திடலும் - மகளே வருக என்று இந்திரன் அழைத்தலும், ஏந்திழை எழுந்தாள் - தெய்வயானையம்மையாராம் பெண் நல்லாள் எழுந்தாள். ஏ - று.

பொ - ரை : இந்திரன் அப்போழ்து அதற்கியைந்து, பெண்ணணங்கினர் உற்ற இடத்தையடைந்து, நம்மைக் காக்கும் மகளே, வருக என்று அழைப்ப, அம்மையும் எழுந்தாள். ஏ - டி. (229)

கல்லுயர் பொருப்பினிடை காமரடி செல்ல
வல்லனகொ லென்றுமணி நூபுர மரற்ற
மெல்லிடை வருந்துமென மேகலை யிரங்க
வெல்லவரு முன்மகிழ வெம்மனை நடந்தாள்.

ப - ரை : கல் உயர் பொருப்பின் இடை - கல்லாகிய உயர்ந்த இம்மலையிடத்தே, காமர் அடி - (அம்மையாரது) அழகிய திருவடிகள், செல்ல வல்லன கொல் என்று - நடந்து செல்ல வல்லனகொலோ என்பது போல, மணி நூபுரம் அரற்ற - அழகிய சிலம்பு சத்திக்க, மெல் இடை வருந்தும் என - மெல்லிய இடை வருந்தும் என்பது போல, மேகலை இரங்க - இடையணியேழுகோவைமணி யொலிக்க, எல்லவரும் உள்மகிழ - கண்டவர் எல்லோரும் மனம் மகிழ, எம் அனை நடந்தாள் - நம் தாயாம் தெய்வயானையம்மையார் சென்றார். ஏ - று.

பொ - ரை : இம்மலைக் கல்லில் திருவடிகள், செல்லவல்லன கொலோ வென்பது போலச் சிலம்பொலிப்ப, இடைவருந்தும் என்பது போல மேகலையொலிக்க, யாவரும் மனமகிழ வெம் அன்னை சென்றார். ஏ - டி. (230)

பஞ்சிதனின் மெல்லடி பனிப்பவரை யின்பால்
குஞ்சரி நடந்தசெயல் கூறுபுது மைத்தோ
செஞ்சடர்வை வேலுடைய செம்மலடி தீயேன்
நெஞ்சக வடுக்கலினு நின்றுலவு மென்றால்.

ப - ரை : பஞ்சிதனின் மெல் அடி பனிப்ப - பஞ்சினும் மிருதுவான திருவடிகள் நடுக்கமுற (வருந்த), வரையின்பால் - அம் மலையினிடத்தே, குஞ்சரி நடந்த செயல் கூறு புதுமைத்தோ - தெய்வயானையம்மையார் நடந்த செய்கை சொல்லத்தக்க புதுமையல்ல, செம்கடர் வைவேல் உடைய செம்மல் அடி - செவ்வொளி மிக்க கூரிய வெற்றிவேலாயுதப் பெம்மாளுரது திருவடிக் கமலங்கள், தீயேன் நெஞ்சக அடுக்கலினும் - தீயனையுடைய மனம் என்னும் கல்மலையினும், நின்று உலவும். என்றால் - நின்று உலவும் என்னின். ஏ - று.

பொ - ரை : வெற்றிவேற் பெம்மாறாது திருவடிகள், தீயே னுடைய, கடிய மனக்கல்லினும் நின்று உலவும் என்னின் அம்மையார், அம்மலையில் நடந்தது பெரிய புதுமையல்ல. எ - டி. (231)

தந்திமுன் வளர்ப்பவரு தையன்மிக நொய்ய
செந்தளி ரொதுங்கமிளிர் சீறடி யொதுங்கி
யிந்திரையு நாமகளு மேனையரு மேத்தப்
புந்திகளி கூர்தரு புரந்தரன்முன் வந்தாள்.

ப - ரை : தந்திமுன் வளர்ப்பவரு தையல் - பண்டு ஐராவத யானை வளர்க்குமாறு வந்துசேர்ந்த அப் பெண் அணங்கு, மிக நொய்ய செம் தளிர் ஒதுங்க - மிகவும் மிருதுவும் செம்மையும் உடைய தளிர்களும் இணையாகாது ஒதுங்க, மிளிர் - விளங்கா நின்று, சீறடி ஒதுங்கி - சிறிய திருவடிகளை ஒதுங்கி நடந்து, இந்திரையும் நாமகளும் ஏனையரும் ஏத்த - திருமகளும் கலைமகளும் ஏனைய பெண்ணணங்கினரும் துதிப்ப, புந்திகளிகூர்தரு புரந்தரன்முன் வந்தாள் - மனக்களிப்புமிக்கு நின்று இந்திரன் முன்னேவந்தாள். எ - று.

பொ - ரை : தெய்வயானை அம்மையார், மிருதுவான திருவடிகளை ஒதுக்கி நடந்து திருமகள் கலைமகள் முதலிய அணங்கினர் துதிப்ப, இந்திரன்முன் வந்தாள். எ - டி. (232)

வேறு

இன்ன வெல்லையி லிந்திரன் றெய்வதக்
கன்னி தன்னைக் கடிமணச் சாலையின்
முன்ன ருய்ப்ப முனிவருந் தேவரும்
அன்னை வாழியென் றேயடி போற்றினார்.

ப - ரை : இன்ன எல்லையில் - இத்தருணத்தே, இந்திரன் - சுவர்க்கச் செல்வன், தெய்வதக்கன்னி தன்னை - தெய்வயானை யம்மையாரை, கடிமணச் சாலையின் முன்னர் உய்ப்ப - அழகிய திருமணச் சாலையின் முன்னே கொடுவந்து விடுப்ப, முனிவரும் தேவரும் - முனிவர்களும், தேவர்களும், அன்னை வாழி என்றே அடி போற்றினார் - தாயே நீழே வாழ்வீராக என்று திருவடிகளைத் துதித்தார்கள். எ - று.

பொ - ரை : இச்சமயத்தே இந்திரன் அம்மையாரைத் திருமணச் சாலையின் முன்னே கொண்டுவிந்து விடுப்ப, முனிவரும் தேவரும், தாயே நீழே வாழ்வீராக என்று துதித்தார்கள். எ - டி. (233)

கணங்கொள் பேரவை கைதொழ வாண்டுறும்
அணங்கு தன்னுட னுதியந் தேவனை
வணங்கி வேலுடை வள்ளலை நோக்கியே
சுணங்கு சேர்முலை துண்ணென வெள்கினுள்.

ப - ரை : கணம் கொள் பேர்அவை கைதொழ - கூட்டமாகிய பெரிய அச்சபையினர் கைகூப்பி வணங்க, ஆண்டு உறும் - அங்ஙனம் எழுந்தருளியிருந்த, அணங்கு தன்னுடன் ஆதியம் தேவனை வணங்கி - பார்ப்பதி பாகராகிய சிவபெருமானையும் சிவபிராட்டியையும் வணங்கி, வேல் உடை வள்ளலை நோக்கியே - அருள் வள்ளலாகிய வெற்றி வேற்பெம்மாணப் பார்த்து, சுணங்கு சேர்முலை - பொற்சுணங்கு பூத்த நகிலங்கையுடைய அப் பெண்ணைக்கு, துண் என வெள்கினுள் - விரைந்து வெட்குற்றினுள். எ - று.

பொ - ரை : தெய்வயானை அம்மையார், அவ்வவைக்களத்தோர் கைதொழ வீற்றிருந்த உமாமகேஸ்வரரை வணங்கி, வெற்றிவேற் பொம்மாணை நோக்கி வெட்கினுள். எ - டி. (234)

மங்கை தாழ்தலும் வாலிதி னோக்கியே
யங்க னாத னருள்செய வண்ணலைக்
கொங்கை யாற்குழை வித்தவள் கோல்வனைச்
செங்கை யோச்சிச் சிறுபுற நீவினாள்.

ப - ரை : மங்கை தாழ்தலும் - அங்ஙனம் அம்மையார் தாழ்ந்து வணங்குதலும், வாலிதில் நோக்கியே அங்கண்நாதன் அருள் செய்ய - அழகிய முக்கட் செல்வனும் சிவபிரான் தூய்தாகப் பார்த்துத் திரு வருள் செய்ய, அண்ணலைக் கொங்கையால் குழைவித்தவள் - ஏகாம் பேசுநாதனைத் தன் திருநகிலங்களோடு தழுவித் திருமேனி குழையுமாறு செய்த எம்பிராட்டி, கோல்வனைச் செங்கை ஓச்சி - கோலிய வளைய லணிந்த திருக்கையை நீட்டி, சிறுபுறம் நீவினாள் - சிறிய முதுகைத் தடவினாள். எ - று.

பொ - ரை : அம்மையார் தாழ்ந்து வணங்க, எம்பிரான் தூய்தாக நோக்கித் திருவருள் செய்ய, எம்பிராட்டி முதுகைத் தடவினாள். எ - டி. (235)

திருத்த குந்திறற் சேயையுஞ் சேண்மீசை
யருத்தி பெற்ற வணங்கையு முற்படும்
பெருத்த பொன்மணிப் பீடிகை மீமிசை
யிருத்தி வைத்தனள் யாவையு மீன்றுளாள்.

ப - ரை : திருத்தகும் திறல் சேயையும் - அழகுத் தகுதிமிக்க வலிய மைந்தனும் கந்தனையும், சேண்மிசை அருத்தி பெற்ற அணங்கையும் - சுவர்க்கச் செல்வம் பெற்ற தெய்வயானையம்மையாரையும், முற்படும் பெருத்த பொன்மணிப் பீடிகை மீமிசை - தன் முன்னமைந்த பெரிய பொன்னாலும் மணியாலும் இயன்ற ஆசனத்தின் கண்ணே, இருத்தி வைத்தனர் - இருக்குமாறு செய்தாள், யாவையும் ஈன்றுளாள் - உலகுமிரை யெல்லாம் படைத்த எம்பிராட்டி. ௭ - று.

பொ - ரை : உலகமாதாவாகிய உமையம்மை, தன் மைந்தனும் கந்தனையும் தெய்வயானையம்மையையும், முன்னிருந்த ஆசனத்தின் கண் இருத்தி வைத்தாள். ௭ - டி. (236)

அதிர்கழ லீசனெ டம்மை யிருந்தாங்கு)
எதிரெதிர் வீம்பமி லங்கிய வாபோல்
வதுவை யணிந்திடு மைந்தனு மாதுங்
கதிர்மணி தோய்கன கத்தவி சுற்றார்.

ப - ரை : அதிர்கழல் ஈசனெடு அம்மை இருந்தாங்கு - வீரக்கழல் கலிக்கும் திருவடிசையுடைய சிவபிரானெடு சிவபிராட்டியும் வீற்றிருந்து அங்கே, எதிர் எதிர் வீம்பம் இலங்கியவாபோல் - எதிரெதிரே திருமேனி பிரதிவீம்பித்து விளங்கியவாறு போல, வதுவை அணிந்திடு மைந்தனும் மாதும் - திருமணக்கோலம் புனைந்திருந்த கந்தவேளும் தெய்வயானையம்மையாரும், கதிர்மணி தோய்கனகத்தவிசு உற்றார் - ஒளிமிக்க மணிகள் பதித்த பொன்னாசனத்தில் வீற்றிருந்தார். ௭ - று.

பொ - ரை : சிவபிரானும் பார்ப்பதிப்பிராட்டியும், அங்கே யெழுந்தருளியிருந்து எதிரெதிர் பிரதிவீம்பித்து விளங்கியதுபோல, மணவணிமிக்க கந்தவேளும், தெய்வயானையம்மையும் இரத்தினாசனத்திருந்தார். ௭ - டி. (237)

தெய்வத மாதொடு செங்கதிர் வேலோன்
வெவ்வரி யேற்றணை மேவுதல் காணு
வெவ்வெவ ருந்தொழு தேத்தின ரீன்ற
வவ்வையு மத்தனு மாரருள் செய்தார்.

ப - ரை : தெய்வத மாதொடு - தெய்வயானையம்மையாரோடு, செம் கதிர் வேலோன் - செவ்வெள்ளிமிக்க வெற்றிவேற் பெம்மான், வெவ்வரி ஏற்று அணை மேவுதல் காணு - வெவ்விய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருத்தலைக்

கண்டு, எவ்வெவரும் தொழுது ஏத்தினர் - அவ்வவைக்கண் உள்ள எவ் எவரும் வணங்கித் துதித்தார், ஈன்ற அவ்வையும் அத்தனும் ஆர் அருள் செய்தார் - தோற்றுவித்த அன்னை தந்தையரான உமையும் சிவபிரானும் நிறைந்த திருவருள் செய்தார். ஏ - று.

பொ - ரை: தெய்வயானையம்மையாரும், வெற்றிலேற் பெம்மானும் திருமணக்கோலம் புனைந்து, சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கக் கண்டு, எவரும் வணங்கித் துதித்தார். அம்மையப்பரைய சிவபிராட்டியும் சிவபிரானும் திருவருள் செய்தார். ஏ - டி. (238)

அண்டர் தமக்கிறை யாங்கவர் கோலம்
கண்டு புகழ்ந்து கரந்தொழு துச்சி
கொண்டு மிளிர்ந்து குளிர்ந்திடு தேறல்
உண்ட சுரும்பினு முண்மகிழ் வுற்றான்.

ப - ரை: அண்டர் தமக்கு இறை-தேவராசனும் இந்திரன், ஆங்கவர் கோலம் கண்டு-மணவணி மிக்க கந்தவேளதும் தெய்வயானையம்மையதும் திருக்கோலத்தைக் கண்டு, புகழ்ந்து கரந்தொழுது உச்சிகொண்டு மிளிர்ந்து - புகழ்ந்து கைகளைச் சிரசின்மீக் கூப்பி வணங்கி விளங்கி, குளிர்ந்திடு தேறல் உண்ட-குளிர்ந்த தேறலையுண்ட, சுரும்பினும் உள் மகிழ்வுற்றான் - வண்டினும் மேலாக உள்ளம் மகிழ்ந்தான். ஏ - று.

பொ - ரை: இந்திரன், அவர்களது தெய்வத் திருமணக்கோலத்தைக் கண்டு, புகழ்ந்து கைகூப்பி வணங்கித் தேறலுண்ட வண்டினும் மேலாக மகிழ்ந்தான். ஏ - டி. (239)

நெஞ்ச மகிழ்ந்த நெடுந்தகை சொல்லால்
மஞ்சன மாமலர் மற்றும் முற்றும்
எஞ்ச விலாவகை யேந்தி யவைக்கண்
அஞ்சமு மஞ்ச வருஞ்சசி வந்தாள்.

ப - ரை: நெஞ்சம் மகிழ்ந்த நெடுந்தகை சொல்லால் - அங்கனம் மனம்மகிழ்ந்த இந்திரனது சொல்லினால், மஞ்சனம் மாமலர் மற்றும் முற்றும் - அபிஷேக திரவியம் அழகிய புட்பங்கள் முதலான பூசோபகரணங்கள் அனைத்தையும், எஞ்சல் இலாவகை ஏந்தி - குறைவில்லாத படி எடுத்து, அவைக்கண் - அச்சபையினிடத்தே, அஞ்சமும் அஞ்சவரும் சசி - நடையினால் ஒப்புடைத்தென்று சொல்லும் அன்னமும் அஞ்சமாறு நடந்து வரும் இந்திராணி, வந்தாள் - வந்தாள். ஏ - று.

பொ - ரை : இந்திராணி, தன் மணாளன் கூற்றுப்படி, அபிடேக திரவியமும் பூக்கள் முதலிய பூசைத் திரவியங்களையும் எல்லாம் குறைவின்றி யேந்திக்கொண்டு, அச்சபையினிடத்தே, அன்னமும் அஞ்சுமாறு வந்தாள். எ - டி. (240)

அன்னதொர் காலையி லந்தர நாதன்
பன்னிரு மொய்ம்பு படைத்திடு புத்தேள்
முன்ன ரிருந்து முறைப்பட வன்னான்
பொன்னடி பூசை புரிந்திட லுற்றான்.

ப - ரை : அன்னதொர் காலையில் - அச்சமயத்திலே, அந்தரநாதன் - சுவர்க்கச் செல்வனும் இந்திரன், பன்னிரு மொய்ம்பு படைத்திடு புத்தேள் முன்னர் - பன்னிரண்டு திருப்புயங்களை உடைய கந்தவேளது சந்திதிக்கண், இருந்து - இருந்து, முறைப்பட - பூசோபசார முறைப்படி, அன்னன் பொன் அடி - அப்பெம்மாராது பொலிவு மிக்க திருவடிக் கமலங்களை, பூசை புரிந்திடல் உற்றான் - பூசனை பண்ணினான். எ - று.

பொ - ரை : அத்தருணத்திலே இந்திரன் பன்னிருபுயத்து எம்பி ரான்முன் இருந்து விதிப்படி அவரது திருவடிக் கமலங்களைப் பூசை செய்தான். எ - டி. (241)

சொல்லரு நானொடு தோகை மடந்தை
நல்லதொர் கன்ன னறும்புன லுய்ப்ப
எல்லவ ரும்புக ழிந்திர னையன்
மெல்லடி பற்றி விளக்கின னம்மா.

ப - ரை : சொல்லஅரு நாண்ணொடு - சொல்லுதற்கரிய நாணத்தோடு, தோகை மடந்தை - மயில் போலும் இந்திராணி, நல்லதொர் கன்னல் நறும்புனல் உய்ப்ப - நல்ல கெண்டிகையிற் பூரித்த தூயநீரை ஒழுக்க, எல்லவரும் புகழ் இந்திரன் - தேவர் யாவரும் புகழும் இந்திரன் என் போன், ஐயன்மெல் அடிபற்றி விளக்கினன் அம்மா - கந்தவேட் பெம் மானது மிருதுவான திருவடிகளைப் பிடித்து விளக்கினான். எ - று.

பொ - ரை : இந்திராணி பெரும் நாணத்தோடு ந்ரொழுக்க, இந்திரன் அறுமுகப் பெம்மானது திருவடிகளைப் பிடித்து விளக்கினான். எ - டி. (242)

செம்மல் பதங்கள் செழும்புன லாட்டிக்
கைம்மலி யுங்கள் பந்தனை யூட்டி
யம்மலர் சூட்டி யகிற்புகை காட்டி
நெய்ம்மலி பூஞ்சுடர் நீட்டின னன்றே.

ப-ரை: செம்மல் பதங்கள் செழும்புனல் ஆட்டி - பெருமைமிக்க கந்தவேட்பெம்மானது திருவடிகளுக்கு அபிடேகம் செய்து, கைமலியும் களபந்தனை ஊட்டி - கைநிறையக் கலவைச் சாந்தை யள்ளி அப்பி, அம்மலர் சூட்டி - அழகிய நல்ல பூக்களையுள் சூட்டி, அகில் புகை காட்டி - அகிற் தூபத்தையும் காட்டி, நெய்மலி பூம்கடர் நீட்டினன் அன்றே - நெய்த் தீபத்தையும் காட்டினான். ௭ - ௬.

பொ - ரை: (இந்திரன்) எம்பிரானது திருவடிகளுக்கு அபிடேகம் செய்து, கலவைச் சாந்தையும் அப்பி, மலரும் சூட்டித் தூபதிபங்களையும் காட்டிப் பூசனை செய்தான். ௭ - ௮. (243)

இவ்வகை பூசை யியற்றுத லோடும்
அவ்வயி ராணி யயிற்படை யோன்றான்
செவ்விதி னூட்டிய தீர்த்திகை தன்னைக்
கைவகை யேந்தியொர் காப்பிடை யுய்த்தான்.

ப - ரை: இவ்வகை பூசை இயற்றுதலோடும் - சுவர்க்கச் செல்வனும் இந்திரன் இங்ஙனம் பூசோபசாரங்களைச் செய்தலும், அவ்வயிராணி - அந்த இந்திராணி யென்பான், அயிற்படையோன்தான் - வெற்றிவேலாயுதப் பெருமானது திருவடிக் கமலங்களை, செவ்விதின் ஆட்டிய தீர்த்திகை தன்னை - நன்றாக அபிடேகித்த தீர்த்தத்தை, கைவகை ஏந்தி - வகைவகையாகத் தன் கையில் ஏந்தி, ஓர் காப்பிடை உய்த்தான் - ஒரு காவலான இடத்து வைத்தான். ௭ - ௬.

பொ - ரை: தன் மணைள் இங்ஙனம் பூசைசெய்ய, இந்திராணி வேற்கரப்பெம்மானது, திருவடித் தீர்த்த வகைகளைக் கையேற்றுச் சேமித்தான். ௭ - ௮. (244)

அன்னுழி யிந்திர னறுமு கேசன்
தன் னொரு கையிடை தந்தியை நல்கி
நின்னடி யேனிவ ணைர்ந்தன னென்னாக்
கன்ன லுமிழ்ந்த கடிப்புன லுய்த்தான்.

ப - ரை: அன்னுழி - அத்தருணத்தே, இந்திரன் - தேவராசனும் இந்திரன், ஆறுமுக ஈசன் தன் ஒரு கையிடை - அறுமுகப் பகவனது ஒரு திருக்கரத்திலே, தந்தியை நல்கி - மகளாம் தெய்வயானையின் திருக்கரத்தை வைத்து, நின் அடியேன் - தேவாரது அடியேனாகிய யான், இவள் நேர்ந்தனன் என்ன - என் புதல்னியாம் இக் கன்னிகையைத் தந்தேன் என்று கூறி, கன்னல் உமிழ்ந்த கடிப்புனல் உய்த்தான் - கெண்டுகையில் நின்றும் வந்த வாசனை பூட்டிய தூய நீரை வார்த்தான். ௭ - ௬.

பொ - ரை : அத்தருணத்தே, சுவர்க்கநாதன், தன் மகளாம் தெய்வயானையம்மையாரை அறுமுகப் பெம்மானுக்குத் தாராதத்தம் செய்து கொடுத்தான். ஏ - டி. (245)

மருத்துவன் மாமறை மந்திர நீரால் ஒருத்திபொ ருட்டினி லொண்புன லுய்ப்பக் கரத்திடை யேற்றன னாற்கழல் சேர்ந்தார்க்கு) அருத்திகொண் முத்தியு மாக்கமு மீவோன்.

ப - ரை : மருத்துவன் - இந்திரன் ஆவன், மாமறை மந்திர நீரால் - மகிமை மிக்க வேத மந்திரோச்சாரணத்தோடு, ஒருத்தி பொருட்டினில் ஒண்புனல் உய்ப்ப - தன் மகளாம் தெய்வயானையம்மையாரை யீதல் காரணமாகத் தாரைவார்ப்ப, கரத்திடை ஏற்றனனால் - தன் திருக்கரத்து ஏற்றான், கழல் சேர்ந்தார்க்கு - தனது திருவடிகளைச் சரண் புகுந்தவர்களுக்கு, அருத்திகொண் முத்தியும் ஆக்கமும் ஈவோன் - விரும்புகின்ற மோட்சமும் செல்வ போகமும் ஆகியவற்றையும் கொடுப்போனாகிய கந்தவேள். ஏ - றி.

பொ - ரை : தன் திருவடிகளை யுபாசிக்கின்ற மெய்யன்பர்கட்கு, விரும்பிய போக மோட்சங்களைக் கொடுக்கும் அருள் வள்ளலாகிய அறுமுகப் பெம்மான், இந்திரன் தன் மகளை யீதல் காரணமாக நீர் வார்ப்ப (ஏனையோர் போல) தன் திருக்கரத்தேற்றான் என்னின் அவன் கருணைதானென்னே. ஏ - டி. (246)

செங்கம லத்திறை சிந்தையி னூற்றி
யங்கையி னீந்திட வாண்டகை கொண்ட
மங்கல நாளை மணிக்கள மார்த்து
நங்கை முடிக்கொர் நறுந்தொடை சூழ்ந்தான்.

ப - ரை : செங்கமலத்து இறை - செந்தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமன், சிந்தையின் ஆற்றி - தன் மனத்தால் படைத்து, அங்கையின் ஈந்திட - அழகிய திருக்கரத்திலே கொடுப்ப, ஆண்டகைகொண்ட மங்கலநாளை - ஆண்மைத்தன்மை மிக்க அறுமுகப் பண்ணவன் ஏற்றுக் கொண்ட மங்கல்ய சூத்திரத்தை, மணிக்களம் ஆர்த்து - அழகிய திருக்கழுத்திலே கட்டி, நங்கை முடிக்கு ஒரு நறுந்தொடை சூழ்ந்தான் - அம்மையாரது திருமுடிக்கு நல்லதொரு மலர் மாலையையும் சூட்டினான். ஏ - றி.

பொ - ரை : ஆண்மைமிக்க ஆறுமுகப் பண்ணவன், பிரமன் சிந்தித்துச் சிருட்டித்து ஈந்த மாங்கல்ய சூத்திரத்தையேற்று, மணமகளது திருக்கழுத்தில் பூட்டி முடிக்கு ஒரு மலர்மாலையையுள் சூட்டினான். (247)

ஏ - டி.

மாவொடு வாழை வருக்கைகொள் பைங்காய்
 தீவிய கன்னல் செறிந்திடு செந்தேன்
 ஆவருள் பாலிவை யண்டர்கள் செம்மல்
 மூவிரு மாமுக னைநுகர் வித்தான்.

ப - ரை : மாவொடு வாழை வருக்கைகொள் பைங்காய் -
 மாம்பழம், வாழைப்பழம், பலாப்பழம் ஆகிய இவற்றோடு, தீவிய
 கன்னல் - இனிமைமிக்க கருப்பம் சாறும், செறிந்திடு செந்தேன் -
 இனிமை மிக்க நல்ல தேனும், ஆ அருள்பால் இவை - தெய்வத் தேனு
 வின் பாலும் ஆகிய இவற்றை, அண்டர்கள் செம்மல் - தேவர்கள்
 தலைவமை இந்திரன், மூவிரு மாமுகளை நுகர்வித்தான் - அறுமுகப்
 பெருமானைத் திருவமுது செய்வித்தான். எ - று.

பொ - ரை : இந்திரன் அறுமுகப்பெருமானை, முக்கனி, கருப்பம்
 சாறு, தேன், பால் ஆகிய நைவேத்தியப் பொருள்களைத் திருவமுது
 செய்வித்தான். எ - டி. (248)

வார்த்தொகை சூழ்தரு மத்தளி தக்கை
 பேர்த்த வலம்புரி பேரி கலித்த
 வார்த்தனர் வீர ரருங்கண நாதர்
 தீர்த்தனை வந்தனை செய்து களித்தார்.

ப - ரை : வார்த்தொகை சூழ்தரு மத்தளி - வார்களாற் சுற்றிக்
 கட்டிய மத்தளம், தக்கை - தக்கை, பேர்த்த - பெருமை மிக்க, வலம்
 புரி - சங்கு. பேரி - பேரிகையும் ஆகிய இன்னியங்கள், கலித்த - ஆர
 வாரித்தன, ஆர்த்தனர் வீரர் - இலட்சத்தொன்பது வீரர்களும் ஆர்த்
 தார், அரும்கணநாதர் - அரிய பூதநாதர்களும், தீர்த்தனை வந்தனை
 செய்து களித்தார் - அறுமுகப் பெம்மானை வந்தித்துக் களிப்புற்றார்.
 எ - று.

பொ - ரை : மத்தளம், தக்கை, சங்கு, பேரி யார்த்தன; வீர
 ரும் ஆர்த்தார்; கணநாதரும் எம்பிரானை வந்தித்துக் களிப்புற்றார்.
 எ - டி. (249)

தண்டுள வண்ணல் சரோருக மேலோன்
 எண்டிசை பாலக ரிந்திர னென்போன்
 அண்டர்க ளேனைய ராங்கவர் கோலம்
 கண்டு சிறந்தது கட்புல மென்றார்.

ப - ரை : தண்துள வண்ணல் - தண்ணிய துளசி மாலையை யணிந்த திருமால், சரோருக மேலோன் - தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவனான பிரமன், எண்திசை பாலகர் - மதிக்கத்தக்க திக்குப் பாலர்கள், இந்திரன் என்போன் - இந்திரன் ஆவான், அண்டர்கள் - தேவர்கள், ஏனையர் - ஏனைய முனிவர் மனிதர் முதலானோர், ஆங்கவர் கோலங்கண்டு - அவ்வறுமுகப் பெம்மான் தெய்வயானையம்மையார் ஆகிய இருவரது திருமணக்கோலத்தையும் கண்டு, சிறந்தது கட்புலம் என்றார் - கண்கள் சிறப்புற்றன என்றார். எ - று.

பொ - ரை : திருமால், பிரமன், திக்குப்பாலகர், இந்திரன், தேவர்கள், ஏனையோர்கள் அப்பெருமானதும் பெருமாட்டியினதும் திருமணக்கோலத்தைக் கண்டு கண்கள் சிறந்தன என்றார். எ - டி. (250)

ஆயது போழ்தினி லம்புய முற்றோன்
காயெரி தந்து கலப்பைகள் கூவித்
தூய மணம்புரி தொன்முறை வேள்வி
நாயக னைக்கொடு நன்றுசெய் வித்தான்.

ப - ரை : ஆயது போழ்தினில் - அப்போழ்து, அம்புயம் உற்றோன் - தாமரையாசனனும் பிரமன், காய்எரி தந்து - சுடுகின்ற அக்கினியை மூட்டி, கலப்பைகள் கூவி - உபகரண வஸ்துக்களை வருவித்து, தூய மணம்புரி தொன்முறை - சுத்தமான திருமணத் தொன்மைச் செயல் முறை, வேள்வி - திருமண வேள்வியை, நாயகனைக் கொண்டு - ஆன்ம நாயகனை அறுமுகப்பண்ணவனைக் கொண்டு, நன்று செய்வித்தான் - நன்றாகச் செய்வித்தான். எ - று.

பொ - ரை : அப்பொழுது, பிரமன் தீயினை மூட்டி, உபகரணப் பொருள்களையும் வருவித்துப் பழைய வேதவிதிப்படி யறுமுக நாயகனைக்கொண்டு, நன்றாக மணவேள்வியைச் செய்வித்தான். எ - டி. (251)

உலகருள் காரண னெண்ணுத லோடும்
வலமுறை யாக வயங்கனல் சூழ்ந்து
சிலையிடை யன்னவள் சீறடி தந்தான்
மலரய னுச்சியின் மேலடி வைத்தான்.

ப - ரை : உலகு அருள் காரணன் - உலகங்களுக்கு அருள் செய்கின்ற காரணராகிய முருகவேள், ஒன்றுதலோடும் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய அம்மையாரோடும், வலமுறையாக - வலப்பிரதட்சணமாக, வயங்கு அனல் சூழ்ந்து - விளங்காநின்ற ஓமாக்கினியைச்

சுற்றிவந்து, சிலையிடை - அம்மிக்கல்லினிடத்தே, அன்னவள் சீறடி தந்தான் - அவ்வம்மையாரது சிறிய திருவடியைத் தூக்கிவைத்தான், மலரயன் உச்சியின்மேல் அடிவைத்தான் - தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமனுக்குத் திருவடி தீட்சை செய்தவனாகிய பெரியோன். எ - று.

பொ - ரை : பிரமனுக்கும் திருவடி சூட்டிய உலகருள் காரணைய முருகவேள் மணவாட்டியோடும், தீயை வலம்வந்து, மணவாட்டியினுடைய திருவடியை அம்மியிற் தூக்கிவைத்தான். எ - டி. (252)

மாலினி காளிகள் மாமல ராட்டி
பாலி நிறத்திப ராயினர் சூழ்ச்
சாலினி மங்கலை தன்னொடு கண்டான்
வேலினின் மாவினை வீழ வெறிந்தோன்.

ப - ரை : மாலினி - கங்கையும், காளிகள் - காளிகளும், மாமல ராட்டி - அழகிய செந்தாமரை மலரவளான திருமகளும், பாலின் நிறத்தி - பால்போன்ற வெள்ளிய சரகவதியும், பராயினர் சூழ - துதித்துச் சூழ, சாலினி - அருந்ததியை, மங்கலை தன்னொடு கண்டான் - மங்கலக் கோலம் புனைந்த அம்மையாரோடும் பார்த்தான், வேலினின் மாவினை வீழ எறிந்தோன் - வெற்றி வேலாயுதத்தால் சூரனும் மாவைச் சங்கரித்த சுந்தவேள். எ - று.

பொ - ரை : வேலால் மாத்தடிந்த முருகவேள், கங்கையும், காளிகளும், திருமகளும், கலைகளும் துதித்துச் சூழ. அம்மையாரோடு அருந்ததியையும் கண்டான். எ - டி. (253)

இவ்வகை மன்ற வியற்றிய பின்னைத்
தெய்வத மாதொடு செங்கதிர் வேலோன்
அவ்வையொ டத்தனை யன்பொடு சூழ்ந்து
செவ்விதின் மும்முறை சேவடி தாழ்ந்தான்.

ப - ரை : இவ்வகை மன்றல் இயற்றிய பின்னை - இங்ஙனமாகவே திருமண வேள்வி செய்த பின்னர், தெய்வத மாதொடு செங்கதிர் வேலோன் - தெய்வயானையம்மையாரோடும் செவ்வேற் பெம்மான், அவ்வையொடு அத்தனை - அன்னை தந்தையான உமாமகேஸ்வரரை, அன்பொடு சூழ்ந்து செவ்விதின் மும்முறை - அன்போடு நன்றாக மூன்று முறையும் வலம்வந்து, சேவடி தாழ்ந்தான் - திருவடிகளைத் தாழ்ந்து வணங்கினான். எ - று.

பொ - ரை : இங்ஙனம் மணம் செய்த பின்னர், தெய்வயானையம்மையாரோடும், செவ்வேற் பெம்மான் அன்னை தந்தையரை வலம் வந்து மும்முறை தாழ்ந்து திருவடிகளை வணங்கினான். எ - டி. (254)

வேறு

அடித்த லத்தில்வீழ் மக்களை யிருவரு மார்வத் தெடுத்த ணைத்தருள் செய்துதம் பாங்கரி லிருத்தி முடித்த லத்தினி லுயிர்த்துமக் கெம்முறு முதன்மை கொடுத்து மென்றன ருவகையான் மிக்ககொள் கையினார்.

ப - ரை : அடித்தலத்தில் வீழ்மக்களை - தமது திருவடிகளிடத்தே வீழ்ந்து வணங்கிய மணமக்களை, இருவரும் - சிவபிரானும் பார்ப்பதியும், ஆர்வத்து எடுத்து அணைத்து அருள் செய்து - ஆசையோடு எடுத்து அணைத்து அருள்செய்து, தம் பாங்கரில் இருத்தி - தம் பக்கத்தேயிருக்க வைத்து, முடித்தலத்தினி லுயிர்த்து - உச்சிமோந்து, உமக்கு எம் உறுமுதன்மை கொடுத்தும் என்றனர் - உமக்கு எமது முதன்மையைத் தந்தோம் என்றார், உவகையால் மிக்க கொள்கையினார் - உவகை மிக்க திருவுளத்தினராய். எ - று.

பொ - ரை : சிவபிரானும் சிவபிராட்டியும் திருவுளம் மகிழ்ந்து தம் அடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிய முருகவேளையும், தெய்வயானையம்மையையும், ஆசையோடு எடுத்துத் தழுவி, உச்சிமோந்து, அருள் செய்து, தம்மருங்கிருத்தி, எமது தலைமையை யங்கட்குத் தந்தோம் என்றனர். எ - டி. (255)

மலைமடந்தையு மிறைவனு மைந்தற்கு மகட்கும் தலைமை செய்தருள் புரிதலுஞ் சாலையு னிருந்த அலர வன்முத லமரரு முனிவரு மணங்கின் குலமடங்கலு மவரடி முடிமிசைக் கொண்டார்.

ப - ரை : மலைமடந்தையும் இறைவனும் - மலையரையன் மகளாம் பார்ப்பதியும் சிவபிரானும், மைந்தற்கும் மகட்கும் - மைந்தனும் கந்தனுக்கும் மருமகளாம் தெய்வயானையம்மைக்கும், தலைமை செய்து அருள் புரிதலும் - தம் தலைமையையீந்து திருவருள் செய்தலும், சாலையுள் இருந்த - அத்திருமணச்சாலையினுள் இருந்த, அலரவன் முத லமரரும் முனிவரும் - பிரமாதி தேவரும் முனிவரும், அணங்கின் குலம் அடங்கலும் - தெய்வ மகளிர் கூட்டம் முழுவதும், அவர் அடிமுடிமிசைக் கொண்டார் - அவ்வறுமுகத்தண்ணலதும் தெய்வயானையம்மையதும் அடிகளைத் தம்முடிமீச் சூட்டி வணங்கினார். எ - று.

பொ - ரை : உமைப் பிராட்டியும் சிவபிரானும், கந்தவேளுக்கும் தெய்வயானையம்மையார்க்கும் முதன்மை செய்து திருவருள் புரிதலும், அத்திருமணச் சாலையுள் இருந்த பிரமாதி தேவரும் முனிவரும் தெய்வப் பெண்கள் கூட்டத்தினரும் அவரது திருவடிக்களை முடியிற் சூட்டி வணங்கினார். எ - டி. (256)

அறுமு கன்றனை யணங்கினை யவையுளோ ரெவரும் முறையில் வந்தனை செய்தலு முழுதருள் புரிந்து கறை விளங்கிய கண்டனும் கவுரியுங் கடிதின் மறைத லுற்றனர் பரிசனந் தன்னொடு மன்னோ.

ப - ரை : அறுமுகந்தனை அணங்கினை - அறுமுகப் பெருமானையும் தெய்வயானை அம்மையாரையும், அவைஉளோர் எவரும் - அச்சபைக் கண் உள்ளவர் அனைவரும், முறையில் வந்தனை செய்தலும் - முறையாக வணங்குதலும், முழுது அருள்புரிந்து - நிறைந்த திருவருள் செய்து, கறைவிளங்கிய கண்டனும் கவுரியும் - திருநீலகண்டப் பெருமானும், கௌரிப்பிராட்டியும் கடிதில் - மிக்க விரைவாக, மறைதல் உற்றனர் பரிசனம் தன்னொடு மன்ன - பரிசனர்களோடும் மறைந்தார்கள். எ - று.

பொ - ரை : அறுமுகப் பெருமானையும் தெய்வயானை அம்மையையும், அங்குள்ளார் வணங்கத் தாம் திருவருள் செய்து, சிவபிரானும் பார்வதியும் பரிசனரோடும் விரைந்து மறைந்தனர். எ - டி. (257)

மறைந்த காலையில் விம்மித ராய்மணச் சாலை யுறைந்த தேவரு முனிவரு முயிர்களுக் குயிராய் நிறைந்த மேலையோர் நிலைமையை நினைந்துதம் வாயால் அறைந்து கைதொழு தவர்பெய ரெடுத்தெடுத்த தார்த்தார்.

ப - ரை : மறைந்தகாலையில் - அங்ஙனம் சிவபிரானும் கௌரிப் பிராட்டியும் மறைந்த காலத்திலே, விம்மிதராய் - அதிசயித்தவராய், மணச்சாலை உறைந்த தேவரும் முனிவரும் - அத் திருமணச்சாலையு ளுறைந்த தேவர்களும் முனிவர்களும், உயிர்களுக்கு உயிராய் நிறைந்த - ஆன்மாக்கட்கெல்லாம் உள்ளீடான அந்தரான்மாவாக எங்கும்நிறைந்த, மேலையோர் நிலைமையை - மேதக்க அப்பெருமான் பெருமாட்டியார்க ளது திருவருள் நிலைமையை, நினைந்து-சிந்தித்து, தம்வாயால் அறைந்து- தம் வாயினால் சொல்லி, கைதொழுது - கைகூப்பி வணங்கி, அவர் பெயர் எடுத்து எடுத்து ஆர்த்தார் - அவருடைய திருநாமங்களை யெடுத்துச் சொல்லிச் சொல்லி யாரவாரித்தார். எ - று.

பொ - ரை : அங்ஙனம், உமாமகேஸ்வரர் மறைந்தபோழ்து, ஆண்டுற்ற தேவரும் முனிவரும் அதிசயித்து அவரது கருணையை நினைந்து வணங்கி, வாயாற் புகழ்ந்து ஆர்த்தார். எ - டி. (258)

வரைப டைத்தவர் மறைந்துழி வானவர் பலரும்
நிரைப டைத்துள முனிவருங் கவன்றது நீத்தார்
திரைப டைத்துள வாழ்கடற் பட்டுளோர் சிறந்த
கரைப டைத்தென வணங்கொடு குமரனைக் கண்டு.

ப - ரை: வரை படைத்தவர் மறைந்துழி - கயிலைமலை இமய மலை
களையுடைய சிவபிரானும் சிவபிராட்டியும் மறைந்தபோழ்து, வான
வர் பலரும் - பல தேவர்களும், நிரைபடைத்துள முனிவரும் - வரிசை
யாக உள்ள முனிவர்களும், கவன்றது நீத்தார் - கவலையை நீக்கினார்,
(அது எதுபோலெனின்) திரைபடைத்துள ஆழ்கடல் பட்டுளோர் -
திரை பொருந்திய ஆழமான கடலிலகப்பட்டு வருந்தியவர், சிறந்த
கரைபடைத்து என - சிறந்த கரையை யடைந்தாற்போன்று, அணங்
கொடு குமரனைக் கண்டு - தெய்வயானையம்மையாரோடு குமரவேளை
யும் கண்டு. எ - று.

பொ - ரை: தேவரும் முனிவரும், உமாமகேஸ்வரர் மறைந்தமை
யைக் கண்டு, ஆழ்கடற்பட்டார் போற் கவன்று, பின் குமரநாயகனை
யும், தெய்வ யானையையும் கண்டு, கரைசேர்ந்தார்போற் கவலையற்
றார்: எ - டி. (259)

உமையு மீசனு மிருந்திடு பீடிகை யும்பர்க்
குமர நாயகன் றெய்வதக் களிற்றொடுங் கூடி
யமர வன்னது காண்டலு மகிழ்சிறந் தன்னார்
கமல மெல்லடி தொழுதனர் வழத்தினர் களிப்பால்.

ப - ரை: உமையும் - உமைப்பெரும் பிராட்டியும், ஈசனும் - சிவ
பிரானும், இருந்திடு பீடிகை உம்பர் - எழுந்தருளியிருந்த பொன்சை
னத்தின்கண்ணே, குமரநாயகன் - எம் ஆன்ம நாயகனான குமரவேள்,
தெய்வதக் களிற்றொடுங் கூடி அமர - தெய்வயானையம்மையோடுடனாய்
எழுந்தருளியிருப்ப, அன்னது காண்டலும் - அதனைக் கண்டு, மகிழ்
சிறந்து - மகிழ்ச்சியற்றுச் சிறந்து, அன்னார் கமல மெல்லடி தொழுத
னர் - அவர்களது மிருதுவான திருவடிக் கமலங்களை வணங்கி, வழத்
தினர் களிப்பால் - களிப்புற்றுத் துதித்தார். எ - று.

பொ - ரை: உமையம்மையும். சிவபிரானும் இருந்த ஆசனத்தில்,
குமரவேள் தெய்வ யானையோடுடனாய் எழுந்தருளியிருப்பக் கண்ட, தேவ
ராதியோர் மகிழ்ச்சியற்றுச் சிறந்து, திருவடிகளை வணங்கித் துதித்தார்.
எ - டி. (260)

இனைய காலையி லரியணைப் பீடநின் றிழியா
வனைவ ருந்தொழு துடன்வர வாறுமா முகத்துப்
புனித நாயகன் மங்கல விசையொடும் போந்து
தனது கோயிலுட் புக்கன னிறைவியுந் தானும்.

ப - ரை : இனைய காலையில் - இத்தகைய காலத்திலே, அரியணைப்
பீடம் நின்றிழியா - சிம்மாசனத்தில் நின்றும் இறங்கி, அனைவரும்
தொழுது உடன்வர - ஆண்டுள்ளார் அனைவரும் வணங்கியுடன்வர,
ஆறுமாமுகத்துப் புனித நாயகன் - அழகிய ஆறு திருமுகங்களை உடைய
தூய குமரநாயகன், மங்கல இசையொடும் போந்து - மங்கல வாத்திய
ஒலியெழச் சென்று, தனது கோயிலுட் புக்கனன் - தன் திருக்கோயிலி
னுட் புகுந்தான், இறைவியும் தானும் - தானும் தலைவியும் ஆக. ௭ - று.

பொ - ரை : இத்தருணத்தே, அறுமுகத்தமலன், ஆசனத்தில்
நின்றும் இறங்கி, யாவரும் வணங்கி யுடன்வர, மங்கலவாத்தியம்
ஒலிக்க தலைவியும் தானும் தன் திருக்கோயிலினுட் புக்கான்.
௭ - டி. (261)

வேலை யன்னதிற் குமரவேள் வேள்விநா யகற்கும்
மால யன்முத லமரர்க்கு மற்றுளார் தமக்கும்
ஏல வேவிடை தந்துதன் பரிசன மெவையும்
ஆல யந்தனிற் கடைமுறை போற்றுமா றளித்தான்.

ப - ரை : வேலை அன்னதில் - அப்போத்து, குமரவேள் - குமர
வேட் பெம்மான், வேள்வி நாயகற்கும் - யாகாதிபனுள் இந்திரனுக்கும்,
மால் அயன் முதல் அமரர்க்கும் - திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்
கட்கும், ஏலவே விடை தந்து - இசையுமாறு விடையுதவி, தன் பரி
சனம் எவையும் - தன் பரிசனங்களை யெல்லாம், ஆலயம் தனில் கடை
முறை போற்றுமாறு அளித்தான் - திருக்கோயிலில் கடைத்தலை
வாய்தலை முறையே காவல் செய்யுமாறு பணித்தான். ௭ - று.

பொ - ரை : அத்தருணத்தே குமரவேட் பெம்மான் இந்திரனுக்கும்,
திருமால் பிரமனது தேவர்க்கும், ஏனையோர்க்கும் விடை கொடுத்து
தன் பரிசனர் பலரையும் திருக்கோயிலில் வாயிலிற் காவல் செய்திருக்கு
மாறு கட்டளையிட்டான். ௭ - டி. (262)

இன்ன தன்மைய தாகவே யெம்மையீன் றெடுத்த
அன்னை தன்னுட ன்றுமுக னுறையுளீ னடைந்து
பொன்னின் மஞ்சமேற் படுத்துமெல் லமளியிற் புவன
மன்னு யிர்த்தொகை யுய்ந்திட முயங்கிவை கினனூல்.

ப - ரை : இன்ன தன்மையது ஆகவே - இத்தன்மைத்தாகவே, எம்மை ஈன்று எடுத்த அன்னை தன்னுடன் அறுமுகன் - எம்மைப் பெற்ற தாயாம் தெய்வயானையோடு அறுமுகத்தமலன், உறையுளின் அடைந்து - தன் திருக்கோயிலின் உள்ளே போய், பொன்னின் மஞ்ச மேற்படுத்தும் மெல் அமளியில் - பொன்னுலான மஞ்சத்தின்மீது பரப்பிய மிருதுவான சயனத்தில், புலன மன்உயிர்த்தொகை உய்ந்திட - உலகத்து நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் உய்யுமாறு, முயங்கி வைகினால் - சேர்ந்து வீற்றிருந்தான். எ - று.

பொ - ரை : அறுமுகப்பகவன், இங்ஙனமாகத் தெய்வயானையம்மையாய சத்தியோடு ஆண்டுற்ற மிருதுவான சயனத்தில், உயிர்கள் உய்யுமாறு சேர்ந்து வீற்றிருந்தான். எ - டி. (263)

சேணு தித்திடு தெய்வதக் களிற்றினைச் செவ்வேள்
நாணி னிற்கட்டி நகரிடைத் தந்துநற் கலன்கள்
பூணு தற்றுறு மங்குசங் கைக்கொடு புயமாம்
தூணு றப்பிணித் தனைத்தன னருளெனுந் தொடரால்.

ப - ரை : சேண் உதித்திடு தெய்வதக்களிற்றினை செவ்வேள் - செந் நிறத்திருமேனியையுடைய சண்முகத்தெந்தை விண்ணுலகில் தோன்றிய தெய்வயானையை, நாணினில் கட்டி - மங்கலநாணல் கட்டி, நகரிடைத் தந்து - தன் திருக்கோயிலாகிய நகரத்திற் கொண்டு வந்து, நல்கலன்கள் பூணுதல் துறும் - நல்ல ஆபரணங்கள் அணிந்த நெருங்கிய, அம்சும கைகொடு - அழகிய நகிலமாம் தோட்டியைக் கைக்கொண்டு, புயமாம் தூண் உறப் பிணித்து அணைத்தனன் - தமது திருப்புயமாகிய தூணினிற் கட்டியணைத்தான், அருள் எனும் தொடரால் - திருவருள் என்னும் சங்கிலியினால். எ - று.

பொ - ரை : செவ்வேட்பெம்மான், விண்ணுலகிற்கேன்றிய தெய்வ யானையை மங்கலநாணற் கட்டித், தன் திருக்கோயிலாகிய நகரத்தில் தந்து, அணிதயங்கிய நகிலமாமங்குசத்தைக் கைக்கொண்டு, தமது திருப் புயமாகிய தூணினிற் கட்டியணைத்தார் திருவருளாம் தொடரால். எ - டி. (264)

மருந்து போன்மொழிக் குமரியுங் குமரனு மணந்தாங்
கிருந்த வெல்லையில் விரிஞ்சனு மாலுமே நையரும்
விரைந்து தத்தமக் கியன்றதொல் விருக்கையின் மேவப்
புரந்த ரன்பரி சனரொடுந் தன்மனை புக்கான்.

ப - ரை: மருந்துபோல் மொழிக் குமரியும் குமரனும் - அமிர்தம் போல வசனிக்கும் தெய்வயானையும் குமரவேளும், மணந்து ஆங்கு இருந்த எல்லையில் - அங்ஙனம் திருமணம் செய்து இருந்தபோழ்து, விரிஞ்சனும் மாலும் ஏனையரும் - பிரமனும் திருமாலும் பிறரும், விரைந்து தத்தமக்கு இயன்ற தொல் இருக்கையின் மேவ - விரைவாகத் தத்தமக்கமைந்த பழைய இருக்கைகள் தோறும் வைக, புரந்தரன் - இந்திரனாவான், பரிசனரோடும் தன்மனை புக்கான் - பரிசனரோடும் தனக்குரிய உறையுளிற் புகுந்தான். எ - று.

பொ - ரை: அமிர்தம்போல வசனிக்கும், இந்திரகுமாரியும் சிவகுமாரனும் அங்ஙனம் சேர்ந்து வைகிய காலத்திலே, பிரமனும், திருமாலும், பிறரும் விரைந்து தத்தமக்கமைந்த உறையுளிற் பொருந்த, இந்திரனும் பரிசனரோடு தன்மனை சார்ந்தான். எ - டி. (265)

முகி லுயர்த்தவன் முசுகுந்த நேமுத லுள்ள
அகில மன்னர்க்குந் தேனுவின் பலபய னருத்தித்
துகிலு மாரமு மணிகளு மிருநிதித் தொகையும்
விகல மின்றியே கொடுத்தனன் யாரையும் விடுத்தான்.

ப - ரை: முகில் உயர்த்தவன் - முகில்வாகனனாகிய இந்திரன், முசுகுந்தநேமுதல் உள்ள அகிலமன்னர்க்கும் - முசுகுந்தநே முதலான எல்லா அரசருக்கும், தேனுவின் பலபயன் அருத்தி - காமதேனு அமைத்த பல இனிய உணவுகளையூட்டி, துகிலும் - பட்டாடை வர்க்கமும், ஆரமும் - ஆபரணங்களும், மணிகளும் - இரத்தினங்களும், இருநிதித் தொகையும் - பெருமைமிக்க பசும்பொற்காசுகளும், விகலம் இன்றியே - வேறுபாடின்றி, கொடுத்தனன் யாரையும் விடுத்தான் - கொடுத்து யாவரையும் அனுப்பினான். எ - று.

பொ - ரை: முகில்வாகனனாகிய இந்திரன், முசுகுந்தனாகிய வேந்தர்கட்குக், காமதேனுவின் உண்டிகளையூட்டிப் பட்டாடைகள், ஆபரணங்கள் முதலிய வெறுக்கைகளையும் ஈந்து விடைகொடுத்தனுப்பினான். எ . டி. (266)

எல்லை யன்னதின் முசுகுந்த னுதியா மிறைவர்
கல்ல கந்தனி விழிந்துதஞ் சேனையின் கடலை
யொல்லை கூடியே வேறுபல் புலந்தொறு மொருவி
தொல்லை யூர்புகுந் திருந்தனர் வீடுறுந் தொடர்பால்,

ப - ரை : எல்லை அன்னதின் - அப்போத்து, முசுருந்தன் ஆதியாம் இறைவர் - முசுருந்தனாதிய அரசர், கல்லகம்தனில் இழிந்து - அம்மலையில் இருந்து இறங்கி, தம் சேனையின் கடலை ஒல்லை கூடியே - தம் சேனக்கடலை விரைந்து அடைந்து, வேறு பல்புலம் தொறும் ஒருவி - பலவேறு நாடுகள் தோறும் சென்று, தொல்லை ஊர்புகுந்து இருந்தனர் - பழைய ஊர்கள்தோறும் சென்று இருந்தார், வீடுஉறும் தொடர்பால் - வீடுபேறு தலைக்கூட்டும் திருவருட் தொடர்பால். எ - று.

யொ - ரை : அப்போத்து, முசுருந்தனாதிய வேந்தர்கள் யாவரும் - அம்மலையில் நின்றும் இறங்கிச், சேனையையனுசிப் பலநாடுகள் தோறும் சென்று, தங்கள் பழைய ஊர்கள்தோறும் சேர்ந்து இருந்தார், வீடுபேறடையும் அருட்டொடர்பால். எ - டி. (267)

மன்னர் யாவரும் விடைகொடு போதலு மகவான்
தன்ன தாகிய கடிமனைக் கிழத்தியந் தானும்
இன்ன றீர்தரு போகம தாற்றின னிருந்தான்
அன்ன பான்மையிற் சில்பக லகன்றன வன்றே.

ப - ரை : மன்னர் யாவரும் விடைகொடுபோதலும் - அங்ஙனம் மண்ணுலக மன்னவரெல்லாரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு செல்லுதலும், மகவான் - இந்திரன், தன்னது ஆகிய கடிமனைக் கிழத்தியும் தானும் - தனது மனைவியாகிய உரிமையுடைய இந்திராணியும் தானும், இன்னல் தீர்தரு - துன்பமற்ற, போகமது ஆற்றினன் இருந்தான் - போகத்தை நுகர்ந்து இருந்தான், அன்ன பான்மையில் - அத்தன்மையாக, சில்பக லகன்றன அன்றே - சிலநாள்கள் சென்றன. எ - று.

யொ - ரை : முசுருந்தனே முதலான அரசர்களெல்லாரும், விடை பெற்றுக்கொண்டு செல்ல இந்திரன் தன் மனைவியாம் இந்திராணியும், தானும் துன்பமற்ற போகத்தை நுகர்ந்திருந்தான் ஆக, அங்ஙனம் சிலநாள்கள் சென்றன. எ - டி. (268)

முற்றும்.

ஆறுமுகப் பெருமான் திருவடி வாழ்க.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கழலடி வாழ்க.

Digitized by Noolaham Foundation.